LIETUVOS RESPUBLIKOS REGLAMENTUOJAMŲ PROFESINIŲ KVALIFIKACIJŲ PRIPAŽINIMO ĮSTATYMAS

2008 m. balandžio 3 d. Nr. X-1478
Vilnius

I DALIS
BENDROSIOS NUOSTATOS

1 straipsnis. Įstatymo paskirtis

1. Šis įstatymas nustato Europos Sąjungos (toliau – ES) valstybių narių piliečių, Europos ekonominės erdvės (toliau – EEE) valstybių piliečių ir Šveicarijos Konfederacijos piliečių profesinės kvalifikacijos, įgytos ES, EEE ir Šveicarijos Konfederacijoje, pripažinimo principus ir mechanizmus, administracinį bendradarbiavimą, suteikia garantijas asmenims, įgijusiems profesinę kvalifikaciją kitoje valstybėje narėje, pagal darbo sutartį arba savarankiškai dirbti pagal tą pačią reglamentuojamą profesiją Lietuvos Respublikoje tokiomis pačiomis teisėmis kaip ir Lietuvos Respublikos piliečiams.

2. Šis įstatymas nesudaro kliūčių Lietuvos Respublikai kitų teisės aktų nustatyta tvarka pripažinti trečiųjų šalių piliečių už ES, EEE valstybių ir Šveicarijos Konfederacijos ribų įgytą profesinę kvalifikaciją. Pripažįstant profesinę kvalifikaciją, visais atvejais turi būti laikomasi būtiniausių atitinkamų profesijų rengimo reikalavimų.

3. Įstatymo nuostatos yra suderintos su šio įstatymo 8 priede nurodytais ES teisės aktais.

2 straipsnis. Taikymo sritis

1. Šis įstatymas taikomas reglamentuojamų profesinių kvalifikacijų pripažinimo teisiniams santykiams tiek, kiek jų nereglamentuoja specialieji Lietuvos Respublikos įstatymai, priimti įgyvendinant kitus, negu šio įstatymo 8 priede nurodytus, ES teisės aktus, tiesiogiai susijusius su profesinių kvalifikacijų pripažinimu.

2. Šis įstatymas taikomas visiems valstybių narių piliečiams, siekiantiems pagal darbo sutartį arba savarankiškai dirbti pagal reglamentuojamą profesiją Lietuvos Respublikoje.

3. Šis įstatymas taip pat taikomas visiems valstybių narių piliečiams, siekiantiems verstis laisvosiomis profesijomis.

4. Šio įstatymo nuostatos netaikomos, kai reglamentuojamos profesinės kvalifikacijos pripažinimą tiesiogiai reglamentuoja ES teisės aktai.

5. Šis įstatymas nereglamentuoja sprendimų dėl kvalifikacijos pripažinimo kitose valstybėse narėse. Asmenys, kurių profesinė kvalifikacija pripažinta valstybėje narėje, kurioje ją įgijo, arba valstybėje narėje, kurioje profesinė kvalifikacija jiems buvo pripažinta, negali tokio pripažinimo naudoti, siekdami įgyti savo valstybėje narėje teisių, kitokių negu tos, kurios pripažįstamos įgijus kvalifikaciją toje valstybėje narėje, išskyrus atvejus, kai pateikiama įrodymų, kad kitoje valstybėje narėje įgyta papildoma profesinė kvalifikacija.

3 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos

1. **Automatinio profesinės kvalifikacijos pripažinimo principas** – principas, kai profesinė kvalifikacija automatiškai pripažįstama asmeniui, turinčiam nustatytus būtiniausius rengimo reikalavimus atitinkantį išsilavinimą, garantuojantį reikiamą kvalifikaciją.

2. **Bendrieji profesinių kvalifikacijų skirtumų kompensavimo kriterijai (bendrosios platformos)** – rinkinys tam tikrų kriterijų, pagal kuriuos kompensuojami tam tikros profesinės kvalifikacijos esminiai skirtumai, nulemti įvairiose valstybėse narėse esančių tam tikros reglamentuojamos profesijos rengimo reikalavimų neatitikimo. Tokie esminiai skirtumai nustatomi lyginant rengimo trukmę ir turinį bent dviejuose trečdaliuose valstybių narių, kurios

reglamentuoja tą profesiją. Rengimo turinio skirtumų gali susidaryti dėl esminių skirtumų tarp profesinių veiklos sričių. Pasiūlymus dėl bendrųjų profesinių kvalifikacijų skirtumų kompensavimo kriterijų Europos Komisijai gali teikti kompetentinga institucija arba Lietuvos Respublikoje įregistruota profesinė asociacija ar organizacija, atstovaujanti tam tikros profesijos asmenims valstybės narės ir europiniu lygiu.

3. **Formalios kvalifikacijos įrodymas** – diplomai, pažymėjimai ir kiti dokumentai:

1) išduoti kompetentingų institucijų, kurioms tai pavesta įstatymų ir kitų teisės aktų, ir patvirtinantys, kad įgyta profesinė kvalifikacija, taip pat paprastai valstybėse narėse sėkmingai baigtas profesinio rengimo kursas, arba

2) išduoti trečiosios šalies institucijų ir pripažinti valstybės narės, jei jo turėtojas turi atitinkamos profesijos valstybėje narėje trejų metų patirtį ir jei ta patirtis joje pripažįstama.

4. **Juridinio asmens vadovas** – bet kuris asmuo, einantis tokias pareigas:

1) juridinio asmens vadovo arba juridinio asmens filialo vadovo, arba

2) juridinio asmens savininko, juridinio asmens ar juridinio asmens filialo vadovo pavaduotojo, jeigu tos pareigos suteikia lygiavertę atsakomybę kaip ir pavaduojamam įmonės savininkui ar vadovui, arba

3) vadovo, kai jo pareigos yra komercinio ir (arba) techninio pobūdžio ir kai jis atsakingas už vieną ar daugiau juridinio asmens padalinių.

5. **Kilmės valstybė narė** – valstybė narė, kurioje įgyta profesinė kvalifikacija ir kurioje leidžiama minėtos kvalifikacijos turėtojui pagal darbo sutartį arba savarankiškai dirbti pagal tą profesiją.

6. **Kompetentinga institucija** – Lietuvos Respublikos institucija ar įstaiga, teisės aktų nustatyta tvarka įgaliota išduoti ar priimti formalios kvalifikacijos įrodymus ir kitus dokumentus arba informaciją, taip pat gauti šiame įstatyme nustatytus prašymus ir priimti sprendimus dėl šių prašymų arba jų kompetencijai priskirtais profesinių kvalifikacijų pripažinimo klausimais.

7. **Laisvoji profesija** – profesija, kuria reikiamą kvalifikaciją turintys asmenys verčiasi asmeniškai, atsakingai ir profesiniu atžvilgiu nepriklausomai, teikdami intelektines paslaugas klientams ir visuomenei.

8. **Nacionalinė reglamentuojamų profesinių kvalifikacijų pripažinimo taryba** – profesinių kvalifikacijų pripažinimo koordinatoriaus patariamoji institucija.

9. **Profesinė kvalifikacija** – kvalifikacija, kurią patvirtina formalios kvalifikacijos įrodymas, šio įstatymo 11 straipsnio 2 dalies 1 punkte nurodytas kompetenciją patvirtinantis dokumentas ir (arba) profesinė patirtis.

10. **Profesinė patirtis** – asmens faktiškas ir teisėtas darbas pagal darbo sutartį ar savarankiškai pagal tam tikrą profesiją arba užsiėmimas profesine veikla valstybėje narėje. Profesinė patirtis tvirtinama kompetentingos institucijos išduotu tam tikru dokumentu.

11. **Profesinės adaptacijos laikotarpis** – praktikos laikotarpis, per kurį asmuo užsiima reglamentuojama profesine veikla Lietuvos Respublikoje ir yra prižiūrimas atsakomybę prisiėmusio kvalifikuoto tos profesijos atstovo. Profesinės adaptacijos laikotarpiu leidžiama papildomai mokytis.

12. **Profesinio tinkamumo testas** – Lietuvos Respublikos kompetentingų institucijų atliekamas asmens profesinių žinių patikrinimas siekiant įvertinti jo gebėjimą dirbti pagal reglamentuojamą profesiją Lietuvos Respublikoje.

13. **Profesinis vardas** – vardas, suteikiamas asmeniui, turinčiam tam tikrą kvalifikaciją, ir naudojamas profesinėje veikloje arba narystei profesinėje organizacijoje pažymėti. Kai kurių profesinių vardų įgijimas reglamentuojamas papildomai.

14. **Profesinių kvalifikacijų pripažinimo komitetas** – komitetas, kurį sudaro valstybių narių atstovai ir kuriam vadovauja Europos Komisijos atstovas.

15. **Profesinių kvalifikacijų pripažinimo koordinatorius** – Lietuvos Respublikos Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos paskirtas valstybės tarnautojas.

16. **Reglamentuojama profesija** – profesinės veiklos rūšis arba profesinės veiklos rūšių grupė, kuriomis užsiimant (arba užsiimant vienu iš jos būdų) pagal teisės aktus tiesiogiai ar

netiesiogiai reikalaujama turėti tam tikrą profesinę kvalifikaciją. Užsiėmimo būdu laikomas ir profesinio vardo, kurį naudoti pagal įstatymus ir kitus teisės aktus leidžiama tik turintiems tam tikrą profesinę kvalifikaciją, naudojimas, taip pat buvimas šio įstatymo 1 priede išvardytų asociacijų arba organizacijų nariu.

17. **Reglamentuojamas mokymas** – specialus mokymas dirbti pagal tam tikrą profesiją, susidedantis iš kurso (kursų) ir prireikus papildomas profesiniu rengimu, stažuote ar profesine praktika. Profesinio rengimo, stažuotės ar profesinės praktikos struktūra ir lygis nustatomi atitinkamos valstybės narės įstatymų ir kitų teisės aktų arba kontroliuojami ar tvirtinami tuo tikslu paskirtos institucijos.

18. **Valstybė narė** – bet kuri Europos Sąjungos valstybė narė, Europos ekonominės erdvės valstybė (Islandija, Lichtenšteinas, Norvegija) arba Šveicarijos Konfederacija.

4 straipsnis. Pripažinimo rezultatai

1. Lietuvos Respublikai pripažinus profesinę kvalifikaciją, asmuo gali pagal darbo sutartį arba savarankiškai dirbti Lietuvos Respublikoje pagal tą pačią profesiją, kurios kvalifikaciją jis laikomas turinčiu kilmės valstybėje narėje.

2. Asmuo gali pagal darbo sutartį arba savarankiškai dirbti pagal profesiją Lietuvos Respublikoje tokiomis pačiomis sąlygomis kaip ir Lietuvos Respublikos piliečiai.

3. Profesija, pagal kurią asmuo siekia pagal darbo sutartį arba savarankiškai dirbti Lietuvos Respublikoje, yra ta pati, kurios kvalifikaciją jis laikomas turinčiu kilmės valstybėje narėje, jei apimama veikla yra panaši.

II DALIS
KVALIFIKACIJOS PRIPAŽINIMAS, KAI SIEKIAMA TEIKTI PASLAUGAS

5 straipsnis. Laisvo paslaugų teikimo principas

1. Nepažeidžiant šio įstatymo 6 ir 7 straipsnių, paslaugos teikėjui neribojama laisvė dirbti pagal tą pačią profesiją Lietuvos Respublikoje, jeigu paslaugos teikėjas yra teisėtai įsisteigęs valstybėje narėje (toliau – įsisteigimo valstybė narė).

2. Šio įstatymo II dalies nuostatos taikomos tik tada, kai paslaugos teikėjas atvyksta į Lietuvos Respublikos teritoriją laikinai arba vienkartinai dirbti pagal tam tikrą profesiją.

3. Paslaugų teikimo laikinumą ir vienkartiškumą kiekvienu konkrečiu atveju kompetentingos institucijos įvertina pagal paslaugų teikimo trukmę, dažnumą, reguliarumą ir tęstinumą.

4. Jeigu paslaugos teikėjas atvyksta į Lietuvos Respublikos teritoriją ir jis atitinka šio straipsnio 1 dalyje nustatytą reikalavimą, jam neribojama laisvė dirbti pagal tą pačią profesiją, pagal kurią jis dirbo įsisteigimo valstybėje narėje ne trumpiau kaip dvejus metus per pastaruosius dešimt metų, jei profesija toje valstybėje narėje nereglamentuojama. Ši nuostata netaikoma, kai profesija arba jos rengimas reglamentuojami įsisteigimo valstybėje narėje.

5. Paslaugos teikėjams, atvykusiems į Lietuvos Respublikos teritoriją, taikomos profesinę kvalifikaciją reglamentuojančios profesinio, norminio ar administracinio pobūdžio taisyklės (pvz., dėl profesijos apibrėžties, profesinių vardų naudojimo, rimto profesinio aplaidumo, tiesiogiai ir konkrečiai susijusio su vartotojų teisių apsauga ir sauga, taip pat drausminės atsakomybės), tokios pačios kaip ir asmenims, Lietuvos Respublikoje nuolat dirbantiems pagal tą pačią profesiją.

6 straipsnis. Laisvo paslaugų teikimo išimtys

Teisėtą įsisteigimą kitoje valstybėje narėje įrodęs paslaugos teikėjas atleidžiamas nuo:

1) narystės arba registracijos profesinėje organizacijoje ar institucijoje, jeigu tai privaloma asmenims, siekiantiems dirbti pagal tą pačią profesiją Lietuvos Respublikoje. Kompetentinga institucija pagal šio įstatymo 5 straipsnio 5 dalį tam tikroms profesijoms ar jų grupėms gali nustatyti automatinės laikinosios registracijos arba *pro forma* narystės tokioje profesinėje

organizacijoje ar institucijoje reikalavimus. Tokios registracijos ar narystės reikalavimas negali vilkinti ar kitaip apsunkinti teikti paslaugas ir sudaryti jokių papildomų išlaidų paslaugos teikėjui. Kompetentinga institucija nusiunčia atitinkamai profesinei organizacijai šio įstatymo 7 straipsnio 1 dalyje nurodytos deklaracijos ir, kai taikytina, šio įstatymo 7 straipsnio 2 dalyje nurodytos atnaujintos deklaracijos kopiją, jei profesijos susijusios su visuomenės sveikata ir sauga, kaip nurodyta šio įstatymo 7 straipsnio 8 dalyje, arba jų kvalifikacijos įrodymai automatiškai pripažįstami pagal šio įstatymo III dalies III skyrių, šio įstatymo 7 straipsnio 4 dalyje nurodytų dokumentų kopijas, ir tai sudaro automatinę laikinąją registraciją ar *pro forma* narystę;

2) registracijos socialinio draudimo institucijoje atsiskaitymams su draudiku tvarkyti dėl veiklos draudžiamų asmenų naudai. Paslaugos teikėjas turi iš anksto arba, kai būtina, suteikęs paslaugas, nedelsdamas pranešti šiame punkte nurodytai institucijai apie paslaugas, kurias jis ketina suteikti ar suteikė.

7 straipsnis. Išankstinė deklaracija, jeigu paslaugos teikėjas keičia buvimo vietą

1. Kai paslaugos teikėjas pirmą kartą iš valstybės narės persikelia į Lietuvos Respublikos teritoriją teikti paslaugų, jis iš anksto pateikia kompetentingai institucijai rašytinę deklaraciją, kurioje nurodomi duomenys apie bet kokį draudimą ar kitokias asmenines ar kolektyvines profesinės atsakomybės apsaugos priemones.

2. Paslaugos teikėjo deklaracija atnaujinama kartą per metus, jeigu paslaugos teikėjas per tuos metus ketina teikti laikinas arba vienkartines paslaugas.

3. Paslaugos teikėjas gali pateikti deklaraciją bet kokiu būdu. Deklaracijos formą tvirtina kompetentinga institucija, suderinusi su profesinių kvalifikacijų pripažinimo koordinatorių paskyrusia institucija.

4. Pradedant teikti paslaugas arba jeigu iš esmės pasikeičia anksčiau dokumentais patvirtintos aplinkybės, kartu su deklaracija turi būti pateikti tokie dokumentai:

1) paslaugos teikėjo pilietybės įrodymas;

2) pažyma, patvirtinanti, kad jos turėtojas yra teisėtai įsisteigęs valstybėje narėje užsiimti atitinkama veikla ir jam net laikinai nėra uždrausta užsiimti savo veikla;

3) profesinės kvalifikacijos įrodymai;

4) šio įstatymo 5 straipsnio 4 dalyje nurodytu atveju – bet kokie dokumentai, įrodantys, kad paslaugos teikėjas užsiėmė tam tikra veikla ne trumpiau kaip dvejus metus per pastaruosius dešimt metų;

5) apsaugos srities profesijų atstovams – įrodymai dėl teistumo nebuvimo, kai tai privaloma Lietuvos Respublikos piliečiams.

5. Paslauga Lietuvos Respublikoje teikiama naudojant įsisteigimo valstybės narės profesinį vardą, jeigu toks profesinis vardas toje valstybėje narėje suteikiamas atitinkamai profesinei veiklai taip, kad nebūtų painiojama su Lietuvos Respublikos profesiniu vardu.

6. Profesinis vardas nurodomas įsisteigimo valstybės narės oficialia kalba arba viena iš jos oficialių kalbų. Jeigu įsisteigimo valstybėje narėje tokio profesinio vardo nėra, paslaugos teikėjas nurodo savo formalią kvalifikaciją įsisteigimo valstybės narės kalba. Taikant išimtį, šio įstatymo III dalies III skyriuje nurodytais atvejais paslauga gali būti teikiama naudojant Lietuvos Respublikos suteiktą profesinį vardą.

7. Jeigu paslaugos teikiamos pirmą kartą, kai profesija susijusi su visuomenės sveikata ar sauga ir nėra automatiškai pripažįstama, kompetentinga institucija gali patikrinti paslaugos teikėjo profesinę kvalifikaciją iki pradedant teikti paslaugas. Toks išankstinis patikrinimas reikalingas tik tada, kai jo tikslas – išvengti galimos didelės žalos paslaugos gavėjo sveikatai ar saugai dėl paslaugos teikėjo profesinės kvalifikacijos trūkumo. Patikrinimo apimtis negali būti didesnė, negu būtina šioje dalyje minimam tikslui pasiekti.

8. Kompetentinga institucija apie savo sprendimą tikrinti kvalifikaciją ar jos netikrinti praneša paslaugos teikėjui ne vėliau kaip per vieną mėnesį nuo deklaracijos ir kartu pateikiamų dokumentų gavimo dienos. Kai yra kliūčių, dėl kurių gali būti vėluojama, kompetentinga

institucija per vieną mėnesį nuo deklaracijos ir kartu pateikiamų dokumentų gavimo dienos praneša paslaugos teikėjui apie vėlavimo priežastį ir numatomo sprendimo, kuris turi būti priimtas ne vėliau kaip per du mėnesius nuo visų dokumentų gavimo dienos, priėmimo datą.

9. Jeigu kompetentinga institucija nustato esminį skirtumą tarp paslaugos teikėjo profesinės kvalifikacijos ir Lietuvos Respublikoje nustatytų rengimo reikalavimų ir dėl šio skirtumo gali būti padaryta žalos visuomenės sveikatai ar saugai, paslaugos teikėjui suteikiama galimybė įrodyti, kad jis įgijo trūkstamų žinių ar kompetencijos. Pirmenybė teikiama profesinio tinkamumo testui. Paslaugą galima pradėti teikti per vieną mėnesį nuo šio straipsnio 8 dalyje nurodyto sprendimo netikrinti kvalifikacijos priėmimo ar nuo sprendimo leisti pradėti teikti paslaugas priėmimo dienos.

10. Jei kompetentinga institucija nepriima sprendimo arba nepraneša apie kliūtis, dėl kurių šio sprendimo priėmimas atidedamas šio straipsnio 8 ir 9 dalyse nustatytais terminais, paslaugą galima pradėti teikti.

11. Kai kvalifikacija patikrinama pagal šio straipsnio 7–9 dalių nuostatas, paslauga teikiama naudojant Lietuvos Respublikos profesinį vardą.

8 straipsnis. Administracinis bendradarbiavimas

1. Dėl bet kurios paslaugos teikimo kompetentinga institucija gali prašyti įsisteigimo valstybės narės kompetentingų institucijų suteikti bet kokią informaciją apie paslaugos teikėjo įsisteigimo teisėtumą ir veiklos tinkamumą, taip pat ir dėl kokių nors profesinio pobūdžio drausminių ar baudžiamųjų sankcijų nebuvimo.

2. Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija valstybės narės kompetentingos institucijos prašymu informaciją teikia pagal šio įstatymo 53 straipsnio nuostatas.

3. Kompetentingos institucijos turi užtikrinti, kad kitų valstybių narių kompetentingoms institucijoms būtų pateikta visa informacija, būtina tinkamai išnagrinėti paslaugos gavėjo skundams apie paslaugos teikėją. Paslaugos gavėjams turi būti pranešama apie skundo nagrinėjimo baigtį.

9 straipsnis. Paslaugos gavėjams suteiktina informacija

Tais atvejais, kai paslauga teikiama naudojant įsisteigimo valstybės narės suteiktą profesinį vardą arba naudojantis paslaugos teikėjo kvalifikacija, kompetentinga institucija gali reikalauti, kad paslaugos teikėjas suteiktų paslaugos gavėjui tokią informaciją:

1) registro, kuriame jis įregistruotas, pavadinimą, jo registracijos numerį arba lygiavertes tame registre nurodytas tapatumo nustatymo priemones, jeigu paslaugos teikėjas yra įregistruotas komerciniame registre ar panašiame viešame registre;

2) institucijos, įgaliotos teisės aktų nustatyta tvarka išduoti tokį leidimą, pavadinimą ir adresą, jeigu veiklai vykdyti įsisteigimo valstybėje narėje būtinas leidimas;

3) profesinę asociaciją ar panašią instituciją, kurioje įregistruotas paslaugos teikėjas;

4) profesinį vardą arba, jei tokio nėra, paslaugos teikėjo formalią kvalifikaciją ir valstybę narę, kurioje ji buvo suteikta;

5) pridėtinės vertės mokesčio (toliau – PVM) mokėtojo kodą, jeigu paslaugos teikėjas užsiima veikla, kuri apmokestinama PVM;

6) duomenis apie bet kokį profesinį draudimą ar kitokias asmenines ar kolektyvines profesinės atsakomybės apsaugos priemones.

III DALIS
KVALIFIKACIJOS PRIPAŽINIMAS, KAI SIEKIAMA ĮSISTEIGTI

I SKYRIUS
BENDROJI FORMALIOS KVALIFIKACIJOS ĮRODYMŲ PRIPAŽINIMO SISTEMA

10 straipsnis. Bendrosios formalios kvalifikacijos įrodymų pripažinimo sistemos taikymo sritis

Šio skyriaus nuostatos taikomos visoms reglamentuojamoms profesijoms, išskyrus nurodytas šio įstatymo III dalies II ir III skyriuose, kai asmuo dėl specifinių ir išskirtinių priežasčių neatitinka šiuose skyriuose nustatytų reikalavimų:

1) šio įstatymo 4 priede nurodytai veiklai, kai atvykęs asmuo neatitinka šio įstatymo 16 straipsnyje nustatytų reikalavimų;

2) kai atvykę pagrindines rengimo studijas baigę gydytojai, gydytojai specialistai, bendrosios praktikos slaugytojai, gydytojai odontologai, veterinarijos gydytojai, akušeriai, vaistininkai ir architektai neatitinka šio įstatymo 19, 23, 29, 33, 35, 39 ir 45 straipsniuose nurodytos faktiškos ir teisėtos profesinės praktikos reikalavimų;

3) kai atvykę architektai turi formalios kvalifikacijos įrodymą, nenurodytą šio įstatymo 5 priedo 5.7 punkte;

4) nepažeidžiant šio įstatymo 17 straipsnio 1–3 dalių, 19 ir 23 straipsnių, kai atvykę gydytojai, bendrosios praktikos slaugytojai, gydytojai odontologai, veterinarijos gydytojai, akušeriai, vaistininkai ir architektai, turintys formalios kvalifikacijos įrodymą, yra baigę rengimo studijas, leidžiančias įgyti šio įstatymo 5 priedo 5.1.1, 5.2.2, 5.3.2, 5.4.2, 5.5.2, 5.6.2 ir 5.7.1 punktuose nurodytą profesinį vardą, ir tik atitinkamai profesinei kvalifikacijai pripažinti;

5) kai atvykę bendrosios praktikos slaugytojai ir slaugytojai specialistai, kurie turi specialisto formalios kvalifikacijos įrodymą ir rengiami, kad įgytų šio įstatymo 5 priedo 5.2.2 punkte nurodytą profesinį vardą, siekia pripažinimo Lietuvos Respublikoje, jeigu atitinkama profesine veikla turi teisę užsiimti slaugytojai specialistai, nebaigę bendrosios praktikos slaugytojo rengimo studijų;

6) kai atvykę slaugytojai specialistai, nebaigę bendrosios praktikos slaugytojo rengimo, siekia pripažinimo Lietuvos Respublikoje, jeigu atitinkama profesine veikla turi teisę užsiimti bendrosios praktikos slaugytojai, slaugytojai specialistai, nebaigę bendrosios praktikos slaugytojo rengimo arba turintys slaugytojo specialisto formalios kvalifikacijos įrodymą, kurie rengiami, kad įgytų šio įstatymo 5 priedo 5.2.2 punkte nurodytą profesinį vardą;

7) šio įstatymo 3 straipsnio 3 dalies 2 punkte nustatytus reikalavimus atitinkantiems asmenims.

11 straipsnis. Kvalifikacijos lygiai

1. Pripažįstant profesinę kvalifikaciją pagal šio įstatymo 13 straipsnio nuostatas, skiriami penki kvalifikacijų lygiai.

2. Pirmojo lygio kvalifikaciją įrodo kompetenciją patvirtinantis dokumentas, išduotas kilmės valstybės narės kompetentingos institucijos, paskirtos vadovaujantis tos valstybės narės įstatymų ir kitų teisės aktų nuostatomis, atsižvelgiant:

1) į rengimo kursą, kuris nėra pažymėjimui ar diplomui, nurodytiems šio straipsnio 3, 4, 5, 6 dalyse, gauti reikalingos programos dalis, į specialų egzaminą be išankstinio pasirengimo arba darbą pagal atitinkamą profesiją valstybėje narėje trejus metus iš eilės visą darbo dieną ar lygiavertį laiką ne visą darbo dieną per pastaruosius dešimt metų, arba

2) į pradinį, pagrindinį arba vidurinį išsilavinimą, patvirtinantį, kad jo turėtojas įgijo bendrųjų žinių.

3. Antrojo lygio kvalifikaciją įrodo pažymėjimas, patvirtinantis, kad sėkmingai baigtas toks vidurinio lavinimo kursas:

1) bendrojo pobūdžio, su papildomu studijų arba profesinio rengimo kursu, išskyrus

nurodytus šio straipsnio 4 dalyje, ir (arba) papildomai prie to kurso reikalaujama mokomąja ar profesine praktika arba

2) techninio ar profesinio pobūdžio, jei reikia, su papildomu studijų arba profesinio rengimo kursu, nurodytu šios dalies 1 punkte, ir (arba) papildomai prie to kurso reikalaujama mokomąja ar profesine praktika.

4. Trečiojo lygio kvalifikaciją įrodo diplomas, patvirtinantis, kad sėkmingai baigtas:

1) kursas (išskyrus nurodytą šio straipsnio 5 ir 6 dalyse), kuris trunka ne trumpiau kaip vienus metus arba yra lygiavertės trukmės ne dieninės studijų formos ir kuriam paprastai numatyti stojimo reikalavimai, sėkmingai baigtas vidurinio lavinimo kursas, būtinas stojant į universitetą ar aukštojo mokslo instituciją, arba baigtas lygiavertis antrosios pakopos vidurinis mokslas, taip pat ir profesinio rengimo kursas, kuris gali būti privalomas papildomai, arba

2) jei profesija reglamentuojama, – specialios struktūros kursas, įtrauktas į šio įstatymo 2 priedą ir atitinkantis šios dalies 1 punkte nurodyto rengimo kursą pagal profesinį standartą, rengiantis panašioms veikloms ir pareigoms. Šio įstatymo 2 priedo sąrašas gali būti iš dalies keičiamas pasikeitus ES teisės aktams, išvardytiems šio įstatymo 8 priede.

5. Ketvirtojo lygio kvalifikaciją įrodo diplomas, patvirtinantis, kad sėkmingai įgijus vidurinį išsilavinimą baigtos bent trejų metų, bet ne ilgesnės kaip ketverių metų, trukmės arba lygiavertės trukmės ne dieninės formos studijos universitete, aukštojo mokslo institucijoje ar kitoje lygiavertį išsilavinimą teikiančioje institucijoje, taip pat profesinio rengimo kursas, kuris gali būti privalomas papildomai.

6. Penktojo lygio kvalifikaciją įrodo diplomas, patvirtinantis, kad jo turėtojas sėkmingai baigė bent ketverių metų arba lygiavertės trukmės ne dieninės formos studijas universitete, aukštojo mokslo institucijoje arba kitoje lygiavertį išsilavinimą teikiančioje institucijoje ir, jei reikia, profesinio rengimo kursą, kuris gali būti privalomas papildomai.

12 straipsnis. Vienodas kvalifikacijų traktavimas

1. Valstybės narės kompetentingos institucijos išduotas formalios kvalifikacijos įrodymas ar jų rinkinys, patvirtinantys, kad valstybėje narėje sėkmingai baigtas rengimo kursas, kurį ta valstybė pripažįsta kaip lygiavertį ir suteikiantį turėtojui tas pačias teises pradėti dirbti, dirbti arba rengtis dirbti pagal profesiją, kurios kvalifikacijos lygį reglamentuoja šio įstatymo 11 straipsnis. Lietuvos Respublikoje atitinkamas kvalifikacijos lygis turi būti suprantamas taip pat kaip ir kitose valstybėse narėse.

2. Profesinė kvalifikacija, nors ir neatitinkanti kilmės valstybėje narėje galiojančių įstatymų ir kitų teisės aktų reikalavimų dėl darbo pagal profesiją, tačiau suteikianti turėtojui įgytas teises pagal šio straipsnio nuostatas, turi būti vienodai traktuojama ir Lietuvos Respublikoje tokiomis pačiomis sąlygomis, kaip išdėstyta šio straipsnio 1 dalyje.

3. Lietuvos Respublika, vadovaudamasi šio įstatymo 13 straipsnio nuostatomis, turi įskaityti ankstesnį formalųjį išsilavinimą kaip atitinkantį naująjį išsilavinimo lygį, jeigu kilmės valstybė narė padidina išsilavinimo, kuris būtinas siekiant pradėti pagal darbo sutartį arba savarankiškai dirbti pagal profesiją, lygį ir jeigu asmuo, įgijęs išsilavinimą, kuris neatitinka naujų kvalifikacijos reikalavimų, naudojasi įgytomis teisėmis.

13 straipsnis. Pripažinimo reikalavimai

1. Jeigu pagal darbo sutartį arba savarankiškai dirbti pagal reglamentuojamą profesiją Lietuvos Respublikoje leidžiama tik turint tam tikrą profesinę kvalifikaciją, kompetentinga institucija savo nustatyta tvarka tokiomis pačiomis sąlygomis, kurios taikomos Lietuvos Respublikos piliečiams, leidžia pagal darbo sutartį arba savarankiškai dirbti pagal tą profesiją asmenims, turintiems kompetenciją patvirtinančius dokumentus ar formalios kvalifikacijos įrodymus, kurių kita valstybė narė reikalauja siekiant dirbti pagal tą profesiją jos teritorijoje.

2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodyti kompetenciją patvirtinantys dokumentai ar formalios kvalifikacijos įrodymai turi atitikti tokias sąlygas:

1) turi būti išduoti valstybės narės kompetentingos institucijos, paskirtos pagal tos

valstybės narės teisės aktų nuostatas;

2) turi patvirtinti, kad kvalifikacijos lygis pagal šio įstatymo 11 straipsnio nuostatas yra bent lygiavertis lygiui, kuris yra ne daugiau kaip viena pakopa žemesnis už privalomą Lietuvos Respublikoje.

3. Pagal darbo sutartį arba savarankiškai dirbti pagal profesiją taip pat leidžiama asmenims, kurie per pastaruosius dešimt metų dvejus metus visą darbo dieną dirbo pagal tą profesiją kitoje valstybėje narėje, kuri tos profesijos nereglamentuoja, kai asmuo turi vieną ar daugiau kompetenciją patvirtinančių dokumentų arba formalios kvalifikacijos įrodymų.

4. Šio straipsnio 3 dalyje nurodyti kompetenciją patvirtinantys dokumentai ar formalios kvalifikacijos įrodymai turi atitikti sąlygas, nurodytas šio straipsnio 2 dalyje, ir turi patvirtinti, kad kvalifikacijos turėtojas buvo parengtas dirbti pagal atitinkamą profesiją.

5. Šio straipsnio 3 dalyje nurodyta dvejų metų profesinė patirtis gali būti neprivaloma, jeigu asmens turimas formalios kvalifikacijos įrodymas įgytas baigus antrojo, trečiojo, ketvirtojo ar penktojo kvalifikacijos lygio reglamentuojamo mokymo kursą.

6. Reglamentuojamo mokymo rūšys, išvardytos šio įstatymo 3 priede, laikomos trečiojo kvalifikacijos lygio, kaip nurodyta šio įstatymo 11 straipsnio 4 dalyje, reglamentuojamu mokymu.

7. Nukrypstant nuo šio straipsnio 2 dalies 2 punkto, Lietuvos Respublikoje leidžiama pradėti pagal darbo sutartį arba savarankiškai dirbti pagal reglamentuojamą profesiją turint trečiojo lygio kvalifikaciją, kai Lietuvos Respublikos piliečiams leidžiama pradėti pagal darbo sutartį arba savarankiškai dirbti pagal reglamentuojamą profesiją turint kvalifikaciją, patvirtinančią aukštąjį ar universitetinį išsilavinimą, įgytą per ketverių metų trukmės studijas.

14 straipsnis. Kompensacinės priemonės

1. Kompetentinga institucija gali reikalauti, kad asmuo baigtų profesinės adaptacijos laikotarpį, trunkantį iki trejų metų, arba atliktų profesinio tinkamumo testą, jeigu:

1) rengimo kurso, dėl kurio jis pateikia įrodymą pagal šio įstatymo 13 straipsnio 1–2 arba 3–6 dalių nuostatas, trukmė yra bent vienais metais trumpesnė už privalomą Lietuvos Respublikoje;

2) jo baigtas rengimo kursas apima iš esmės skirtingus dalykus negu tie, kurie būtini siekiant gauti formalios kvalifikacijos įrodymą, privalomą Lietuvos Respublikoje;

3) reglamentuojama profesija Lietuvos Respublikoje apima vieną ar daugiau reglamentuojamos profesinės veiklos rūšių, kurių neturi atitinkama profesija kilmės valstybėje narėje, kaip nustatyta šio įstatymo 4 straipsnio 3 dalyje, ir šį skirtumą sudaro specialus rengimas, kuris privalomas Lietuvos Respublikoje ir apima iš esmės skirtingus dalykus negu tie, kurie būtini siekiant gauti kompetenciją patvirtinantį dokumentą ar formalios kvalifikacijos įrodymą.

2. Taikant šio straipsnio 1 dalies 2 ir 3 punktus, iš esmės kitokie skirtingi dalykai – tai dalykai, kuriuos būtina išmanyti siekiant pagal darbo sutartį arba savarankiškai dirbti pagal profesiją Lietuvos Respublikoje ir kurių turinys ar rengimo trukmė iš esmės skiriasi nuo reikalaujamų Lietuvos Respublikoje.

3. Jeigu kompetentinga institucija pasinaudoja šio straipsnio 1 dalyje numatyta galimybe, ji turi pasiūlyti pareiškėjui pasirinkti arba profesinės adaptacijos laikotarpį, arba profesinio tinkamumo testą.

4. Jeigu dirbant pagal reglamentuojamą profesiją reikia gerai išmanyti Lietuvos Respublikos teisę, o konsultavimas ir (arba) pagalba Lietuvos Respublikos teisės klausimais yra esminis ir pastovus tos profesinės veiklos ypatumas, kompetentinga institucija gali numatyti arba profesinės adaptacijos laikotarpį, arba profesinio tinkamumo testą.

5. Kompetentinga institucija gali numatyti arba profesinės adaptacijos laikotarpį, arba profesinio tinkamumo testą šio įstatymo 10 straipsnio 2 ir 3 punktuose nurodytais atvejais, 10 straipsnio 4 punkte nurodytu atveju – gydytojams ir gydytojams odontologams, 10 straipsnio 6 punkte nurodytu atveju – kai atvykęs asmuo siekia pripažinimo kitoje valstybėje narėje, kurioje atitinkama profesine veikla užsiima bendrosios praktikos slaugytojai arba slaugytojai

specialistai, turintys specialisto, rengiamo pagal rengimo studijas, kurias baigus suteikiami šio įstatymo 5 priedo 5.2.2 punkte išvardyti profesiniai vardai, formalios kvalifikacijos įrodymą. Šios dalies nuostatos taikomos ir šio įstatymo 10 straipsnio 7 punkte nurodytiems asmenims.

6. Šio įstatymo 10 straipsnio 1 punkte nurodytais atvejais Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos gali reikalauti arba profesinės adaptacijos laikotarpio, arba atlikti profesinio tinkamumo testą, jeigu atvykęs asmuo užsiima profesine veikla savarankiškai arba kaip juridinio asmens vadovas ir todėl reikia išmanyti ir taikyti atitinkamos srities nacionalinės teisės aktus, jeigu tai privaloma Lietuvos Respublikos piliečiams, siekiantiems užsiimti tokia veikla.

7. Jeigu kompetentinga institucija ketina reikalauti, kad asmuo baigtų profesinės adaptacijos laikotarpį arba atliktų profesinio tinkamumo testą, ji turi teisės aktų nustatyta tvarka patikrinti, ar asmens įgytos profesinės patirties metu žinios valstybėje narėje arba trečiojoje šalyje gali visiškai arba iš dalies kompensuoti šio straipsnio 2 dalyje nurodytus iš esmės skirtingus dalykus.

8. Kompetentingos institucijos profesinio tinkamumo testui atlikti parengia dalykų sąrašą, kuris sudaromas lyginant rengimo programos dalykus Lietuvos Respublikoje su tais, kurie nurodyti asmens turimame ar kitame formalios kvalifikacijos įrodyme.

9. Profesinio tinkamumo testas turi apimti rengimo programos dalykus, kurie pasirenkami iš šio straipsnio 8 dalyje nurodyto sąrašo ir kurių žinios būtinos siekiant dirbti pagal atitinkamą profesiją ar užsiimti profesine veikla Lietuvos Respublikoje.

10. Profesinio tinkamumo testo taikymo, laikymo ir vertinimo taisykles nustato kompetentinga institucija.

11. Profesinės adaptacijos laikotarpio ir jo vertinimo taisykles, prižiūrimą praktiką atliekančio asmens teises ir pareigas profesinės adaptacijos laikotarpiu nustato kompetentinga institucija.

12. Prižiūrimą praktiką atliekančio ir profesinio tinkamumo testui pasirengti pageidaujančio asmens teisę gyventi Lietuvos Respublikoje, socialines garantijas ir lengvatas reglamentuoja Lietuvos Respublikos įstatymai bei kiti teisės aktai.

15 straipsnis. Kompensacinių priemonių atsisakymas remiantis bendraisiais profesinių kvalifikacijų skirtumų kompensavimo kriterijais

Jeigu asmens profesinė kvalifikacija atitinka bendruosius profesinių kvalifikacijų skirtumų kompensavimo kriterijus, Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos netaiko kompensacinių priemonių.

II SKYRIUS
PROFESINĖS PATIRTIES PRIPAŽINIMAS

16 straipsnis. Profesinės patirties reikalavimai

1. Jeigu Lietuvos Respublikoje leidžiama užsiimti viena iš šio įstatymo 4 priede išvardytų veiklos rūšių turint bendrųjų, komercinių ar profesinių žinių ir gebėjimų, tai Lietuvos Respublikoje pripažįstamas ankstesnis užsiėmimas ta veikla kitoje valstybėje narėje kaip pakankamas tokių žinių ir gebėjimų įrodymas. Veikla turėjo būti užsiimama pagal šio straipsnio reikalavimus.

2. Lietuvos Respublikos Vyriausybė ar jos įgaliota institucija išduoda reikiamus dokumentus apie profesinę patirtį ir jos trukmę asmenims, išvykstantiems užsiimti reglamentuojama profesine veikla, nustatyta šio straipsnio 3, 6 ir 8 dalyse, valstybėse narėse.

3. Šio įstatymo 4 priedo I sąraše išvardytomis veiklos rūšimis anksčiau turėjo būti užsiimama:

1) šešerius metus iš eilės dirbant savarankiškai ar einant juridinio asmens vadovo pareigas arba

2) trejus metus iš eilės dirbant savarankiškai ar einant juridinio asmens vadovo pareigas,

jeigu asmuo įrodo, kad anksčiau jis baigė ne trumpesnį kaip trejų metų atitinkamos veiklos mokymo kursą, patvirtintą valstybės narės pripažintu pažymėjimu arba kompetentingos profesinės organizacijos pripažintą kaip tinkamą, arba

3) ketverius metus iš eilės dirbant savarankiškai ar einant juridinio asmens vadovo pareigas, jeigu asmuo gali įrodyti, kad anksčiau jis baigė ne trumpesnį kaip dvejų metų trukmės atitinkamos veiklos mokymo kursą, patvirtintą valstybės narės pripažintu pažymėjimu arba kompetentingos profesinės organizacijos pripažintą kaip tinkamą, arba

4) trejus metus iš eilės dirbant savarankiškai, jeigu asmuo gali įrodyti, kad anksčiau jis užsiėmė ta veikla pagal darbo sutartį ne trumpiau kaip penkerius metus, arba

5) vadovaujančias pareigas einant penkerius metus iš eilės, iš kurių bent trejus metus asmuo vykdė technines užduotis ir buvo atsakingas už bent vieną juridinio asmens padalinį, jeigu asmuo gali įrodyti, kad anksčiau jis baigė ne trumpesnį kaip trejų metų trukmės atitinkamos veiklos mokymo kursą, patvirtintą valstybės narės pripažintu pažymėjimu arba kompetentingos profesinės organizacijos pripažintą kaip tinkamą.

4. Šio straipsnio 3 dalies 1 ir 4 punktuose nurodytais atvejais veikla neturi būti baigta anksčiau kaip prieš dešimt metų, iki asmuo pateikia prašymą šio įstatymo 53 straipsnyje nurodytai kompetentingai institucijai.

5. Šio straipsnio 3 dalies 5 punktas netaikomas ISIC (Tarptautinis standartinis ekonominės veiklos rūšių klasifikatorius) nomenklatūros Ex 855 grupės veiklos rūšiai – kirpykloms.

6. Šio įstatymo 4 priedo II sąraše išvardytomis veiklos rūšimis anksčiau turėjo būti užsiimama:

1) penkerius metus iš eilės dirbant savarankiškai ar einant juridinio asmens vadovo pareigas arba

2) trejus metus iš eilės dirbant savarankiškai ar einant juridinio asmens vadovo pareigas, jeigu asmuo įrodo, kad jis anksčiau baigė bent trejų metų atitinkamos veiklos mokymo kursą, patvirtintą valstybės narės pripažintu pažymėjimu arba kompetentingos profesinės organizacijos pripažintą kaip tinkamą, arba

3) ketverius metus iš eilės dirbant savarankiškai ar einant juridinio asmens vadovo pareigas, jeigu asmuo gali įrodyti, kad jis anksčiau baigė bent dvejų metų atitinkamos veiklos mokymo kursą, patvirtintą valstybės narės pripažintu pažymėjimu arba kompetentingos profesinės organizacijos pripažintą kaip tinkamą, arba

4) trejus metus iš eilės dirbant savarankiškai ar einant juridinio asmens vadovo pareigas, jeigu asmuo gali įrodyti, kad anksčiau jis užsiėmė ta veikla pagal darbo sutartį ne trumpiau kaip penkerius metus, arba

5) penkerius metus iš eilės dirbant pagal darbo sutartį, jeigu asmuo gali įrodyti, kad jis anksčiau baigė bent trejų metų atitinkamos veiklos mokymo kursą, patvirtintą valstybės narės pripažintu pažymėjimu arba kompetentingos profesinės organizacijos įvertintą kaip tinkamą, arba

6) šešerius metus iš eilės dirbant pagal darbo sutartį, jeigu asmuo gali įrodyti, kad jis anksčiau baigė bent dvejų metų atitinkamos veiklos mokymo kursą, patvirtintą valstybės narės pripažintu pažymėjimu arba kompetentingos profesinės organizacijos įvertintą kaip tinkamą.

7. Šio straipsnio 6 dalies 1 ir 4 punktuose nurodytais atvejais veikla neturi būti baigta anksčiau kaip prieš dešimt metų, iki asmuo pateikia prašymą šio straipsnio 53 straipsnyje nurodytai kompetentingai institucijai.

8. Šio įstatymo 4 priedo III sąraše išvardytomis veiklos rūšimis anksčiau turėjo būti užsiimama:

1) trejus metus iš eilės dirbant savarankiškai ar einant juridinio asmens vadovo pareigas arba

2) dvejus metus iš eilės dirbant savarankiškai ar einant juridinio asmens vadovo pareigas, jeigu asmuo gali įrodyti, kad anksčiau jis baigė atitinkamos veiklos mokymo kursą, patvirtintą valstybės narės pripažintu pažymėjimu arba kompetentingos profesinės organizacijos įvertintą kaip tinkamą, arba

3) dvejus metus iš eilės dirbant savarankiškai ar einant juridinio asmens vadovo pareigas, jeigu asmuo gali įrodyti, kad anksčiau jis užsiėmė ta veikla pagal darbo sutartį bent trejus metus, arba

4) trejus metus iš eilės dirbant pagal darbo sutartį, jeigu asmuo gali įrodyti, kad anksčiau jis baigė atitinkamos veiklos mokymo kursą, patvirtintą valstybės narės pripažintu pažymėjimu arba kompetentingos profesinės organizacijos įvertintą kaip tinkamą.

9. Šio straipsnio 8 dalies 1 ir 3 punktuose nurodytais atvejais veikla neturi būti baigta anksčiau kaip prieš dešimt metų, iki asmuo pateikia prašymą šio įstatymo 53 straipsnyje nurodytai kompetentingai institucijai.

III SKYRIUS
KVALIFIKACIJOS PRIPAŽINIMAS REMIANTIS BŪTINIAUSIŲ RENGIMO REIKALAVIMŲ DERINIMU

PIRMASIS SKIRSNIS
BENDROSIOS NUOSTATOS

17 straipsnis. Automatinio profesinės kvalifikacijos pripažinimo principas

1. Kompetentingos institucijos (jų nustatyta tvarka) pripažįsta tokius formalios kvalifikacijos įrodymus, išvardytus atitinkamai šio įstatymo 5 priedo 5.1.1, 5.1.2, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.6.2 ir 5.7.1 punktuose ir suteikiančius galimybę užsiimti pagrindinio rengimo gydytojo ir gydytojo specialisto, bendrosios praktikos slaugytojo, gydytojo odontologo, gydytojo odontologo specialisto, veterinarijos gydytojo, vaistininko ir architekto profesine veikla. Formalios kvalifikacijos įrodymai turi atitikti būtiniausius rengimo reikalavimus, nurodytus atitinkamai šio įstatymo 20, 21, 27, 30, 31, 34, 40 ir 42 straipsniuose. Toks įrodymas Lietuvos Respublikoje laikomas tokiu pačiu kaip ir Lietuvos Respublikoje išduodamas formalios kvalifikacijos įrodymas.

2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytus formalios kvalifikacijos įrodymus išduoda valstybių narių kompetentingos institucijos, o prireikus kartu išduodami ir atitinkami šio įstatymo 5 priedo 5.1.1, 5.1.2, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.6.2 ir 5.7.1 punktuose išvardyti pažymėjimai.

3. Šio straipsnio 1 ir 2 dalių nuostatos neturi įtakos įgytoms teisėms, nurodytoms šio įstatymo 19, 23, 29, 33, 35 ir 45 straipsniuose.

4. Kompetentinga institucija pripažįsta formalios kvalifikacijos įrodymą, nurodytą šio įstatymo 5 priedo 5.1.4 punkte, reikalingą siekiant užsiimti šeimos medicinos praktika, valstybių narių piliečiams išduotą kitos valstybės narės, taikydama šio įstatymo 24 straipsnyje nustatytus būtiniausius rengimo reikalavimus. Šios dalies nuostatos neturi įtakos įgytoms teisėms, nurodytoms šio įstatymo 26 straipsnyje.

5. Kompetentinga institucija pripažįsta akušerio formalios kvalifikacijos įrodymą, kurį valstybių narių piliečiams išduoda kitos valstybės narės, išvardytos šio įstatymo 5 priedo 5.5.2 punkte, ir kuris atitinka šio įstatymo 36 straipsnyje nurodytus būtiniausius rengimo reikalavimus ir šio įstatymo 37 straipsnyje nustatytus kriterijus, ir, vertindama galimybę užsiimti profesine veikla, tokį įrodymą Lietuvos Respublikos teritorijoje laiko tokiu pačiu kaip ir Lietuvos Respublikoje išduodamas formalios kvalifikacijos įrodymas. Šios dalies nuostata neturi įtakos įgytoms teisėms, nurodytoms šio įstatymo 19 ir 39 straipsniuose.

6. Architekto formalios kvalifikacijos įrodymas, nurodytas šio įstatymo 5 priedo 5.7.1 punkte, automatiškai pripažįstamas pagal šio straipsnio 1–3 dalis, įrodo, kad baigtos rengimo studijos, kurios prasidėjo ne anksčiau kaip šio įstatymo 5 priedo 5.7.1 punkte nurodytais atskaitos akademiniais metais.

7. Kompetentingos institucijos leidžia užsiimti gydytojų, bendrosios praktikos slaugytojų, gydytojų odontologų, veterinarijos gydytojų, akušerių ir vaistininkų profesine veikla, jeigu asmuo turi atitinkamą formalios kvalifikacijos įrodymą, patvirtinantį, kad atitinkamas asmuo, rengdamasis profesijai, kai tai reikalinga, įgijo žinių ir įgūdžių, nurodytų šio įstatymo 20

straipsnio 3 dalyje, 27 straipsnio 6 dalyje, 30 straipsnio 5 dalyje, 34 straipsnio 5 dalyje, 36 straipsnio 6 dalyje ir 40 straipsnio 5 dalyje, kuriose reglamentuojamas šių profesijų rengimas.

18 straipsnis. Bendrosios rengimo nuostatos

1. Atsižvelgdama į šio įstatymo 20, 21, 24, 27, 30, 31, 34, 36, 40 ir 42 straipsniuose nurodytą rengimą, Lietuvos Respublikos Vyriausybė ar jos įgaliota institucija gali teisės aktuose numatyti nenuoseklųjį rengimą pagal nustatytus reikalavimus. Kompetentingos institucijos užtikrina, kad bendra tokio rengimo trukmė, lygis ir kokybė būtų ne prastesni už rengimo pagal dieninių studijų formą.

2. Tęstinis rengimas užtikrina, kad studijas baigę asmenys neatsiliktų nuo profesijos raidos ir užsiimtų saugia ir veiksminga praktika.

19 straipsnis. Įgytos teisės

1. Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos, nepažeisdamos specifinių atitinkamų profesijų įgytų teisių, kai valstybių narių formalios kvalifikacijos įrodymai, suteikiantys galimybę užsiimti profesine veikla, neatitinka visų šio įstatymo 20, 21, 27, 30, 31, 34, 36 ir 40 straipsniuose nurodytų rengimo reikalavimų, pripažįsta kaip pakankamą formalios kvalifikacijos įrodymą, jei jis patvirtina, kad sėkmingai baigtos rengimo studijos, prasidėjusios iki šio įstatymo 5 priedo 5.1.1, 5.1.2, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2 ir 5.6.2 punktuose nurodytų atskaitos datų.

2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytais atvejais privaloma kartu su formalios kvalifikacijos įrodymu pateikti pažymėjimą, patvirtinantį, kad jo turėtojas faktiškai ir teisėtai užsiėmė atitinkama veikla ne trumpiau kaip trejus metus iš eilės per penkerius metus iki pažymėjimo išdavimo.

3. Šio straipsnio 1 ir 2 dalių nuostatos taikomos formalios kvalifikacijos įrodymui, suteikiančiam galimybę užsiimti pagrindinio rengimo gydytojo ir gydytojo specialisto, bendrosios praktikos slaugytojo, gydytojo odontologo, gydytojo odontologo specialisto, veterinarijos gydytojo, akušerio ir vaistininko profesine veikla, gautam buvusios Vokietijos Demokratinės Respublikos teritorijoje, neatitinkančiam visų būtiniausių šio įstatymo 20, 21, 27, 30, 31, 34, 36 ir 40 straipsniuose nurodytų rengimo reikalavimų, jeigu toks įrodymas patvirtina, kad sėkmingai baigtos:

1) pagrindinio rengimo gydytojo, bendrosios praktikos slaugytojo, pagrindinio rengimo gydytojo odontologo, gydytojo odontologo specialisto, veterinarijos gydytojo, akušerio ir vaistininko rengimo studijos, prasidėjusios iki 1990 m. spalio 3 d.;

2) gydytojo specialisto rengimo studijos, prasidėjusios iki 1992 m. balandžio 3 d.

4. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytas formalios kvalifikacijos įrodymas suteikia jo turėtojui teisę užsiimti profesine veikla visoje Vokietijos teritorijoje tokiomis pačiomis sąlygomis kaip ir šio įstatymo 5 priedo 5.1.1, 5.1.2, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.5.2 ir 5.6.2 punktuose nurodytų kompetentingų Vokietijos institucijų išduotas formalios kvalifikacijos įrodymas.

5. Kad valstybių narių piliečiai Lietuvos Respublikoje galėtų užsiimti pagrindinio rengimo gydytojo, gydytojo specialisto, bendrosios praktikos slaugytojo, veterinarijos gydytojo, akušerio profesinėmis veiklomis, vaistininko profesine veikla, nurodyta šio įstatymo 41 straipsnio 2 dalyje, ir architekto veikla, nurodyta šio įstatymo 44 straipsnyje, Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija, nepažeisdama šio įstatymo 33 straipsnio 1 dalies nuostatų, pripažįsta valstybių narių piliečių formalios kvalifikacijos įrodymą, suteikiantį galimybę užsiimti pagrindinio rengimo gydytojo ir gydytojo specialisto, bendrosios praktikos slaugytojo, veterinarijos gydytojo, akušerio, vaistininko ir architekto profesine veikla, išduotą buvusioje Čekoslovakijoje, arba jeigu šie specialistai pradėti rengti iki 1993 m. sausio 1 d. Čekijoje ir Slovakijoje, kai jų kompetentingos institucijos patvirtina, kad toks formalios kvalifikacijos įrodymas jų teritorijoje turi tokią pačią teisinę galią kaip ir jų išduodamas formalios kvalifikacijos įrodymas, o dėl architektų – kaip šio įstatymo 6 priedo 6 punkte toms valstybėms narėms nurodytas formalios kvalifikacijos įrodymas.

6. Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija pripažįsta valstybių narių piliečių

formalios kvalifikacijos buvusioje Sovietų Sąjungoje išduotą įrodymą, kuris suteikia galimybę užsiimti pagrindinio rengimo gydytojo ir gydytojo specialisto, bendrosios praktikos slaugytojo, gydytojo odontologo, gydytojo odontologo specialisto, veterinarijos gydytojo, akušerio, vaistininko ir architekto profesine veikla, arba jeigu šie specialistai pradėti rengti:

1) Estijoje – iki 1991 m. rugpjūčio 20 d.;

2) Latvijoje – iki 1991 m. rugpjūčio 21 d.;

3) Lietuvoje – iki 1990 m. kovo 11 d.

7. Kad valstybių narių piliečiai Lietuvos Respublikoje galėtų užsiimti pagrindinio rengimo gydytojo, gydytojo specialisto, bendrosios praktikos slaugytojo, gydytojo odontologo, gydytojo odontologo specialisto, veterinarijos gydytojo, akušerio profesinėmis veiklomis, vaistininko profesine veikla, nurodyta šio įstatymo 41 straipsnio 2 dalyje, ir architekto veikla, nurodyta šio įstatymo 44 straipsnyje, Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija pripažįsta formalios kvalifikacijos įrodymą, jeigu šio straipsnio 6 dalies 1–3 punktuose nurodytų valstybių narių kompetentingos institucijos patvirtina, kad toks įrodymas turi tokią pačią teisinę galią kaip ir jų išduodamas formalios kvalifikacijos įrodymas, o dėl architektų – kaip šio įstatymo 6 priedo 6 punkte toms valstybėms narėms nurodytas formalios kvalifikacijos įrodymas.

8. Buvusios Sovietų Sąjungos išduotų veterinarijos gydytojų formalios kvalifikacijos įrodymų atveju arba kai šie specialistai Estijoje pradėti rengti iki 1991 m. rugpjūčio 20 d., kartu su formalios kvalifikacijos įrodymu turi būti pateikiamas Estijos kompetentingų institucijų išduotas pažymėjimas, nurodantis, kad tokie asmenys faktiškai ir teisėtai užsiėmė atitinkama veikla jos teritorijoje ne trumpiau kaip penkerius metus iš eilės per septynerius metus iki pažymėjimo išdavimo.

9. Kad valstybių narių piliečiai Lietuvos Respublikoje galėtų užsiimti pagrindinio rengimo gydytojo, gydytojo specialisto, bendrosios praktikos slaugytojo, gydytojo odontologo, gydytojo odontologo specialisto, veterinarijos gydytojo, akušerio profesinėmis veiklomis, vaistininko profesine veikla, nurodyta šio įstatymo 41 straipsnio 2 dalyje, ir architekto veikla, nurodyta šio įstatymo 44 straipsnyje, Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija pripažįsta valstybių narių piliečių formalios kvalifikacijos įrodymą, suteikiantį galimybę užsiimti pagrindinio rengimo gydytojo ir gydytojo specialisto, bendrosios praktikos slaugytojo, gydytojo odontologo, gydytojo odontologo specialisto, veterinarijos gydytojo, akušerio, vaistininko ir architekto profesine veikla, išduotą buvusioje Jugoslavijoje, arba jeigu šie specialistai pradėti rengti Slovėnijoje iki 1991 m. birželio 25 d., kai minėtos valstybės narės kompetentingos institucijos patvirtina, kad toks formalios kvalifikacijos įrodymas jų teritorijoje turi tokią pačią teisinę galią kaip ir jų išduodamas formalios kvalifikacijos įrodymas, o dėl architektų – kaip šio įstatymo 6 priedo 6 punkte toms valstybėms narėms nurodytas formalios kvalifikacijos įrodymas.

10. Šio straipsnio 5, 7, 9 dalyse nurodytas formalios kvalifikacijos įrodymas turi būti pateikiamas kartu su tų pačių kompetentingų institucijų išduotu pažymėjimu, nurodančiu, kad tokie asmenys faktiškai ir teisėtai užsiėmė atitinkama veikla jų teritorijoje ne trumpiau kaip trejus metus iš eilės per penkerius metus iki pažymėjimo išdavimo.

11. Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija valstybės narės piliečiams, kurių gydytojo, bendrosios praktikos slaugytojo, gydytojo odontologo, veterinarijos gydytojo, akušerio ir vaistininko formalios kvalifikacijos įrodymas neatitinka tai valstybei narei šio įstatymo 5 priedo 5.1.1, 5.1.2, 5.1.3, 5.1.4, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.5.2 ir 5.6.2 punktuose nurodytų formalios kvalifikacijos įrodymų, kaip pakankamą pripažįsta tų valstybių narių išduotą formalios kvalifikacijos įrodymą, su kuriuo pateikiamas kompetentingų institucijų išduotas pažymėjimas.

12. Šio straipsnio 11 dalyje minimas pažymėjimas turi nurodyti, kad formalios kvalifikacijos įrodymas patvirtina sėkmingai baigtas rengimo studijas atitinkamai pagal šio įstatymo 20, 21, 24, 27, 30, 31, 34, 36 ir 40 straipsniuose nustatytus reikalavimus, ir jį išdavusi valstybė narė traktuoja jį taip pat kaip formalios kvalifikacijos įrodymus, išvardytus šio įstatymo 5 priedo 5.1.1., 5.1.2, 5.1.3, 5.1.4, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.5.2 ir 5.6.2 punktuose.

13. Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija nepripažįsta Bulgarijos felčerių (*фелдшер*) profesinės kvalifikacijos, įgytos iki 1999 m. gruodžio 31 d. Bulgarijoje, ir dirbusiems

2000 m. sausio 1 d. pagal šią profesiją pagal Bulgarijos socialinės apsaugos sistemą kaip medicinos gydytojų ar bendrosios praktikos slaugytojų profesinės kvalifikacijos pagal šio įstatymo nuostatas.

ANTRASIS SKIRSNIS
MEDICINOS GYDYTOJAI

20 straipsnis. Pagrindinis medicinos gydytojų rengimas

1. Į pagrindinio medicinos gydytojų rengimo studijas leidžiama priimti asmenis, tik turinčius diplomą ar pažymėjimą, suteikiantį galimybę studijuoti universitete.

2. Pagrindinio medicinos gydytojų rengimo studijas sudaro ne trumpesnės kaip šešerių metų arba 5 500 valandų teorinio ir praktinio medicinos gydytojų rengimo studijos, kurias vykdo arba prižiūri universitetas. Asmenų, kurie pradėjo studijas iki 1972 m. sausio 1 d., šioje dalyje nurodyto rengimo kursą gali sudaryti šešių mėnesių praktinis rengimas pagal dieninę studijų formą universitete, prižiūrint kompetentingoms institucijoms.

3. Asmuo, baigęs pagrindinio medicinos gydytojų rengimo studijas, privalo turėti tokių žinių ir įgūdžių:

1) pakankamai mokslų, kuriais grindžiama medicina, žinių ir gerai suprasti mokslinę metodiką, įskaitant biologinių funkcijų įvertinimo principus, moksliškai pagrįstų faktų įvertinimo ir duomenų analizės principus;

2) pakankamai išmanyti sveiko ir sergančio žmogaus sandarą, funkcijas ir elgseną, taip pat ryšius tarp asmens sveikatos būklės ir jo fizinės bei socialinės aplinkos;

3) pakankamai žinių apie klinikinės medicinos disciplinas ir jų praktinį panaudojimą, būtų visapusiškai susipažinęs su psichikos ir somatinio pobūdžio ligomis, profilaktika, diagnostika bei gydymu ir žmonių reprodukcija;

4) atitinkamą klinikinę patirtį ligoninėse, esant tinkamai priežiūrai.

21 straipsnis. Gydytojų specialistų rengimas

1. Į gydytojų specialistų rengimo studijas leidžiama priimti tik baigus patvirtintas šio įstatymo 20 straipsnyje nurodytas šešerių metų medicinos gydytojo studijas, kurių metu rengiamas asmuo įgyja reikiamų pagrindinių medicinos žinių.

2. Gydytojų specialistų rengimą sudaro teorinis ir praktinis rengimas universitete arba medicinos mokomojoje ligoninėje, arba sveikatos priežiūros įstaigoje, kurią tokiam rengimui patvirtina kompetentinga institucija.

3. Gydytojų specialistų rengimo studijų trukmė turi būti ne trumpesnė, negu nurodyta šio įstatymo 5 priedo 5.1.3 punkte.

4. Gydytojų specialistų rengimą turi prižiūrėti kompetentinga institucija. Į gydytojų specialistų rengimą įeina rengiamo gydytojo specialisto asmeninis dalyvavimas atitinkamos institucijos veikloje ir atsakomybė už suteiktas paslaugas.

5. Gydytojai specialistai turi būti rengiami pagal dieninę studijų formą specializuotose įstaigose, kurias pripažįsta kompetentingos institucijos. Šio straipsnio 2 dalyje nurodytos įstaigos padalinys, kuriame rengiami gydytojai specialistai, turi dalyvauti visų rūšių medicinos veiklose, įskaitant darbą pagal iškvietimą (budėjimą), o visa rengiamo specialisto profesinė veikla nustatyta tvarka turi būti skirta mokytis praktiškai ir teoriškai visą darbo savaitę ir visus metus. Už tokį darbą turi būti tinkamai atlyginama.

6. Gydytojus specialistus rengiančios institucijos išduoda gydytojo specialisto formalios kvalifikacijos įrodymą tik tokiu atveju, jeigu turimas šio įstatymo 5 priedo 5.1.1 punkte nurodytas pagrindinių medicinos studijų formalios kvalifikacijos įrodymas.

7. Šio įstatymo 5 priedo 5.1.3 punkte nurodyti trumpiausi rengimo laikotarpiai gali būti keičiami Europos Komisijos, siekiant juos suderinti su mokslo ir technikos pažanga.

22 straipsnis. Gydytojų specialistų rengimo kursų pavadinimai

1. Šio įstatymo 17 straipsnyje nurodytas gydytojų specialistų formalios kvalifikacijos įrodymas – tai toks įrodymas, kurį suteikia šio įstatymo 5 priedo 5.1.2 punkte nurodytos kompetentingos institucijos baigus atitinkamo pavadinimo gydytojų specialistų rengimo kursus, nurodytus šio įstatymo 5 priedo 5.1.3 punkte.

2. Naujų medicinos kursų, bendrų bent dviem penktadaliams valstybių narių, pavadinimai Europos Komisijos gali būti įtraukiami į šio įstatymo 5 priedo 5.1.3 punktą.

23 straipsnis. Gydytojų specialistų įgytos teisės

1. Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija reikalauja iš atvykstančių kitų valstybių narių gydytojų specialistų, kurių nenuoseklias rengimo studijas reglamentavo nuo 1975 m. birželio 20 d. galiojusios įstatymų bei kitų teisės aktų nuostatos ir kurie jas pradėjo ne vėliau kaip 1983 m. gruodžio 31 d., kad kartu su formalios kvalifikacijos įrodymu jie turėtų pažymėjimą, patvirtinantį, kad veiksmingai ir teisėtai užsiėmė atitinkama veikla bent trejus metus iš eilės per penkerius metus iki to pažymėjimo išdavimo.

2. Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija pripažįsta gydytojų specialistų kvalifikaciją, suteiktą Ispanijoje gydytojams, baigusiems gydytojų specialistų rengimo studijas iki 1995 m. sausio 1 d., net jeigu tos studijos neatitinka šio įstatymo 21 straipsnyje numatytų būtiniausių rengimo reikalavimų, jeigu kvalifikacija patvirtinama Ispanijos kompetentingų institucijų išduotu pažymėjimu, įrodančiu, kad atitinkamas asmuo išlaikė specialios profesinės kompetencijos egzaminą, surengtą pagal išskirtines priemones dėl pripažinimo, numatytas Karališkuoju dekretu 1497/99, siekiant nustatyti, ar atitinkamas asmuo turi žinių ir įgūdžių, palyginamų su gydytojų, turinčių gydytojo specialisto kvalifikaciją, apibrėžtą Ispanijai šio įstatymo 5 priedo 5.1.2 ir 5.1.3 punktuose, žiniomis ir įgūdžiais.

3. Jeigu Lietuvos Respublika pripažįsta netekusiomis galios savo įstatymų ir kitų teisės aktų nuostatas dėl gydytojo specialisto, nurodyto šio įstatymo 5 priedo 5.1.2 ir 5.1.3 punktuose, formalios kvalifikacijos įrodymo išdavimo ir patvirtina priemones, susijusias su Lietuvos Respublikos piliečių įgytomis teisėmis, ji turi suteikti kitų valstybių narių piliečiams teisę pasinaudoti tomis priemonėmis, jeigu toks formalios kvalifikacijos įrodymas buvo išduotas iki datos, kai Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija nutraukė tokių atitinkamos kvalifikacijos įrodymų išdavimą. Šioje dalyje minimų nuostatų pripažinimo netekusiomis galios datos turi būti nustatytos šio įstatymo 5 priedo 5.1.3 punkte.

24 straipsnis. Šeimos gydytojų rengimas

1. Į šeimos gydytojų rengimo studijas (rezidentūrą) priimami asmenys, tik turintys diplomą, patvirtinantį, kad baigtos šešerių metų medicinos gydytojų rengimo studijos, kaip šio įstatymo 20 straipsnyje nurodytų rengimo studijų dalis.

2. Šeimos gydytojų rengimo studijos, kurias baigus suteikiamas formalios kvalifikacijos įrodymas, išduotas iki 2006 m. sausio 1 d., turi trukti ne trumpiau kaip dvejus metus pagal dieninę studijų formą. Jeigu formalios kvalifikacijos įrodymas išduotas po šioje dalyje nurodytos datos, šeimos gydytojų rengimo studijos turi trukti ne trumpiau kaip trejus metus pagal dieninę studijų formą.

3. Kai į šio įstatymo 20 straipsnyje nurodytas rengimo studijas įeina praktinis rengimas, kuris vykdomas kompetentingos institucijos patvirtintoje ligoninėje, turinčioje atitinkamą medicinos įrangą ir teikiančioje šeimos medicinos paslaugas arba kurioje vykdoma nustatyta šeimos medicinos praktikos dalis, arba centre, kuriame gydytojai teikia pirminės sveikatos priežiūros paslaugas, tokio praktinio rengimo trukmė, ne ilgesnė kaip vieni metai, gali būti įtraukta į šio straipsnio 1 dalyje nurodytą studijų trukmę, kai to rengimo pažymėjimai išduodami ne anksčiau kaip nuo 2006 m. sausio 1 d.

4. Šio straipsnio 2 ir 3 dalyse numatyta galimybė turi būti suteikiama tik valstybių narių, kuriose šeimos gydytojų rengimo studijos truko dvejus metus nuo 2001 m. sausio 1 d., piliečiams.

5. Šeimos gydytojai rengiami pagal dieninę studijų formą, prižiūrint kompetentingoms

institucijoms. Daugiau rengimo laiko turi būti skiriama praktikai, o mažiau – teorijai.

6. Šeimos gydytojų praktinis rengimas turi trukti ne trumpiau negu šešis mėnesius kompetentingos institucijos patvirtintoje ligoninėje, turinčioje atitinkamą medicinos įrangą ir teikiančią atitinkamas paslaugas, arba ne trumpiau negu šešis mėnesius kaip patvirtintos šeimos medicinos praktikos dalis įstaigoje, kurioje gydytojai teikia pirminės sveikatos priežiūros paslaugas. Prie praktinio rengimo turi prisidėti kitos sveikatos priežiūros institucijos ar struktūros, susijusios su šeimos medicina.

7. Nepažeidžiant minimalios studijų trukmės, nustatytos šio straipsnio 6 dalyje, reikalavimo, ne ilgiau kaip šešis mėnesius praktinis rengimas gali vykti ir kitose patvirtintose institucijose ar sveikatos priežiūros struktūrose, susijusiose su šeimos medicina. Būtina, kad tokio rengimo metu rengiamasis dalyvautų gydytojų, su kuriais jis dirba, profesinėje veikloje ir dalytųsi su ja susijusią atsakomybę.

8. Kompetentinga institucija išduoda šeimos gydytojo formalios kvalifikacijos įrodymą tik tokiu atveju, jeigu turimas šio įstatymo 5 priedo 5.1.1 punkte nurodytas pagrindinio medicinos gydytojo formalios kvalifikacijos įrodymas.

9. Kompetentinga institucija gali išduoti šio įstatymo 5 priedo 5.1.4 punkte nurodytą formalios kvalifikacijos įrodymą gydytojui, kuris nebaigė šiame straipsnyje numatytų rengimo studijų, tačiau pabaigė kitokias papildomas studijas, kurias patvirtina kompetentingos institucijos išduotas šeimos gydytojo formalios kvalifikacijos įrodymas.

10. Kompetentinga institucija negali išduoti šeimos gydytojo formalios kvalifikacijos įrodymo, jei asmuo neturi žinių, kurių privaloma įgyti per šiame straipsnyje numatytas rengimo studijas.

11. Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija nustato, ar asmens papildomos studijos ir jau įgyta profesinė patirtis gali pakeisti šiame straipsnyje numatytas šeimos gydytojų rengimo studijas.

12. Kompetentinga institucija gali išduoti šio įstatymo 5 priedo 5.1.4 punkte nurodytą formalios kvalifikacijos įrodymą tik tuo atveju, jeigu asmuo turi bent šešių mėnesių šeimos medicinos praktikos arba patirties įstaigoje, kurioje gydytojai teikia šio straipsnio 5–7 dalyse nurodytas pirminės sveikatos priežiūros paslaugas.

25 straipsnis. Šeimos gydytojų profesinė veikla

1. Lietuvos Respublikoje remiantis nuostatomis dėl įgytų teisių asmenims leidžiama užsiimti šeimos gydytojo veikla pagal Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos sistemą tik tuo atveju, jeigu turimas šio įstatymo 5 priedo 5.1.4 punkte nurodytas formalios kvalifikacijos įrodymas.

2. Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija netaiko šio straipsnio 1 dalies nuostatų asmenims, kurie iki šio įstatymo įsigaliojimo pradėjo mokytis pagal specialaus šeimos medicinos rengimo studijas.

26 straipsnis. Šeimos gydytojų įgytos teisės

1. Lietuvos Respublikoje suteikiama teisė užsiimti šeimos gydytojo veikla pagal Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos sistemą ir neturint šio įstatymo 5 priedo 5.1.4 punkte nurodyto formalios kvalifikacijos įrodymo visiems gydytojams, kurie turi šią teisę nuo šio įstatymo 5 priedo 5.1.4 punkte nurodytos atskaitos datos pagal nuostatas, taikomas gydytojo profesijai, leidžiančias užsiimti pagrindinio rengimo gydytojo profesine veikla asmenims, kurie tuo metu buvo įsisteigę Lietuvos Respublikos teritorijoje, vadovaudamiesi šio įstatymo 17 ar 19 straipsnio nuostatomis.

2. Kompetentinga institucija, gavusi prašymą, išduoda pažymėjimą, patvirtinantį turėtojo, kuris naudojasi įgytomis teisėmis, nustatytomis šio straipsnio 1 dalyje, teisę užsiimti šeimos gydytojo veikla pagal Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos sistemą ir neturint šio įstatymo 5 priedo 5.1.4 punkte nurodyto šeimos gydytojo formalios kvalifikacijos įrodymo,.

3. Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija pripažįsta šio straipsnio 2 dalyje

nurodytus pažymėjimus, išduotus valstybių narių piliečiams kitų valstybių narių. Minėti pažymėjimai laikomi tokiais pačiais kaip ir Lietuvos Respublikoje išduodami formalios kvalifikacijos įrodymai, kurie leidžia užsiimti šeimos gydytojo veikla pagal Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos sistemą.

TREČIASIS SKIRSNIS
BENDROSIOS PRAKTIKOS SLAUGYTOJAI

27 straipsnis. Bendrosios praktikos slaugytojų rengimas

1. Į bendrosios praktikos slaugytojų rengimo studijas leidžiama priimti asmenis, tik turinčius bendrąjį, ne trumpesnį kaip dešimt metų ugdymą, patvirtintą diplomu, pažymėjimu ar kitu valstybės pripažintu švietimo institucijos išduotu pažymėjimu, nurodančiu, kad sėkmingai išlaikyti lygiaverčiai stojamieji egzaminai į mokyklą, kurioje mokoma slaugos.

2. Bendrosios praktikos slaugytojai rengiami pagal šio įstatymo 5 priedo 5.2.1 punkte nurodytą dieninę studijų formą. Šio įstatymo 5 priedo 5.2.1 punkte nurodytas programos turinys gali būti iš dalies keičiamas Europos Komisijos, siekiant jį suderinti su mokslo ir technikos pažanga. Tokios pataisos nesudaro prielaidų keisti esamų teisės principų dėl nacionalinės kvalifikacijų sistemos ir priėmimo į rengimo studijas reikalavimų fiziniams asmenims.

3. Bendrosios praktikos slaugytojų rengimo studijas turi sudaryti ne trumpesnės kaip trejų metų trukmės studijos arba 4 600 valandų teorinio ir klinikinio rengimo studijos. Teorinio rengimo trukmė turi sudaryti ne mažiau kaip vieną trečdalį viso valandų skaičiaus, o klinikinio rengimo – ne mažiau kaip pusę šioje dalyje numatytos minimalios rengimo studijų trukmės. Kompetentinga institucija gali suteikti dalines išimtis asmenims, įgijusiems dalį rengimo lygiaverčiuose kursuose. Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministerija ir Lietuvos Respublikos švietimo ir mokslo ministerija užtikrina, kad slaugytojus rengiančios mokymo įstaigos būtų atsakingos už teorinio ir klinikinio rengimo koordinavimą per visą studijų programos laiką.

4. Teorinis rengimas – tai dalis slaugytojų rengimo, kurio metu rengiami slaugytojai įgyja profesinių žinių, supratimo ir įgūdžių, būtinų bendrajai sveikatos priežiūrai organizuoti, atlikti ir vertinti. Rengimą vykdo slaugos dėstytojai ir kiti kompetentingi specialistai slaugytojus rengiančiose mokymo įstaigose ir kitose rengimo institucijos parinktose mokymo įstaigose.

5. Klinikinis rengimas – tai dalis slaugytojų rengimo, kurio metu rengiami slaugytojai kaip komandos nariai arba tiesiogiai sąveikaudami su sveikais ar sergančiais asmenimis ir (arba) bendruomene, remdamiesi įgytomis žiniomis ir įgūdžiais, mokosi organizuoti, atlikti ir vertinti reikiamą visavertį slaugymą. Rengiami slaugytojai išmoksta ne tik dirbti komandoje, bet ir vadovauti jai, organizuoti visą slaugos procesą, įskaitant sveikatos priežiūros mokymą asmenims ir mažoms grupėms sveikatos priežiūros institucijoje arba bendruomenėje. Šis rengimas vyksta ligoninėse ir kitose sveikatos priežiūros institucijose bei bendruomenėje, bendradarbiaujant su kitais kvalifikuotais slaugytojais ir jiems padedant, o atsakingi už jį yra slaugos dėstytojai. Prie rengimo gali prisidėti ir kitas kvalifikuotas personalas. Rengiami slaugytojai dalyvauja atitinkamo padalinio jų rengimo kryptį atitinkančioje veikloje, taip išmokdami prisiimti atsakomybę, susijusią su slaugos praktika.

6. Asmuo, baigęs bendrosios praktikos slaugytojų rengimo studijas, privalo turėti tokių žinių ir įgūdžių:

1) pakankamai mokslų, kuriais grindžiama bendroji slauga, žinių ir pakankamą supratimą apie sveiko ir sergančio žmogaus sandarą, fiziologines funkcijas ir elgseną, taip pat ryšį tarp asmens sveikatos būklės ir fizinės bei socialinės aplinkos;

2) pakankamai žinių apie profesijos pobūdį bei etiką ir bendruosius sveikatos priežiūros bei slaugos principus;

3) reikiamą klinikinę patirtį (parenkamą pagal jos mokomąją vertę ir įgyjamą prižiūrint kvalifikuotam slaugos personalui tose mokymo bazėse, kuriose kvalifikuoto personalo skaičius ir įranga atitinka paciento slaugymo reikalavimus);

4) gebėjimą dalyvauti praktiškai rengiant sveikatos priežiūros personalą ir darbo su tokiu personalu patirtį;

5) darbo su kitais sveikatos priežiūros sektoriaus darbuotojais patirtį.

28 straipsnis. Bendrosios praktikos slaugytojų profesinė veikla

Bendrosios praktikos slaugytojų profesine veikla gali užsiimti asmenys, turintys šio įstatymo 5 priedo 5.2.2 punkte nurodytą formalios kvalifikacijos įrodymą.

29 straipsnis. Bendrosios praktikos slaugytojų įgytos teisės

1. Taikant bendrąsias įgytų teisių taisykles bendrosios praktikos slaugytojams, šio įstatymo 19 straipsnyje nurodyta veikla turi apimti visišką atsakomybę už paciento slaugymo planavimą, organizavimą ir administravimą.

2. Lenkijos bendrosios praktikos slaugytojų profesinėms kvalifikacijoms taikomos tik toliau nurodytos įgytų teisių nuostatos. Jeigu valstybių narių piliečių bendrosios praktikos slaugytojo formalios kvalifikacijos įrodymas buvo išduotas arba rengimo studijos prasidėjo Lenkijoje iki 2004 m. gegužės 1 d. ir jis neatitinka šio įstatymo 27 straipsnyje nustatytų būtiniausių rengimo reikalavimų, valstybės narės kaip pakankamą įrodymą pripažįsta tokius bendrosios praktikos slaugytojo formalios kvalifikacijos įrodymus, jei kartu pateikiamas pažymėjimas, patvirtinantis, kad tie valstybės narės piliečiai veiksmingai ir teisėtai užsiėmė bendrosios praktikos slaugytojo veikla Lenkijoje toliau nurodytą laikotarpį:

1) licencijuoto slaugytojo formalios kvalifikacijos įrodymą (*dyplom licencjata pielęgniarstwa*) – ne trumpiau kaip trejus metus iš eilės per penkerius metus iki pažymėjimo išdavimo;

2) slaugytojo formalios kvalifikacijos įrodymą, patvirtinantį aukštesnįjį išsilavinimą, įgytą medicinos profesinėje mokykloje, (*dyplom pielęgniarki albo pielęgniarki dyplomowanej*) – ne trumpiau kaip penkerius metus iš eilės per septynerius metus iki pažymėjimo išdavimo.

3. Šio straipsnio 2 dalyje nurodyta veikla turi apimti visišką atsakomybę už paciento slaugymo planavimą, organizavimą ir administravimą.

4. Kad patvirtintų, jog atitinkamo asmens žinios ir kompetencija yra panašios į slaugytojų, turinčių kvalifikaciją, kuri Lenkijai apibrėžta šio įstatymo 5 priedo 5.2.2 punkte, Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija pripažįsta slaugos formalios kvalifikacijos įrodymą, išduotą Lenkijoje slaugytojams, kurie iki 2004 m. gegužės 1 d. baigė rengimo studijas, neatitinkančias šio įstatymo 27 straipsnyje nustatytų būtiniausių rengimo reikalavimų, patvirtintas bakalauro diplomu, gautu pagal specialią tobulinimo programą, nurodytą 2004 m. balandžio 20 d. Akto „Dėl Akto „Dėl slaugytojo ir akušerio profesijų ir kitų teisės aktų“ dalinio pakeitimo“ 11 straipsnyje (2004 m. gegužės 11 d. Lenkijos Respublikos oficialusis leidinys Nr. 92, 885 pozicija) ir 2004 m. gegužės 11 d. sveikatos apsaugos ministro Reglamente dėl slaugytojų ir akušerių, turinčių vidurinės mokyklos baigimo pažymėjimą (brandos egzaminai – *matura*) ir baigusių medicinos licėjų ir medicinos profesines mokyklas, kuriuose mokoma slaugytojo ir akušerio profesijų, išsamių studijų reikalavimų (2004 m. gegužės 13 d. Lenkijos Respublikos oficialusis leidinys Nr. 110, 1170 pozicija).

5. Jeigu valstybių narių piliečiams bendrosios praktikos slaugytojų profesinę kvalifikaciją patvirtinantys dokumentai Rumunijoje buvo išduoti ar jų rengimasis šiai kvalifikacijai įgyti Rumunijoje prasidėjo iki 2007 m. sausio 1 d. ir jie neatitinka šio įstatymo 27 straipsnyje nustatytų būtiniausių rengimo reikalavimų, Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija pripažįsta valstybių narių piliečių aukštesniojo profesinio išsilavinimo bendrosios praktikos slaugytojų formalios kvalifikacijos įrodymus (*Certificat de competenţe profesionale de asistent medical generalist*), išduotus *şcoală postliceală*, kaip pakankamą profesinės kvalifikacijos įrodymą, jeigu kartu su jais pateikiamas pažymėjimas, patvirtinantis, kad tie valstybės narės piliečiai iš tiesų ir teisėtai Rumunijoje užsiėmė bendrosios praktikos slaugytojų veikla bent penkerius metus iš eilės per septynerius metus iki pažymėjimo išdavimo. Bendrosios praktikos slaugytojų veikla turi atitikti šio įstatymo 27 straipsnio 3 dalies reikalavimus.

KETVIRTASIS SKIRSNIS
GYDYTOJAI ODONTOLOGAI

30 straipsnis. Pagrindinis gydytojų odontologų rengimas

1. Į pagrindines gydytojų odontologų rengimo studijas leidžiama priimti asmenis, tik turinčius diplomą ar pažymėjimą, suteikiantį galimybę stoti į universitetą ar lygiavertes studijas vykdančią aukštojo mokslo instituciją.

2. Pagrindinio gydytojų odontologų rengimo studijas turi sudaryti iš viso ne trumpesnės kaip penkerių metų trukmės teorinės ir praktinės studijos, apimančios bent šio įstatymo 5 priedo 5.3.1 punkte nurodytą programą, universitete ar aukštojo mokslo institucijoje, vykdančioje lygiavertes rengimo studijas arba prižiūrimoje universiteto.

3. Šio įstatymo 5 priedo 5.3.1 punkte nurodytas studijų programos turinys gali būti iš dalies keičiamas Europos Komisijos, siekiant jį suderinti su mokslo ir technikos pažanga.

4. Šio straipsnio 3 dalyje nurodytos pataisos nesudaro prielaidų keisti esamų teisės principų dėl nacionalinės kvalifikacijų sistemos ir priėmimo į rengimo studijas reikalavimų fiziniams asmenims.

5. Asmuo, baigęs pagrindinio gydytojų odontologų rengimo studijas, privalo turėti tokių žinių ir įgūdžių:

1) pakankamai mokslų, kuriais grindžiama odontologija, žinių ir gerai suprasti mokslinę metodiką, įskaitant biologinių funkcijų įvertinimo, moksliškai pagrįstų faktų įvertinimo ir duomenų analizės principus;

2) pakankamai suprasti sveiko ir sergančio žmogaus sandarą, fiziologiją ir elgseną, taip pat fizinės bei socialinės aplinkos įtaką asmens sveikatos būklei tiek, kiek šie veiksniai veikia odontologiją;

3) pakankamai žinių apie dantų, burnos, žandikaulių ir su jais susijusių audinių, tiek sveikų, tiek nesveikų, sandarą bei funkcijas ir jų ryšį su bendra paciento sveikatos būkle ir fizine bei socialine gerove;

4) pakankamai klinikinių disciplinų ir metodikos žinių, leidžiančių gydytojui odontologui visapusiškai susipažinti su dantų, burnos, žandikaulių ir su jais susijusių audinių anomalijomis, pakitimais ir ligomis, su profilaktine, diagnostine ir terapine odontologija;

5) atitinkamą klinikinę patirtį esant tinkamai priežiūrai.

6. Pagrindinio gydytojų odontologų rengimo studijos turi suteikti jiems įgūdžių, būtinų atlikti visus veiksmus, įskaitant anomalijų ir ligų, susijusių su dantų, burnos, žandikaulių ir kitų audinių profilaktika, diagnostika ir gydymu.

31 straipsnis. Gydytojų odontologų specialistų rengimas

1. Į gydytojų odontologų specialistų rengimo studijas leidžiama priimti asmenis, tik baigusius penkerių metų teorines ir praktines studijas pagal šio įstatymo 30 straipsnyje nurodytą gydytojų odontologų rengimo programą arba turinčius šio įstatymo 19 ir 33 straipsniuose nurodytus dokumentus.

2. Gydytojų odontologų specialistų rengimo studijas sudaro teorinio ir praktinio rengimo studijos universiteto centre, gydymo studijų ir tyrimų centre arba kompetentingos institucijos patvirtintoje sveikatos priežiūros įstaigoje.

3. Gydytojų odontologų specialistų rengimo dieninės formos studijų trukmė turi būti ne trumpesnė kaip treji metai ir jas turi prižiūrėti kompetentingos institucijos ar įstaigos. Į gydytojų odontologų specialistų rengimą įeina rengiamo gydytojo odontologo asmeninis dalyvavimas atitinkamos institucijos veikloje ir atsakomybė už suteiktas paslaugas.

4. Minimali rengimo studijų trukmė, nurodyta šio straipsnio 3 dalyje, gali būti keičiama Europos Komisijos, siekiant ją suderinti su mokslo ir technikos pažanga.

5. Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija išduoda gydytojo odontologo specialisto formalios kvalifikacijos įrodymą asmenims, tik turintiems šio įstatymo 5 priedo 5.3.2 punkte

nurodytą pagrindinio gydytojo odontologo formalios kvalifikacijos įrodymą.

32 straipsnis. Gydytojų odontologų profesinė veikla

1. Asmenys, turintys šio įstatymo 5 priedo 5.3.2 punkte nurodytą formalios kvalifikacijos įrodymą, gali užsiimti gydytojų odontologų profesine veikla, apibrėžta šio straipsnio 3 dalyje.

2. Gydytojo odontologo profesija turi būti grindžiama šio įstatymo 30 straipsnyje nurodytomis gydytojų odontologų rengimo studijomis ir tai yra savita profesija, kuri skiriasi nuo kitų bendrojo pobūdžio ar specializuotų medicinos profesijų. Siekiant užsiimti gydytojo odontologo profesine veikla, būtina turėti šio įstatymo 5 priedo 5.3.2 punkte nurodytą formalios kvalifikacijos įrodymą. Tokio formalios kvalifikacijos įrodymo turėtojai prilyginami tiems, kuriems taikomas šio įstatymo 19 ar 33 straipsnis.

3. Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija, atsižvelgdama į normines profesinės etikos nuostatas ir taisykles, šio įstatymo 5 priedo 5.3.2 punkte nurodytas atskaitos datas, užtikrina, kad gydytojai odontologai paprastai galėtų užsiimti dantų, burnos, žandikaulių ir gretimų audinių anomalijų ir ligų profilaktika, diagnozavimu ir gydymu.

33 straipsnis. Gydytojų odontologų įgytos teisės

1. Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija, siedama su gydytojų odontologų profesine veikla pagal šio įstatymo 5 priedo 5.3.2 punkte nurodytą kvalifikaciją, pripažįsta gydytojo formalios kvalifikacijos įrodymą, išduotą Austrijoje, Čekijoje, Ispanijoje, Italijoje, Rumunijoje ir Slovakijoje asmenims, kurie pradėjo medicininio rengimo studijas ne vėliau kaip minėtame priede atitinkamai valstybei narei nurodytą atskaitos datą, jei turimas tos valstybės narės kompetentingų institucijų išduotas pažymėjimas.

2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytas pažymėjimas turi patvirtinti, kad laikomasi tokių reikalavimų:

1) atitinkami asmenys veiksmingai, teisėtai ir iš esmės užsiėmė toje valstybėje šio įstatymo 32 straipsnyje nurodyta veikla ne trumpiau kaip trejus metus iš eilės per penkerius metus iki pažymėjimo išdavimo;

2) tiems asmenims leista užsiimti minėta veikla tomis pačiomis sąlygomis kaip ir šio įstatymo 5 priedo 5.3.2 punkte tai valstybei narei išvardytų formalios kvalifikacijos įrodymų turėtojams.

3. Iš asmenų, nurodytų šio straipsnio 1 dalyje, sėkmingai baigusių bent trejų metų studijas, kurios atitinkamos valstybės narės kompetentingų institucijų patvirtintos kaip lygiavertės šio įstatymo 30 straipsnyje nurodytoms rengimo studijoms, nereikalaujama šio straipsnio 2 dalies 1 punkte minimos trejų metų praktinio darbo patirties.

4. Buvusioje Čekoslovakijoje įgytos formalios kvalifikacijos įrodymas pripažįstamas taip pat kaip ir Čekijos ir Slovakijos formalios kvalifikacijos įrodymas ir tokiomis pačiomis sąlygomis, kurios nustatytos šio straipsnio 1, 2 ir 3 dalyse.

5. Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija pripažįsta gydytojo formalios kvalifikacijos įrodymą, išduotą Italijoje asmenims, kurie pradėjo universitetines medicinos rengimo studijas po 1980 m. sausio 28 d. ir ne vėliau kaip 1984 m. gruodžio 31 d., jeigu kartu pateikiamas Italijos kompetentingų institucijų išduotas pažymėjimas.

6. Šio straipsnio 5 dalyje nurodytas pažymėjimas turi patvirtinti, kad laikomasi tokių reikalavimų:

1) atitinkami asmenys išlaikė profesinio tinkamumo testą, organizuotą Italijos kompetentingų institucijų, siekiant nustatyti, ar tų asmenų žinių ir įgūdžių lygis toks pat kaip asmenų, turinčių šio įstatymo 5 priedo 5.3.2 punkte Italijai nurodytą formalios kvalifikacijos įrodymą;

2) jie veiksmingai, teisėtai ir iš esmės užsiėmė Italijoje šio įstatymo 32 straipsnyje nurodyta veikla ne trumpiau kaip trejus metus iš eilės per penkerius metus iki pažymėjimo išdavimo;

3) jiems leista užsiimti šio įstatymo 32 straipsnyje nurodyta veikla arba jeigu veiksmingai,

teisėtai ir iš esmės užsiima ja tomis pačiomis sąlygomis kaip ir šio įstatymo 5 priedo 5.3.2 punkte Italijai išvardytų formalios kvalifikacijos įrodymų turėtojai.

7. Iš asmenų, nurodytų šio straipsnio 5 dalyje, sėkmingai baigusių bent trejų metų studijas, kurios atitinkamos valstybės narės kompetentingų institucijų patvirtintos kaip lygiavertės šio įstatymo 30 straipsnyje nurodytoms rengimo studijoms, nereikalaujama šio straipsnio 2 dalies 1 punkte minimos trejų metų praktinio darbo patirties.

8. Asmenys, kurie pradėjo universitetinio medicininio rengimo studijas po 1984 m. gruodžio 31 d., traktuojami taip pat kaip šio straipsnio 5, 6 ir 7 dalyse nurodyti asmenys, jei šio straipsnio 7 dalyje minimos trejų metų studijos prasidėjo iki 1994 m. gruodžio 31 d.

PENKTASIS SKIRSNIS
VETERINARIJOS GYDYTOJAI

34 straipsnis. Veterinarijos gydytojų rengimas

1. Veterinarijos gydytojų rengimo studijas sudaro iš viso ne trumpesnės kaip penkerių metų trukmės dieninės formos teorinės ir praktinės studijos, apimančios bent šio įstatymo 5 priedo 5.4.1 punkte nurodytą rengimo studijų programą, universitete arba aukštojo mokslo institucijoje, kurioje vykdomos lygiavertės rengimo studijos, arba prižiūrint universitetui.

2. Šio įstatymo 5 priedo 5.4.1 punkte nurodytas rengimo programos turinys gali būti iš dalies keičiamas Europos Komisijos, siekiant jį suderinti su mokslo ir technikos pažanga.

3. Tokios pataisos nesudaro prielaidų keisti esamų teisės principų dėl nacionalinės kvalifikacijų sistemos ir priėmimo į veterinarijos gydytojų rengimo studijas reikalavimų fiziniams asmenims.

4. Į veterinarijos gydytojų rengimo studijas leidžiama priimti asmenis, tik turinčius diplomą ar pažymėjimą, suteikiantį galimybę stoti į valstybės narės universitetą ar lygiavertes studijas vykdančią aukštojo mokslo instituciją.

5. Asmuo, baigęs veterinarijos gydytojų rengimo studijas, privalo turėti tokių žinių ir įgūdžių:

1) pakankamai mokslų, kuriais grindžiama veterinarijos gydytojo veikla, žinių;

2) pakankamai žinių apie sveikų gyvūnų sandarą ir funkcijas, gyvulininkystę, reprodukciją ir higieną, taip pat apie šėrimą, įskaitant gyvūnų poreikius atitinkančio pašarų gamybos ir konservavimo technologiją;

3) pakankamai žinių apie gyvūnų elgseną ir apsaugą;

4) pakankamai žinių apie gyvūnų ligų priežastis, kilmę, eigą, poveikį, diagnostiką ir gydymą, nagrinėjant atskirai arba grupėmis, įskaitant specialias žinias apie ligas, kurios gali būti perduotos žmonėms;

5) pakankamai profilaktinės medicinos žinių;

6) pakankamai žinių apie higieną ir technologiją, taikomą gyvūninių maisto produktų ar žmonėms vartoti skirtų maisto produktų gamybai ir pateikimui į rinką;

7) pakankamai žinių apie su šios dalies 1–6 punktuose išvardytais dalykais susijusias įstatymų ir kitų teisės aktų nuostatas;

8) tinkamą klinikinę ir kitą praktinę patirtį, esant reikiamai priežiūrai.

35 straipsnis. Veterinarijos gydytojų įgytos teisės

Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija, nepažeisdama šio įstatymo 19 straipsnio 6–8 dalių, vertindama valstybių narių piliečius, kurių veterinarijos gydytojo formalios kvalifikacijos įrodymas buvo išduotas arba kurių rengimo studijos prasidėjo Estijoje iki 2004 m. gegužės 1 d., pripažįsta tokį veterinarijos gydytojo formalios kvalifikacijos įrodymą, jeigu kartu su juo pateikiamas pažymėjimas, patvirtinantis, kad tokie asmenys veiksmingai ir teisėtai užsiėmė atitinkama veikla Estijoje ne trumpiau kaip penkerius metus iš eilės per septynerius metus iki pažymėjimo išdavimo.

ŠEŠTASIS SKIRSNIS
AKUŠERIAI

36 straipsnis. Akušerių rengimas

1. Akušerių rengimui taikomi šie minimalūs reikalavimai:

1) specialias akušerių rengimo studijas turi sudaryti ne trumpesnės kaip trejų metų trukmės teorinės ir praktinės dieninės formos studijos (I būdas), kurios turi apimti bent šio įstatymo 5 priedo 5.5.1 punkte nurodytą rengimo programą, arba

2) 18 mėnesių trukmės specialios akušerių rengimo dieninės formos studijos (II būdas) turi apimti bent šio įstatymo 5 priedo 5.5.1 punkte nurodytą rengimo programą ir kurios neatitinka bendrosios praktikos slaugytojų rengimo studijų.

2. Akušerius rengiančios institucijos yra atsakingos už teorinio ir praktinio rengimo koordinavimą visą akušerių rengimo programos laiką.

3. Šio įstatymo 5 priedo 5.5.1 punkte nurodytas programos turinys gali būti iš dalies keičiamas Europos Komisijos, siekiant jį suderinti su mokslo ir technikos pažanga.

4. Šio straipsnio 3 dalyje nurodytos pataisos nesudaro prielaidų keisti esamų teisės principų dėl nacionalinės kvalifikacijų sistemos ir priėmimo į akušerių rengimo studijas reikalavimų fiziniams asmenims.

5. Į akušerių rengimo studijas leidžiama priimti asmenis, tik įvykdžiusius šiuos reikalavimus:

1) į šio straipsnio 1 dalies 1 punkte apibūdintas akušerių rengimo studijas leidžiama priimti asmenis, baigusius bent pirmuosius dešimt metų vidurinio lavinimo mokykloje;

2) į šio straipsnio 1 dalies 2 punkte apibūdintas akušerių rengimo studijas leidžiama priimti asmenis, turinčius bendrosios praktikos slaugytojo formalios kvalifikacijos įrodymą, nurodytą šio įstatymo 5 priedo 5.2.2 punkte.

6. Asmuo, baigęs akušerių rengimo studijas, privalo turėti tokių žinių ir įgūdžių:

1) pakankamai mokslų, kuriais grindžiama akušerio veikla, visų pirma akušerijos ir ginekologijos, žinių;

2) pakankamai profesinės etikos ir teisinių žinių;

3) pakankamai žinių apie akušeriją ir naujagimių biologines funkcijas, anatomiją ir psichologiją, taip pat žinių apie ryšius tarp asmens sveikatos būklės ir fizinės bei socialinės aplinkos ir jo elgsenos;

4) pakankamą klinikinę patirtį, įgytą patvirtintose institucijose prižiūrint kvalifikuotam akušerijos personalui;

5) pakankamą supratimą apie sveikatos priežiūros personalo rengimą ir darbo su juo patirtį.

37 straipsnis. Akušerių formalios kvalifikacijos įrodymų pripažinimo tvarka

1. Šio įstatymo 5 priedo 5.5.2 punkte nurodyti akušerių formalios kvalifikacijos įrodymai automatiškai pripažįstami pagal šio įstatymo 17 straipsnį.

2. Akušerių formalios kvalifikacijos įrodymas automatiškai pripažįstamas, jeigu asmuo atitinka tokius kriterijus:

1) baigė ne trumpesnes kaip trejų metų trukmės akušerių rengimo dieninės formos studijas;

2) baigė ne trumpesnes kaip dvejų metų arba 3 600 valandų trukmės akušerių rengimo dieninės formos studijas, pradėtas turint šio įstatymo 5 priedo 5.2.2 punkte nurodytą bendrosios praktikos slaugytojų formalios kvalifikacijos įrodymą;

3) baigė ne trumpesnes kaip 18 mėnesių arba 3 000 valandų trukmės akušerių rengimo dieninės formos studijas, pradėtas turint šio įstatymo 5 priedo 5.2.2 punkte nurodytą bendrosios praktikos slaugytojo formalios kvalifikacijos įrodymą ir vienų metų profesinę praktiką, kurią patvirtina pažymėjimas, išduotas vadovaujantis šio straipsnio 4 dalies nuostatomis.

3. Šio straipsnio 2 dalies 1 punkte minimas akušerių rengimo dieninės formos studijas leidžiama pradėti asmenims:

1) turintiems diplomą, pažymėjimą ar kitą įrodymą, leidžiantį stoti į universitetus ar kitas

aukštojo mokslo institucijas arba kitaip užtikrinantį lygiavertį žinių lygį, arba

2) turintiems dvejų metų praktinio darbo patirtį ir tai patvirtinantį pažymėjimą, išduotą pagal šio straipsnio 4 dalies nuostatas.

4. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytą pažymėjimą išduoda kilmės valstybės narės kompetentingos institucijos. Pažymėjimas patvirtina, kad jo turėtojas, įgijęs formalią akušerio kvalifikaciją, atitinkamą laikotarpį tinkamai užsiėmė akušerio veikla kompetentingos institucijos patvirtintoje ligoninėje arba sveikatos priežiūros įstaigoje.

38 straipsnis. Akušerių profesinė veikla

1. Šio skyriaus nuostatos taikomos akušerių veiklai, Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos apibrėžtai nepažeidžiant šio straipsnio 2 dalies ir vykdomai pagal šio įstatymo 5 priedo 5.5.2 punkte nurodytus profesinius vardus.

2. Lietuvos Respublikoje akušeriai gali užsiimti bent šia veikla:

1) teikti patikimą informaciją ir patarimus dėl šeimos planavimo;

2) nustatyti nėštumą ir stebėti normalaus nėštumo eigą, atlikdami būtinus tokios būklės tyrimus;

3) paskirti tyrimus, būtinus siekiant kuo anksčiau diagnozuoti rizikingą nėštumą, ir patarti šiuo klausimu;

4) teikti patarimus dėl pasirengimo motinystei bei tėvystei programų ir visapusiškai padėti gimdyti, įskaitant patarimus dėl higienos ir mitybos;

5) rūpintis gimdyve, jai padėti ir stebėti vaisiaus būklę gimdoje reikiamomis klinikinėmis ir techninėmis priemonėmis;

6) priimti savaiminį gimdymą, įskaitant reikiamą epiziotomiją, o skubiais atvejais – gimdymą sėdmenine pirmeiga;

7) atpažinti motinos ar kūdikio sveikatai grėsmingus požymius, dėl kurių būtina kreiptis į gydytoją, ir prireikus jam padėti; imtis reikiamų skubių priemonių nesant gydytojo, visų pirma ranka pašalinti placentą ir ranka patikrinti gimdą;

8) ištirti ir prižiūrėti naujagimį; iškilus poreikiui, imantis visos būtinos iniciatyvos, o prireikus – nedelsdami gaivinti;

9) rūpintis motina ir ją stebėti laikotarpiu po gimdymo, patarti visais būtinais klausimais dėl kūdikio priežiūros, kad būtų galima sudaryti geriausias sąlygas naujagimiui vystytis;

10) atlikti gydytojų paskirtą gydymą;

11) rengti būtinas rašytines ataskaitas.

39 straipsnis. Akušerių įgytos teisės

1. Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija pripažįsta kaip pakankamą valstybės narės piliečių akušerio formalios kvalifikacijos įrodymą, tos valstybės narės išduotą iki šio įstatymo 5 priedo 5.5.2 punkte nurodytos atskaitos datos, pateikiamą kartu su pažymėjimu, patvirtinančiu, kad šie piliečiai veiksmingai ir teisėtai užsiėmė atitinkama veikla ne trumpiau kaip dvejus metus iš eilės per penkerius metus iki pažymėjimo išdavimo, tuo atveju, jeigu akušerio formalios kvalifikacijos įrodymas atitinka visus šio įstatymo 36 straipsnyje nustatytus akušerių būtiniausius rengimo reikalavimus, tačiau pagal šio įstatymo 37 straipsnį nepripažįstamas, jeigu kartu nepateikiamas šio įstatymo 37 straipsnio 2 dalyje nurodytas profesinės patirties pažymėjimas.

2. Šio straipsnio 1 dalyje nustatyti reikalavimai taikomi valstybių narių piliečiams, kurių akušerio formalios kvalifikacijos įrodymas patvirtina, kad baigtos rengimo studijos buvusios Vokietijos Demokratinės Respublikos teritorijoje, atitinkančios visus šio įstatymo 36 straipsnyje nustatytus akušerių būtiniausius rengimo reikalavimus, jeigu pagal šio įstatymo 37 straipsnį formalios kvalifikacijos įrodymas, patvirtinantis, kad rengimo studijos buvo pradėtos iki 1990 m. spalio 3 d., nepripažįstamas, išskyrus atvejus, kai kartu pateikiamas šio įstatymo 37 straipsnio 2 dalyje nurodytas profesinės praktikos pažymėjimas.

3. Lenkijos akušerio formalios kvalifikacijos įrodymui taikomos šio straipsnio 4 dalyje

nurodytos įgytų teisių nuostatos.

4. Jeigu valstybių narių piliečių akušerio formalios kvalifikacijos įrodymas buvo išduotas arba akušerių rengimo studijos prasidėjo Lenkijoje iki 2004 m. gegužės 1 d. ir neatitinka šio įstatymo 36 straipsnyje nustatytų akušerių būtiniausių rengimo reikalavimų, valstybės narės kaip pakankamą įrodymą pripažįsta tokius akušerio formalios kvalifikacijos įrodymus, jeigu kartu pateikiamas pažymėjimas, patvirtinantis, kad tie valstybės narės piliečiai veiksmingai ir teisėtai užsiėmė akušerio veikla toliau nurodytą laikotarpį:

1) licencijuoto akušerio formalios kvalifikacijos įrodymą (*dyplom licencjata położnictwa*) – ne trumpiau kaip trejus metus iš eilės per penkerius metus iki pažymėjimo išdavimo;

2) akušerio formalios kvalifikacijos įrodymą, patvirtinantį aukštesnįjį išsilavinimą, įgytą medicinos profesinėje mokykloje, (*dyplom położnej*) – ne trumpiau kaip penkerius metus iš eilės per septynerius metus iki pažymėjimo išdavimo.

5. Kad patvirtintų, jog atitinkamo asmens žinios ir kompetencija yra panašios į akušerių, turinčių profesinę kvalifikaciją, kuri Lenkijai apibrėžta šio įstatymo 5 priedo 5.5.2 punkte, Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija pripažįsta akušerio formalios kvalifikacijos įrodymą, išduotą Lenkijoje akušeriams, kurie iki 2004 m. gegužės 1 d. baigė akušerių rengimo studijas, neatitinkančias šio įstatymo 36 straipsnyje nustatytų akušerių būtiniausių rengimo reikalavimų, patvirtintą bakalauro diplomu, gautu pagal specialią tobulinimo programą, nurodytą 2004 m. balandžio 20 d. Akto „Dėl Akto „Dėl slaugytojo ir akušerio profesijų ir kitų teisės aktų“ dalinio pakeitimo“ 11 straipsnyje (2004 m. gegužės 11 d. Lenkijos Respublikos oficialusis leidinys Nr. 92, 885 pozicija) ir 2004 m. gegužės 11 d. sveikatos apsaugos ministro Reglamente dėl slaugytojų ir akušerių, turinčių vidurinės mokyklos baigimo pažymėjimą (brandos egzaminai – *matura*) ir baigusių medicinos licėjų ir medicinos profesines mokyklas, kuriuose mokoma slaugytojo ir akušerio profesijų, išsamių studijų reikalavimų (2004 m. gegužės 13 d. Lenkijos Respublikos oficialusis leidinys Nr. 110, 1170 pozicija).

6. Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija pripažįsta Rumunijos akušerių profesinę kvalifikaciją patvirtinančius dokumentus kaip tinkamą įrodymą užsiimti akušerių veikla, jeigu prie jų pridedamas pažymėjimas, patvirtinantis, kad tie valstybių narių piliečiai iš tiesų ir teisėtai vertėsi šia veikla Rumunijoje bent penkerius metus iš eilės per septynerius metus iki pažymėjimo išdavimo. Formalią akušerių kvalifikaciją patvirtinantys dokumentai (*asistent medical obstetrică-ginecologie* / *akušerijos-ginekologijos slaugytojų*) turi būti išduoti Rumunijoje iki 2007 m. sausio 1 d. ir neatitinka šio įstatymo 36 straipsnyje numatytų akušerių būtiniausių rengimo reikalavimų. Rumunijos akušerių profesinėms kvalifikacijoms taikomos tik šioje dalyje numatytos nuostatos dėl įgytų teisių.

SEPTINTASIS SKIRSNIS
VAISTININKAI

40 straipsnis. Vaistininkų rengimas

1. Į vaistininkų rengimo studijas leidžiama priimti asmenis, tik turinčius diplomą ar pažymėjimą, suteikiantį galimybę stoti į universitetą ar lygiavertes studijas vykdančią aukštojo mokslo instituciją.

2. Vaistininko formalios kvalifikacijos įrodymas turi patvirtinti, kad baigtos bent penkerių metų trukmės vaistininkų rengimo studijos, apimančios šiuos minimalius reikalavimus:

1) ketverių metų trukmės teorinį ir praktinį rengimą pagal dieninę studijų formą universitete ar lygiavertėje aukštojoje mokykloje arba prižiūrint universitetui;

2) šešių mėnesių praktiką visuomenės vaistinėje arba ligoninės vaistinėje, prižiūrint farmacinės veiklos vadovui.

3. Šio straipsnio 2 dalyje nurodytos rengimo studijos turi apimti bent šio įstatymo 5 priedo 5.6.1 punkte aprašytą programą. Šio įstatymo 5 priedo 5.6.1 punkte nurodytas programos turinys gali būti iš dalies keičiamas Europos Komisijos, siekiant jį suderinti su mokslo ir technikos pažanga.

4. Šio straipsnio 3 dalyje nurodytos pataisos nesudaro prielaidų keisti esamų teisės principų dėl nacionalinės kvalifikacijų sistemos ir priėmimo į vaistininkų rengimo studijas reikalavimų fiziniams asmenims.

5. Asmuo, baigęs vaistininkų rengimo studijas, privalo turėti pakankamai žinių ir įgūdžių apie:

1) vaistinius preparatus ir jiems gaminti naudojamas medžiagas;

2) vaistinių preparatų gamybos technologiją ir fizinius, cheminius, biologinius bei mikrobiologinius vaistinių preparatų tyrimus;

3) metabolizmą, vaistinių preparatų ir toksinių medžiagų poveikį organizmui ir vaistinių preparatų vartojimą;

4) mokslinius duomenis apie vaistinius preparatus, kurie leidžia suteikti teisingą informaciją apie vaistinius preparatus;

5) teisinius ir kitus reikalavimus, kuriuos reikia išmanyti siekiant užsiimti farmacine veikla.

41 straipsnis. Vaistininkų profesinė veikla

1. Asmenys, turintys šio įstatymo 5 priedo 5.6.2 punkte nurodytą formalios kvalifikacijos įrodymą, gali užsiimti vaistininko profesine veikla bet kurioje valstybėje narėje.

2. Lietuvos Respublikoje asmenys, turintys universiteto ar lygiavertį vaistininko formalios kvalifikacijos įrodymą, atitinkantį šio įstatymo 40 straipsnio nuostatas, gali užsiimti bent toliau išvardyta veikla, prireikus taikant papildomos profesinės patirties reikalavimą:

1) vaistinių preparatų farmacinės formos gamyba;

2) vaistinių preparatų gamyba ir tyrimais;

3) vaistinių preparatų tyrimais jų tyrimo laboratorijoje;

4) vaistinių preparatų sandėliavimu, saugojimu ir platinimu per didmeninę prekybą;

5) vaistinių preparatų gamyba, tyrimais, sandėliavimu ir platinimu visuomenės vaistinėse;

6) vaistinių preparatų gamyba, tyrimais, sandėliavimu ir platinimu ligoninės vaistinėse;

7) informacijos ir patarimų apie vaistinius preparatus teikimu.

3. Jeigu Lietuvos Respublikoje leidžiama užsiimti viena iš vaistininko veiklos rūšių tik kartu su šio įstatymo 5 priedo 5.6.2 punkte nurodytu formalios kvalifikacijos įrodymu turint atitinkamą papildomą profesinę patirtį, tai Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija pripažįsta kaip pakankamą kilmės valstybės narės kompetentingos institucijos išduotą pažymėjimą, patvirtinantį, kad atitinkamas asmuo užsiėmė šia veikla kilmės valstybėje narėje tokį laikotarpį, kurio reikalauja Lietuvos Respublikos teisės aktai.

4. Šio straipsnio 3 dalyje nurodytas pripažinimas netaikomas dvejų metų profesinės patirties laikotarpiui, kurio Liuksemburgo Didžioji Hercogystė reikalauja suteikiant valstybinę visuomenės vaistinės koncesiją.

AŠTUNTASIS SKIRSNIS
ARCHITEKTAI

42 straipsnis. Architektų rengimas

1. Architektų rengimo studijas sudaro ne trumpesnės kaip ketverių metų trukmės dieninės formos studijos arba šešerių metų trukmės studijos, iš kurių ne trumpiau kaip trejus metus mokomasi pagal dieninę studijų formą universitete arba lygiavertes studijas vykdančioje aukštojo mokslo institucijoje. Baigus architektų rengimo studijas, turi būti sėkmingai išlaikomi universitetinio lygio egzaminai.

2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytos architektų rengimo studijos turi būti universitetinio lygio, o jų pagrindinė dalis turi būti architektūra, taip pat turi būti išlaikyta teorinių ir praktinių architektų rengimo aspektų pusiausvyra ir užtikrinta, kad asmuo įgytų tokių žinių ir įgūdžių:

1) gebėjimą kurti architektūros projektus, kurie atitiktų ir estetinius, ir techninius reikalavimus;

2) pakankamai žinių apie architektūros istoriją ir teoriją, artimas meno šakas, technologijas ir humanitarinius mokslus;

3) žinių apie vaizduojamąjį meną ir jo įtaką architektūros projekto kokybei;

4) pakankamai žinių apie miestų projektavimą, planavimą ir įgūdžius, reikalingus planavimo procese;

5) supratimą apie santykį tarp žmonių ir pastatų, tarp pastatų ir jų aplinkos, apie poreikį susieti pastatus ir erdvę tarp jų su žmonių poreikiais ir masteliu;

6) supratimą apie architekto profesiją ir architekto vaidmenį visuomenėje, ypač rengiant aprašus, kuriuose atsižvelgiama į socialinius veiksnius;

7) tyrimo ir projekto aprašų rengimo metodikos supratimą;

8) supratimą apie konstrukcijų projektavimą, konstrukcines ir inžinerines problemas, susijusias su pastatų projektavimu;

9) pakankamai žinių apie fizines problemas, technologijas ir pastatų funkcijas, kad būtų užtikrintas jų vidaus patogumas ir jie būtų apsaugoti nuo atmosferos poveikio;

10) būtinus projektavimo įgūdžius, kad galėtų patenkinti pastato naudotojo reikalavimus atsižvelgdamas į kainos ir statybos normų nustatytus apribojimus;

11) pakankamai žinių apie projektų koncepcijų įgyvendinimo, pavertimo pastatais ir planų integravimo į bendrą planavimo organizavimą, normas ir tvarką.

3. Šio straipsnio 2 dalyje išvardytų žinių ir įgūdžių sąrašas gali būti iš dalies keičiamas Europos Komisijos, siekiant jį suderinti su mokslo ir technikos pažanga.

4. Šio straipsnio 3 dalyje nurodytos pataisos nesudaro prielaidų keisti esamų teisės principų dėl nacionalinės kvalifikacijų sistemos ir priėmimo į architektų rengimo studijas reikalavimų fiziniams asmenims.

43 straipsnis. Architektų rengimo reikalavimų taikymo išimtys

1. Nukrypstant nuo šio įstatymo 42 straipsnio, 17 straipsnio nuostatas atitinkančiu laikomas taip pat ir šis rengimas: 1985 m. rugpjūčio 5 d. Vokietijos Federacinės Respublikos aukštosiose profesinio rengimo mokyklose (*Fachhochschulen*) per trejus metus įgytos architektų rengimo studijos, atitinkančios šio įstatymo 42 straipsnio reikalavimus ir suteikiančios teisę užsiimti 44 straipsnyje nurodyta veikla toje valstybėje narėje pagal architekto profesiją, jeigu baigus rengimo studijas buvo įgyta ketverių metų profesinė patirtis Vokietijos Federacinėje Respublikoje, patvirtinta pažymėjimu, išduotu profesinės asociacijos, į kurios sąrašą įrašytas architektas.

2. Nukrypstant nuo šio įstatymo 42 straipsnio, 17 straipsnio nuostatas atitinkančiu laikomas taip pat ir architektų rengimas pagal socialinio skatinimo schemas arba nenuosekliosios studijos universitete, šio įstatymo 42 straipsnio reikalavimus atitinkančios architektų rengimo studijos, patvirtintos architektūros egzaminu, kurį išlaikęs asmuo dirbo architektūros srityje ne trumpiau kaip septynerius metus prižiūrimas architekto ar architektų biuro. Egzaminas turi būti universitetinio lygio ir prilygintas šio įstatymo 42 straipsnio 1 dalyje nurodytam galutiniam egzaminui.

44 straipsnis. Architektų profesinė veikla

1. Taikant šį įstatymą, architekto profesinė veikla – tai reguliariai vykdoma veikla pagal architekto profesinį vardą.

2. Valstybės narės piliečiai, kuriems leista naudotis tuo profesiniu vardu pagal įstatymus ir kitus teisės aktus, leidžiančius valstybės narės kompetentingai institucijai suteikti tą profesinį vardą valstybės narės piliečiams, ypač išsiskiriantiems pasiekimais architektūros srityje, laikomi atitinkančiais reikalavimus, keliamus siekiant užsiimti architekto profesine veikla pagal architekto profesinį vardą. Atitinkamų asmenų veiklos architektūrinį pobūdį turi patvirtinti jų kilmės valstybės narės suteiktas atestatas.

45 straipsnis. Architektų įgytos teisės

1. Kad valstybių narių piliečiai Lietuvos Respublikoje galėtų užsiimti architekto profesine veikla, Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija pripažįsta šio įstatymo 6 priedo 6 punkte nurodytą architekto formalios kvalifikacijos įrodymą, išduotą kitų valstybių narių ir patvirtinantį, kad baigtos architektų rengimo studijos, prasidėjusios ne vėliau kaip tame priede nurodytais atskaitos akademiniais metais, net jei jis neatitinka šio įstatymo 42 straipsnyje nustatytų architektų būtiniausių rengimo reikalavimų, ir tokį formalios kvalifikacijos įrodymą prilygina jos pačios išduodamam architekto formalios kvalifikacijos įrodymui.

2. Esant šio straipsnio 1 dalies aplinkybėms, pripažįstami Vokietijos Federacinės Respublikos kompetentingų institucijų išduoti pažymėjimai, patvirtinantys, kad Vokietijos Demokratinės Respublikos kompetentingų institucijų ne anksčiau kaip 1945 m. gegužės 8 d. išduoti formalios kvalifikacijos įrodymai yra lygiaverčiai šio įstatymo 6 priede išvardytiems įrodymams.

3. Kad asmuo galėtų užsiimti architekto profesine veikla, Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija, atsižvelgdama į šio straipsnio 1 ir 2 dalių nuostatas, pripažįsta toliau nurodytus formalios kvalifikacijos įrodymus ir pažymėjimus, išduotus valstybių narių piliečiams valstybių narių, kurios pradėjo taikyti architektų veiklą reglamentuojančias taisykles nuo tokių datų:

1) Austrija, Suomija ir Švedija nuo 1995 m. sausio 1 d.;

2) Čekija, Estija, Kipras, Latvija, Lenkija, Lietuva, Malta, Slovakija, Slovėnija ir Vengrija nuo 2004 m. gegužės 1 d.;

3) kitos valstybės narės nuo 1987 m. rugpjūčio 5 d.;

4) Bulgarija ir Rumunija nuo 2007 m. sausio 1 d.

4. Šio straipsnio 1 ir 2 dalyse minimi pažymėjimai turi patvirtinti, kad jų turėtojui ne ilgiau negu nurodytą terminą leista naudotis architekto profesiniu vardu ir kad jis pagal tas taisykles teisėtai užsiėmė atitinkama veikla ne trumpiau kaip trejus metus iš eilės per penkerius metus iki pažymėjimo išdavimo.

IV SKYRIUS
BENDROSIOS NUOSTATOS DĖL ĮSISTEIGIMO

46 straipsnis. Dokumentai ir formalumai

1. Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos, priimančios sprendimus dėl prašymų leisti dirbti pagal reglamentuojamą profesiją pagal šio įstatymo III dalį, gali reikalauti šio įstatymo 7 priede išvardytų dokumentų.

2. Šio įstatymo 7 priedo 1 punkto d, e ir f papunkčiuose nurodyti dokumentai turi būti institucijų išduoti ne anksčiau kaip prieš tris mėnesius iki jų pateikimo dienos.

3. Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos užtikrina jų gaunamos informacijos, susijusios su reglamentuojamų profesinių kvalifikacijų pripažinimu, konfidencialumą.

4. Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija, turinti pagrįstų abejonių, gali reikalauti iš valstybės narės kompetentingų institucijų patvirtinti toje valstybėje narėje išduotų pažymėjimų ir formalios kvalifikacijos įrodymų autentiškumą, o kai taikytina, – ir patvirtinti, ar asmuo, siejant su šio įstatymo III dalies III skyriuje nurodytomis profesijomis, atitinka būtiniausius rengimo reikalavimus, nustatytus atitinkamai šio įstatymo 20, 21, 24, 27, 30, 31, 34, 36, 40 ir 42 straipsniuose.

5. Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija, turinti pagrįstų abejonių, turi teisę pasiteirauti kvalifikacijos suteikimo kilmės valstybės narės kompetentingos institucijos, ar šio įstatymo 3 straipsnio 3 dalyje apibrėžtas formalios kvalifikacijos įrodymas buvo išduotas valstybės narės kompetentingos institucijos ir susijęs su rengimu, visiškai ar iš dalies įgytu kitos valstybės narės teritorijoje teisėtai įsteigtoje institucijoje:

1) ar rengiančioje institucijoje rengimo kursas buvo oficialiai patvirtintas švietimo įstaigos, įsikūrusios kvalifikacijos suteikimo kilmės valstybėje narėje;

2) ar išduotas formalios kvalifikacijos įrodymas yra tas pats, kuris būtų išduotas, jei visas

kursas būtų vykęs kvalifikacijos suteikimo kilmės valstybėje narėje;

3) ar formalios kvalifikacijos įrodymas suteikia tas pačias profesines teises kvalifikacijos suteikimo kilmės valstybės narės teritorijoje.

6. Jeigu Lietuvos Respublikoje reikalaujama, kad, siekdami dirbti pagal reglamentuojamą profesiją, piliečiai duotų priesaiką ir kai tos priesaikos tekstas negali būti taikomas kitų valstybių narių piliečiams, kompetentinga institucija užtikrina, kad atitinkamiems asmenims galėtų būti taikomas atitinkamas lygiavertis tekstas.

47 straipsnis. Profesinės kvalifikacijos abipusio pripažinimo procedūra

1. Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija patvirtina paraiškos gavimą per vieną mėnesį nuo jos gavimo dienos ir praneša asmeniui apie bet kokį trūkstamą dokumentą.

2. Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija turi priimti tinkamai pagrįstą sprendimą kuo greičiau ir ne vėliau kaip per tris mėnesius nuo dienos, kurią buvo pateiktas visas asmens dokumentų rinkinys. Šio įstatymo III dalies I ir II skyriuose nurodytais atvejais šis terminas gali būti pratęstas ne ilgiau nei vienu mėnesiu.

3. Sprendimas dėl asmens profesinės kvalifikacijos pripažinimo arba jo nebuvimas gali būti skundžiami Lietuvos Respublikos įstatymų nustatyta tvarka.

48 straipsnis. Profesinių vardų naudojimas

1. Jeigu Lietuvos Respublikoje su viena iš atitinkamos profesijos veiklos rūšių susijusio profesinio vardo naudojimas reglamentuojamas, kitų valstybių narių piliečiai, kuriems leidžiama pagal darbo sutartį arba savarankiškai dirbti pagal reglamentuojamą profesiją pagal šio įstatymo III dalies nuostatas, naudoja Lietuvos Respublikos profesinį vardą, kuris atitinka tą profesiją toje valstybėje narėje, ir bet kokias su juo susijusias santrumpas.

2. Jeigu atitinkamą profesiją, reglamentuojamą Lietuvos Respublikoje, reglamentuoja ir šio įstatymo 1 priede nurodyta asociacija ar organizacija, tai valstybių narių piliečiams neleidžiama naudoti tos organizacijos ar asociacijos suteiktą profesinį vardą arba jo santrumpą, nebent pateikiama įrodymų, kad jie yra minėtos asociacijos ar organizacijos nariai.

3. Jeigu narystė asociacijoje ir organizacijoje suteikiama tik turint tam tikrą profesinę kvalifikaciją, Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija gali to reikalauti iš profesinę kvalifikaciją turinčių kitų valstybių piliečių tik pagal šio įstatymo nuostatas.

IV DALIS
TAISYKLĖS SIEKIANT DIRBTI PAGAL REGLAMENTUOJAMĄ PROFESIJĄ IR UŽSIIMTI PROFESINE VEIKLA

49 straipsnis. Taikymo sritis

Šios dalies nuostatos taikomos tiek asmenims, siekiantiems įsisteigti, tiek teikiantiems paslaugas, kaip apibrėžia šio įstatymo II ir III dalys.

50 straipsnis. Kalbų mokėjimas

Asmenys, kurių profesinė kvalifikacija pripažinta, turi mokėti lietuvių kalbą tiek, kiek tai būtina siekiant dirbti pagal reglamentuojamą profesiją ar užsiimti profesine veikla Lietuvos Respublikoje.

51 straipsnis. Mokslo vardų naudojimas

1. Lietuvos Respublikos institucijos, nepažeisdamos šio įstatymo 7 ir 48 straipsnių, užtikrina suinteresuotų asmenų teisę naudoti mokslo vardus, suteiktus kilmės valstybėje narėje. Mokslo vardai gali būti nurodomi sutrumpinta forma kilmės valstybės narės kalba.

2. Jeigu kilmės valstybės narės mokslo vardas Lietuvos Respublikoje gali būti painiojamas su profesiniu vardu, kuriam reikia papildomo rengimo, kurio asmuo neturi, turi būti naudojamas kilmės valstybės narės mokslo vardas Lietuvos Respublikos Vyriausybės arba jos įgaliotos

institucijos nustatyta tvarka.

52 straipsnis. Sveikatos draudimo fondų suteikiamas patvirtinimas

Nepažeisdama šio įstatymo 5 straipsnio 1 ir 4 punktų, 6 straipsnio 2 punkto, Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija nereikalauja iš asmenų, įgijusių profesinę kvalifikaciją Lietuvos Respublikoje, sveikatos draudimo fondų patvirtinimo. Šiame straipsnyje nustatytas reikalavimas taikomas ir asmenims, turintiems kitose valstybėse narėse įgytą gydytojo ir gydytojo odontologo formalios kvalifikacijos įrodymą.

V DALIS
ADMINISTRACINIS BENDRADARBIAVIMAS

53 straipsnis. Kompetentingos institucijos

1. Lietuvos Respublikos ir kilmės valstybės narės kompetentingos institucijos glaudžiai bendradarbiauja, teikia abipusę pagalbą ir užtikrina informacijos, kuria keičiasi, konfidencialumą.

2. Lietuvos Respublikos ir kilmės valstybės narės kompetentingos institucijos keičiasi informacija apie drausmines nuobaudas, baudžiamąsias sankcijas arba kitas aplinkybes, kurios gali turėti pasekmių šio įstatymo nustatytai veiklai.

3. Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos, bendradarbiaudamos ir keisdamosi informacija su kilmės valstybių narių kompetentingomis institucijomis, vadovaujasi Lietuvos Respublikos asmens duomenų teisinės apsaugos įstatymo ir Lietuvos Respublikos elektroninių ryšių įstatymo nuostatomis.

4. Lietuvos Respublikos kompetentingos institucijos nagrinėja aplinkybių, nurodytų šio straipsnio 2 dalyje, tikrumą ir priima sprendimus dėl tyrimų, kuriuos reikia atlikti, pobūdžio ir masto. Kompetentingos institucijos praneša kitai valstybei narei apie padarytas išvadas jos nustatyta tvarka.

5. Lietuvos Respublikos Vyriausybė paskiria kompetentingas institucijas.

6. Lietuvos Respublikos Vyriausybė arba jos įgaliota institucija paskiria profesinių kvalifikacijų pripažinimo koordinatorių ir praneša apie tai Europos Komisijai, taip pat kitoms valstybėms narėms.

7. Profesinių kvalifikacijų pripažinimo koordinatorius:

1) koordinuoja kompetentingų institucijų veiklą įgyvendinant šio įstatymo nuostatas;

2) renka informaciją, kuri reikalinga šio įstatymo nuostatoms įgyvendinti;

3) praneša kitoms valstybėms narėms ir Europos Komisijai apie kompetentingas institucijas, numatytas šio straipsnio 5 dalyje;

4) dalyvauja Europos Komisijos Profesinių kvalifikacijų pripažinimo komiteto veikloje;

5) nuo 2007 m. spalio 20 d. kas dveji metai siunčia Europos Komisijai profesinių kvalifikacijų pripažinimo sistemos taikymo ataskaitą ir pateikia priimtų sprendimų statistinę suvestinę ir pagrindinių šio įstatymo taikymo problemų sąrašą;

6) teikia prašymus Europos Komisijos Profesinių kvalifikacijų pripažinimo komitetui dėl atsiradusių sunkumų konkrečioje srityje taikant šio įstatymo nuostatas;

7) sudaro reglamentuojamų profesijų sąrašą; jį tvirtina Lietuvos Respublikos Vyriausybė arba jos įgaliota institucija nustatyta tvarka;

8) inicijuoja įvairių klausimų dėl reglamentuojamų profesinių kvalifikacijų pripažinimo sprendimą.

8. Profesinių kvalifikacijų pripažinimo koordinatorius turi teisę gauti informaciją iš šio įstatymo 54 straipsnyje nurodytos kontaktinės institucijos šio straipsnio 7 dalyje numatytoms pareigoms atlikti.

9. Nacionalinė reglamentuojamų profesinių kvalifikacijų pripažinimo taryba (toliau – Taryba) yra profesinių kvalifikacijų pripažinimo koordinatoriaus patariamoji institucija, sprendžianti strateginius profesinių kvalifikacijų pripažinimo klausimus.

10. Taryba sudaroma iš kompetentingų institucijų, profesinių asociacijų ir darbdavių atstovų. Tarybos sudėtį ir nuostatus tvirtina Lietuvos Respublikos Vyriausybė arba jos įgaliota institucija.

54 straipsnis. Kontaktinės institucijos

1. Lietuvos Respublikos Vyriausybė skiria kontaktinę instituciją.

2. Kontaktinė institucija:

1) teikia piliečiams ir kitų valstybių narių kontaktinėms institucijoms būtiną informaciją apie šiame įstatyme numatytos profesinės kvalifikacijos pripažinimą: informaciją apie nacionalinės teisės aktus, reglamentuojamas profesijas ir profesines veiklas, įskaitant socialinę apsaugą reglamentuojančius teisės aktus ir, kai taikytina, profesinės etikos taisykles;

2) padeda piliečiams įgyvendinti šiuo įstatymu jiems suteiktas teises, jei reikia, bendradarbiaudama su kitų valstybių narių kontaktinėmis institucijomis ir Lietuvos Respublikos kompetentingomis institucijomis.

3. Kontaktinė institucija Europos Komisijos reikalavimu praneša apie paklausimų, kuriuos ji nagrinėja pagal šio straipsnio 2 dalies 2 punktą, rezultatus per du mėnesius nuo jų gavimo dienos.

VI DALIS
BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

55 straipsnis. Įstatymo įgyvendinimas

Lietuvos Respublikos Vyriausybė arba jos įgaliotos institucijos įsigaliojus šiam įstatymui priima šiam įstatymui įgyvendinti reikalingus teisės aktus.

Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.

RESPUBLIKOS PREZIDENTAS VALDAS ADAMKUS

Lietuvos Respublikos reglamentuojamų
profesinių kvalifikacijų pripažinimo įstatymo
1 priedas

LIETUVOS RESPUBLIKOS REGLAMENTUOJAMŲ PROFESINIŲ KVALIFIKACIJŲ PRIPAŽINIMO ĮSTATYMO 3 STRAIPSNIO 16 DALIES SĄLYGAS ATITINKANČIŲ PROFESINIŲ ASOCIACIJŲ ARBA ORGANIZACIJŲ SĄRAŠAS

AIRIJA[1]

1. Airijos privilegijuotų apskaitininkų institutas[2]
2. Airijos atestuotų valstybės apskaitininkų institutas[2]
3. Atestuotų apskaitininkų asociacija[2]
4. Airijos inžinierių institucija
5. Airijos planavimo institutas

[1] Airijos piliečiai taip pat yra nariai tokių Jungtinės Karalystės asociacijų ir organizacijų: Anglijos ir Velso privilegijuotų apskaitininkų instituto, Škotijos privilegijuotų apskaitininkų instituto, Aktuarų instituto, Aktuarų fakulteto, Vadybos apskaitininkų privilegijuotojo instituto, Diplomuotų sekretorių ir administratorių instituto, Karališkojo miestų planavimo instituto, Karališkosios diplomuotų ekspertų institucijos, Privilegijuotojo statybos instituto.

[2] Tik sąskaitų audito veiklai.

JUNGTINĖ KARALYSTĖ

1. Anglijos ir Velso privilegijuotų apskaitininkų institutas
2. Škotijos privilegijuotų apskaitininkų institutas
3. Airijos privilegijuotų apskaitininkų institutas
4. Atestuotų apskaitininkų privilegijuotoji asociacija
5. Nuostolių nustatymo ekspertų privilegijuotasis institutas
6. Vadybos apskaitininkų privilegijuotasis institutas
7. Diplomuotų sekretorių ir administratorių institutas
8. Privilegijuotasis draudimo institutas
9. Aktuarų institutas
10. Aktuarų fakultetas
11. Privilegijuotasis bankininkų institutas
12. Škotijos bankininkų institutas
13. Karališkoji diplomuotų ekspertų institucija
14. Karališkasis miestų planavimo institutas
15. Privilegijuotoji fizioterapijos draugija
16. Karališkoji chemijos draugija
17. Britų psichologijos draugija
18. Bibliotekų asociacija
19. Diplomuotų miškininkų institutas
20. Privilegijuotasis statybos institutas
21. Inžinerijos taryba
22. Energetikos institutas
23. Statybinės inžinerijos institucija
24. Inžinierių statybininkų institucija
25. Kasybos inžinierių institucija
26. Kasybos ir metalurgijos institucija
27. Inžinierių elektrikų institucija
28. Dujų inžinierių institucija

29. Inžinierių mechanikų institucija
30. Chemijos inžinierių institucija
31. Gamybos inžinierių institucija
32. Jūrų inžinierių institucija
33. Karališkoji karinių laivų architektų institucija
34. Karališkoji aeronautikos draugija
35. Metalų institutas
36. Privilegijuotoji pastatų tinklų inžinierių institucija
37. Matavimų ir kontrolės institutas
38. Britų kompiuterių draugija

Lietuvos Respublikos reglamentuojamų
profesinių kvalifikacijų pripažinimo įstatymo
2 priedas

LIETUVOS RESPUBLIKOS REGLAMENTUOJAMŲ PROFESINIŲ KVALIFIKACIJŲ PRIPAŽINIMO ĮSTATYMO 11 STRAIPSNIO 4 DALIES 2 PUNKTE NURODYTAS SPECIALIOS STRUKTŪROS KURSŲ SĄRAŠAS

1. *Paramedicinos ir vaikų priežiūros mokymo kursai*

Kvalifikacija įgyta:

Vokietijoje:

– vaikų slaugytojas („Kinderkrankenschwester / Kinderkrankenpfleger“),

– fizioterapeutas („Krankengymnast(in) / Physiotherapeut(in)“)[3],

– darbo terapeutas / ergoterapeutas („Beschäftigungs- und Arbeitstherapeut / Ergotherapeut“),

– logopedas („Logopäde / Logopädin“),

– ortoptikas („Orthoptist(in)“),

– valstybės pripažįstamas vaikų priežiūros darbuotojas („Staatlich anerkannte(r) Erzieher(in)“),

– valstybės pripažįstamas specialusis pedagogas („Staatlich anerkannte(r) Heilpädagoge(in)“),

– medicinos laboratorijos technikas („medizinisch-technische(r) Laboratoriums-Assistent(in)“),

– medicinos rentgeno technikas („medizinisch-technische(r) Radiologie-Assistent(in)“),

– medicinos funkcinės diagnostikos technikas („medizinisch-technische(r) Assistent(in) für Funktionsdiagnostik“),

– veterinarijos technikas („veterinärmedizinisch-technische(r) Assistent(in)“),

– dietistas („Diätassistent(in)“),

– farmacijos specialisto („Pharmazieingenieur“) kvalifikacija, įgyta iki 1994 m. kovo 31 d. buvusioje Vokietijos Demokratinėje Respublikoje arba naujojoje *Länder* teritorijoje,

– psichikos sveikatos slaugytojas („Psychiatrische(r) Krankenschwester / Krankenpfleger“),

– kalbos terapeutas („Sprachtherapeut(in)“),

kuris yra baigęs mokymo kursą, iš viso ne trumpesnį kaip 13 metų, susidedantį iš:

i) ne trumpesnio kaip 3 metų profesinio mokymo specializuotoje mokykloje, kurią baigus reikia laikyti egzaminą, ir tam tikrais atvejais papildomai vienų arba 2 metų specializacijos kursų, kuriuos baigus taip pat reikia laikyti egzaminą,

ii) arba bent 2,5 metų profesinio mokymo specializuotoje mokykloje, kurią baigus reikia laikyti egzaminą, ir papildomai ne trumpesnės kaip šešių mėnesių darbo praktikos arba ne trumpesnės kaip šešių mėnesių stažuotės patvirtintoje įmonėje,

iii) arba bent 2 metų specializuotoje mokykloje, kurią baigus reikia laikyti egzaminą, ir papildomai ne trumpesnės kaip vienų metų darbo praktikos arba ne trumpesnės kaip vienų metų stažuotės patvirtintoje įmonėje;

Čekijos Respublikoje:

– sveikatos apsaugos padėjėjas („Zdravotnický asistent“),

kuris yra baigęs mokymo kursą, iš viso ne trumpesnį kaip 13 metų, susidedantį iš ne trumpesnio kaip 8 metų pagrindinio ugdymo ir 4 metų profesinio vidurinio ugdymo vidurinėje

[3] Nuo 1994 m. birželio 1 d. profesijos pavadinimas „Krankengymnast(in)“ buvo pakeistas į „Physiotherapeut(in)“. Tačiau šios profesijos atstovai, įgiję diplomus iki tos datos, jų pageidavimu gali toliau naudoti profesinį vardą „Krankengymnast(in)“.

medicinos mokykloje, baigiamą „maturitní zkouška“ egzaminu,

– mitybos padėjėjas („Nutriční asistent“),

kuris yra baigęs mokymo kursą, iš viso ne trumpesnį kaip 13 metų, susidedantį iš ne trumpesnio kaip 8 metų pagrindinio ugdymo ir 4 metų profesinio vidurinio ugdymo vidurinėje medicinos mokykloje, baigiamą „maturitní zkouška“ egzaminu;

Italijoje:

– dantų technikas („odontotecnico“),

– optikas („ottico“),

kuris yra baigęs mokymo ir lavinimo kursą, iš viso ne trumpesnį kaip 13 metų, susidedantį iš:

i) ne trumpesnio kaip 3 metų profesinio mokymo specializuotoje mokykloje, kurią baigus reikia laikyti egzaminą, ir tam tikrais atvejais papildomai vienų arba 2 metų specializacijos kursų, kuriuos baigus taip pat reikia laikyti egzaminą,

ii) arba bent 2,5 metų specializuotoje mokykloje, kurią baigus reikia laikyti egzaminą, ir papildomai ne trumpesnės kaip šešių mėnesių darbo praktikos arba ne trumpesnės kaip šešių mėnesių stažuotės patvirtintoje įmonėje,

iii) arba bent 2 metų specializuotoje mokykloje, kurią baigus reikia laikyti egzaminą, ir papildomai ne trumpesnės kaip vienų metų darbo praktikos arba ne trumpesnės kaip vienų metų stažuotės patvirtintoje įmonėje;

Kipre:

– dantų technikas („οδοντοτεχνίτης“),

kuris yra baigęs mokymo kursą, iš viso ne trumpesnį kaip 14 metų, susidedantį iš ne trumpesnio kaip 6 metų pradinio ugdymo, 6 metų vidurinio ugdymo, 2 metų aukštesniojo profesinio mokymo ir vienų metų profesinės praktikos,

– optikas („τεχνικός οπτικός“),

kuris yra baigęs mokymo kursą, iš viso ne trumpesnį kaip 14 metų, susidedantį iš ne trumpesnio kaip 6 metų pradinio ugdymo, 6 metų vidurinio ugdymo, 2 metų aukštesniojo profesinio mokymo ir vienų metų profesinės praktikos;

Latvijoje:

– dantų gydytojo padėjėjas („zobārstniecības māsa“),

kuris yra baigęs mokymo kursą, iš viso ne trumpesnį kaip 13 metų, susidedantį iš ne trumpesnio kaip 10 metų bendrojo vidurinio ugdymo, 2 metų profesinio mokymo medicinos mokykloje ir 3 metų profesinės praktikos, kurią baigus turi būti išlaikytas kvalifikacinis egzaminas specialybės pažymėjimui gauti,

– biomedicinos laborantas („biomedicīnas laborants“),

kuris yra baigęs mokymo kursą, iš viso ne trumpesnį kaip 12 metų, susidedantį iš ne trumpesnio kaip 10 metų bendrojo vidurinio ugdymo, 2 metų profesinio mokymo medicinos mokykloje ir 2 metų profesinės praktikos, kurią baigus turi būti išlaikytas kvalifikacinis egzaminas specialybės pažymėjimui gauti,

– dantų technikas („zobu tehniķis“),

kuris yra baigęs mokymo kursą, iš viso ne trumpesnį kaip 12 metų, susidedantį iš ne trumpesnio kaip 10 metų bendrojo vidurinio ugdymo, 2 metų profesinio mokymo medicinos mokykloje ir 2 metų profesinės praktikos, kurią baigus turi būti išlaikytas kvalifikacinis egzaminas specialybės pažymėjimui gauti,

– fizioterapeuto padėjėjas („fizioterapeita asistents“),

kuris yra baigęs mokymo kursą, iš viso ne trumpesnį kaip 13 metų, susidedantį iš ne trumpesnio kaip 10 metų bendrojo vidurinio ugdymo, 3 metų profesinio mokymo medicinos mokykloje ir 2 metų profesinės praktikos, kurią baigus turi būti išlaikytas kvalifikacinis egzaminas specialybės pažymėjimui gauti;

Liuksemburge:

– medicinos rentgeno technikas („assistant(e) technique médical(e) en radiologie“),

– medicinos laboratorijos technikas („assistant(e) technique médical(e) de laboratoire“),

– psichikos sveikatos slaugytojas („infirmier / ière psychiatrique“),

– medicinos chirurgo padėjėjas („assistant(e) technique médical(e) en chirurgie“),

– vaikų slaugytojas („infirmier / ière puériculteur / trice“),

– slaugytojas anesteziologas („infirmier / ière anesthésiste“),

– kvalifikuotas masažuotojas („masseur / euse diplômé(e)“),

– vaikų priežiūros darbuotojas („éducateur / trice“),

kuris yra baigęs mokymo kursą, iš viso ne trumpesnį kaip 13 metų, susidedantį iš:

i) ne trumpesnio kaip 3 metų profesinio mokymo specializuotoje mokykloje, kurią baigus reikia laikyti egzaminą, ir tam tikrais atvejais papildomai vienų arba 2 metų specializacijos kursų, kuriuos baigus taip pat reikia laikyti egzaminą,

ii) arba bent 2,5 metų profesinio mokymo specializuotoje mokykloje, kurią baigus reikia laikyti egzaminą, ir papildomai ne trumpesnės kaip šešių mėnesių darbo praktikos arba ne trumpesnės kaip šešių mėnesių stažuotės patvirtintoje įmonėje,

iii) arba bent 2 metų profesinio mokymo specializuotoje mokykloje, kurią baigus reikia laikyti egzaminą, ir papildomai ne trumpesnės kaip vienų metų darbo praktikos arba ne trumpesnės kaip vienų metų stažuotės patvirtintoje įmonėje;

Nyderlanduose:

– veterinaro padėjėjas („dierenartsassistent“),

kuris yra baigęs mokymo kursą, iš viso ne trumpesnį kaip 13 metų, susidedantį iš 3 metų profesinio mokymo specializuotoje mokykloje (MBO schema) arba pasirinktinai 3 metų pagal profesinio mokymo pagal dvigubos gamybinės praktikos programą LLW, abiem atvejais laikomas baigiamasis egzaminas;

Austrijoje:

– specialusis pagrindinis slaugytojų, kurie specializuojasi prižiūrėti vaikus ir jaunimą, mokymas („spezielle Grundausbildung in der Kinder- und Jugendlichenpflege“),

– specialusis pagrindinis psichikos sveikatos slaugytojų mokymas („spezielle Grundausbildung in der psychiatrischen Gesundheits- und Krankenpflege“),

– kontaktinių lęšių optikas („Kontaktlinsenoptiker“),

– pedikiūro specialistas („Fußpfleger“),

– klausos pagalbinių priemonių technikas („Hörgeräteakustiker“),

– nereceptinių vaistinių preparatų pardavėjas („Drogist“),

kuris yra baigęs mokymo kursą, iš viso ne trumpesnį kaip 14 metų, įskaitant ne trumpesnį kaip 5 metų mokymą pagal struktūrinio mokymo programą, suskirstytą į ne trumpesnę kaip 3 metų gamybinę praktiką, į kurią įeina mokymas darbo vietoje ir mokymas profesinio mokymo įstaigoje, taip pat profesinę praktiką ir mokymą, baigiamą laikant profesijos egzaminą, suteikiantį teisę dirbti pagal įgytą specialybę ir mokyti mokinius,

– masažuotojas („Masseur“),

kuris yra baigęs iš viso 14 metų mokymo kursą, įskaitant 5 metų mokymą pagal struktūrinio mokymo programą, sudarytą iš 2 metų gamybinės praktikos, 2 metų profesinės praktikos ir mokymo bei vienų metų mokymo kurso, kuris baigiamas laikant profesijos egzaminą, suteikiantį teisę dirbti pagal įgytą specialybę ir mokyti mokinius,

– vaikų darželio darbuotojas („Kindergärtner / in“),

– vaikų priežiūros darbuotojas („Erzieher“),

kuris yra baigęs iš viso 13 metų mokymo kursą, įskaitant 5 metų profesinį mokymą specializuotoje profesinėje mokykloje, kurią baigus laikomas egzaminas;

Slovakijoje:

– pagrindinės menų mokyklos šokių mokytojas („učiteľ v tanečnom odbore na základných umeleckých školách“),

kuris yra baigęs mokymo kursą, iš viso ne trumpesnį kaip 14,5 metų, susidedantį iš ne trumpesnio kaip 8 metų pagrindinio ugdymo, 4 metų mokymo vidurinėje specialiojoje mokykloje ir 5 semestrų šokių pedagogikos kurso,

– specialiųjų mokymo įstaigų ir socialinių tarnybų pedagogas („vychovávatel' v

špeciálnych výchovných zariadeniach a v zariadeniach sociálnych služieb“),

kuris yra baigęs mokymo kursą, iš viso ne trumpesnį kaip 14 metų, susidedantį iš ne trumpesnio kaip 8/9 metų pagrindinio ugdymo, 4 metų studijų vidurinėje pedagogikos mokykloje ar kitoje vidurinėje mokykloje ir 2 metų papildomų pedagogikos studijų.

2. *Amato meistro sektorius („Mester / Meister / Maître“), kuris atitinka mokymo ir lavinimo kursus, skirtus šio įstatymo III dalies II skyriuje neapibūdintiems įgūdžiams*

Kvalifikacija įgyta:

Danijoje:

– optikas („optometrist“),

šio kurso bendra trukmė yra 14 metų, įskaitant 5 metus profesinio mokymo, suskirstyto į 2,5 metų teorinį mokymą profesinio mokymo įstaigoje ir 2,5 metų praktinį mokymą darbo vietoje, kurį baigus laikomas pripažintas amato egzaminas, suteikiantis teisę vadintis „Mester“ vardu,

– ortopedijos technikas („ortopædimekaniker“),

šio kurso bendra trukmė yra 12,5 metų, įskaitant 3,5 metų profesinio mokymo, suskirstyto į šešių mėnesių teorinį mokymą profesinio mokymo įstaigoje ir 3 metų praktinį mokymą darbo vietoje, kurį baigus laikomas pripažintas amato egzaminas, suteikiantis teisę vadintis „Mester“ vardu,

– ortopedinės avalynės batsiuvys („ortopædiskomager“),

šio kurso bendra trukmė yra 13,5 metų, įskaitant 4,5 metų profesinio mokymo, suskirstyto į 2 metų teorinį mokymą profesinio mokymo įstaigoje ir 2,5 metų praktinį mokymą darbo vietoje, po kurio laikomas pripažintas amato egzaminas, suteikiantis teisę vadintis „Mester“ vardu;

Vokietijoje:

– optikas („Augenoptiker“),

– dantų technikas („Zahntechniker“),

– chirurginių tvarsčių gamintojas („Bandagist“),

– klausos pagalbinių priemonių gamintojas („Hörgeräte-Akustiker“),

– ortopedijos technikas („Orthopädiemechaniker“),

– ortopedinės avalynės batsiuvys („Orthopädieschuhmacher“);

Liuksemburge:

– optikas („opticien“),

– dantų technikas („mécanicien dentaire“),

– klausos pagalbinių priemonių gamintojas („audioprothésiste“),

– ortopedijos technikas / chirurginių tvarsčių gamintojas („mécanicien orthopédiste / bandagiste“),

– ortopedinės avalynės batsiuvys („orthopédiste-cordonnier“),

šių kursų bendra trukmė yra 14 metų, įskaitant mažiausiai 5 metų mokymą pagal struktūrinio mokymo programą, mokantis dalimis darbo vietoje ir profesinio mokymo įstaigoje, paskui laikant egzaminą, norint savarankiškai imtis bet kokios kvalifikuotos veiklos arba atitinkamu atsakomybės lygiu dirbti įmonėje;

Austrijoje:

– chirurginių tvarsčių gamintojas („Bandagist“),

– korsetų gamintojas („Miederwarenerzeuger“),

– optikas („Optiker“),

– ortopedinės avalynės batsiuvys („Orthopädieschuhmacher“),

– ortopedijos technikas („Orthopädietechniker“),

– dantų technikas („Zahntechniker“),

– sodininkas („Gärtner“),

kuris yra baigęs mokymo kursą, iš viso ne trumpesnį kaip 14 metų, įskaitant mažiausiai 5 metų mokymą pagal struktūrinio mokymo programą, suskirstytą į mažiausiai 3 metų gamybinę praktiką, į kurią įeina mokymas darbo vietoje ir mokymas profesinio mokymo įstaigoje, taip pat ne trumpesnę kaip 2 metų profesinę praktiką ir mokymą, baigiamą laikant meistro kvalifikacijos

egzaminą, suteikiantį teisę dirbti pagal įgytą specialybę, mokyti mokinius ir vadintis „Meister“ vardu;

Žemės ūkio ir miškininkystės srities meistrų kvalifikacija, tai yra:

– žemės ūkio meistras („Meister in der Landwirtschaft“),

– kaimo namų ūkio ekonomikos meistras („Meister in der ländlichen Hauswirtschaft“),

– sodininkystės meistras („Meister im Gartenbau“),

– prekinės daržininkystės meistras („Meister im Feldgemüsebau“),

– pomologijos ir vaisių perdirbimo meistras („Meister im Obstbau und in der Obstverwertung“),

– vynuogininkystės ir vynininkystės meistras („Meister im Weinbau und in der Kellerwirtschaft“),

– pieninininkystės meistras („Meister in der Molkerei- und Käsereiwirtschaft“),

– arklininkystės meistras („Meister in der Pferdewirtschaft“),

– žuvininkystės meistras („Meister in der Fischereiwirtschaft“),

– paukštininkystės meistras („Meister in der Geflügelwirtschaft“),

– bitininkystės meistras („Meister in der Bienenwirtschaft“),

– miškininkystės meistras („Meister in der Forstwirtschaft“),

– miškų sodinimo ir tvarkymo meistras („Meister in der Forstgarten- und Forstpflegewirtschaft“),

– žemės ūkio produktų sandėliavimo meistras („Meister in der landwirtschaftlichen Lagerhaltung“),

kuris yra baigęs mokymo kursą, iš viso ne trumpesnį kaip 15 metų, įskaitant mažiausiai 6 metų mokymą pagal struktūrinio mokymo programą, suskirstytą į mažiausiai 3 metų gamybinę praktiką, į kurią įeina mokymas įmonėje ir mokymas profesinio mokymo įstaigoje, taip pat 3 metų profesinė praktika, baigiamą laikant profesijos meistro kvalifikacijos egzaminą, suteikiantį teisę mokyti mokinius ir vadintis „Meister“ vardu;

Lenkijoje:

– praktinio profesinio mokymo mokytojas („Nauczyciel praktycznej nauki zawodu“),

kurio mokymo kursas susideda iš:

i) 8 metų pagrindinio ugdymo, 5 metų profesinio vidurinio mokymo ar atitinkamo vidurinio ugdymo susijusioje srityje, ne trumpesnių kaip 150 valandų pedagogikos kursų, darbo saugos ir higienos kursų ir 2 metų profesijos, kurios ketinama mokyti, profesinės praktikos arba

ii) 8 metų pagrindinio ugdymo, 5 metų profesinio vidurinio mokymo, ir įgytas aukštesniosios pedagoginės technikos mokyklos baigimo diplomas, arba

iii) 8 metų pagrindinio ugdymo, 2–3 metų pagrindinio profesinio vidurinio mokymo, ne trumpesnės kaip 3 metų profesinės praktikos, patvirtintos tam tikros profesijos meistro laipsniu, ir bent 150 valandų pedagogikos kurso;

Slovakijoje:

– profesinio mokymo meistras („majster odbornej výchovy“),

kuris yra baigęs mokymo kursą, iš viso ne trumpesnį kaip 12 metų, susidedantį iš 8 metų pagrindinio ugdymo, 4 metų profesinio mokymo (baigtas profesinio vidurinio mokymo ir (arba) atitinkamo (panašaus) profesinio mokymo arba amato kursas) ir ne trumpesnės kaip 3 metų profesinės praktikos asmens baigto mokslo arba įgyto amato srityje bei papildomų pedagoginių studijų pedagogikos fakultete ar technikos universitete arba baigto vidurinio ugdymo arba amato mokymo atitinkamuose (panašiuose) profesinio mokymo arba amato kursuose ir ne trumpesnės kaip 3 metų profesinės praktikos asmens baigto mokslo arba įgyto amato srityje bei papildomų pedagoginių studijų pedagogikos fakultete arba iki 2005 m. rugsėjo 1 d. specializuoto mokymo specialioje pedagogikos srityje, kurį profesinio mokymo meistrams teikia specialiųjų mokyklų, kuriose nėra papildomų pedagoginių studijų, metodologijos centrai.

3. *Jūreivystės sektorius*

a) Jūrų transportas

Kvalifikacija įgyta:

Čekijoje:

– denio padėjėjas („palubní asistent“),

– už budėjimą atsakingas pareigūnas („námořní poručík“),

– vyresniojo kapitono padėjėjas („první palubní důstojník“),

– kapitonas („kapitán“),

– mechanikas padėjėjas („strojní asistent“),

– budintysis mechanikas („strojní důstojník“),

– antrasis mechanikas („druhý strojní důstojník“),

– vyresnysis mechanikas („první strojní důstojník“),

– elektrotechnikas („elektrotechnik“),

– vyresnysis elektrikas („elektrodůstojník“);

Danijoje:

– laivo kapitonas („skibsfører“),

– pirmasis kapitono padėjėjas („overstyrmand“),

– viršila vairininkas, denio karininkas („enestyrmand, vagthavende styrmand“),

– denio karininkas („vagthavende styrmand“),

– mechanikas („maskinchef“),

– pirmasis mechanikas („l. maskinmester“),

– pirmasis mechanikas / budintysis mechanikas („l. maskinmester / vagthavende maskinmester“);

Vokietijoje:

– didelio pakrantės laivo kapitonas („Kapitän AM“),

– pakrantės laivo kapitonas („Kapitän AK“),

– didelio pakrantės laivo denio karininkas („Nautischer Schiffsoffizier AMW“),

– pakrantės laivo denio karininkas („Nautischer Schiffsoffizier AKW“),

– C rango vyriausiasis mechanikas („Schiffsbetriebstechniker CT–Leiter von Maschinenanlagen“),

– C rango laivo mašinistas („Schiffsmaschinist CMa–Leiter von Maschinenanlagen“),

– C rango laivo mechanikas („Schiffsbetriebstechniker CTW“),

– laivo mašinistas, C rango savarankiškas mechanikas („Schiffsmaschinist CMaW–Technischer Alleinoffizier“);

Italijoje:

– denio karininkas („ufficiale di coperta“),

– mechanikas („ufficiale di macchina“);

Latvijoje:

– laivų elektromechanikas („Kuģu elektromehāniķis“),

– šaldymo įrenginių operatorius („Kuģa saldēšanas iekārtu mašīnists“);

Nyderlanduose:

– pirmasis kapitono padėjėjas (pakrantės laivų) (papildomai mokęsis) („stuurman kleine handelsvaart (met aanvulling)“),

– kabotažinio laivo mechanikas (diplomuotas) („diploma motordrijver“),

– VTS pareigūnas („VTS-functionaris“),

kurie išėjo tokį mokymo kursą:

– Čekijoje:

i) denio padėjėjas („palubní asistent“):

1) asmuo, ne jaunesnis kaip 20 metų,

2) a) baigęs jūreivystės akademiją ar jūreivystės koledžą – navigacijos departamentą, abu kursai baigiami „maturitní zkouška“ egzaminu, ir atlikęs patvirtintą ne trumpesnę kaip šešių mėnesių tarnybą plaukiojančiame laive studijų metu arba

b) atlikęs patvirtintą ne trumpesnę kaip 2 metų tarnybą plaukiojančiame laive, kurią sudaro budėjimas jūroje dirbant pagalbinį darbą laivuose, ir baigęs patvirtintus kursus, atitinkančius STCW kodekso (Tarptautinės konvencijos dėl jūrininkų rengimo, atestavimo ir budėjimo

normatyvų) A–II / 1 skirsnyje išdėstytus kompetencijos standartus ir rengiamus STCW konvencijos šalies jūreivystės akademijos ar koledžo, ir išlaikęs egzaminą dalyvaujant JTK (Čekijos jūrų transporto komiteto) pripažintai egzaminų komisijai;

ii) už budėjimą atsakingas pareigūnas („námořní poručík“):

1) atlikęs patvirtintą ne trumpesnę kaip šešių mėnesių tarnybą dirbdamas denio padėjėju plaukiojančiuose laivuose, kurių bendras tonažas yra 500 ar daugiau tonų, jeigu asmuo yra baigęs jūreivystės koledžą ar jūreivystės akademiją, arba vienų metų, jeigu asmuo baigęs patvirtintus kursus, atitinkančius budėtojo jūroje specialybę,

2) tinkamai baigęs mokymą ir tai patvirtinta Denio personalo mokymo įrašų knygelėje;

iii) vyresniojo kapitono padėjėjas („první palubní důstojník“):

turintis pareigūno, atsakingo už budėjimą jūroje laivuose, kurių bendras tonažas yra 500 ar daugiau tonų, kompetenciją patvirtinantį pažymėjimą ir atlikęs patvirtintą ne trumpesnę kaip dvylikos mėnesių tarnybą eidamas tas pareigas plaukiojančiame laive;

iv) kapitonas („kapitán“):

1) turintis laivo kapitono pažymėjimą, suteikiantį teisę dirbti laivuose, kurių bendras tonažas nuo 500 iki 3 000 tonų,

2) turintis vyresniojo kapitono padėjėjo kompetenciją patvirtinantį pažymėjimą, suteikiantį teisę dirbti laivuose, kurių bendras tonažas didesnis nei 3 000 tonų, ir patvirtintą ne trumpesnę kaip šešių mėnesių tarnybą dirbdamas vyresniojo kapitono padėjėju laivuose, kurių bendras tonažas yra 500 ar daugiau tonų, ir patvirtintą ne trumpesnę kaip šešių mėnesių tarnybą dirbdamas vyresniojo kapitono padėjėju laivuose, kurių bendras tonažas 3 000 ar daugiau tonų;

v) mechanikas padėjėjas („strojní asistent“):

1) asmuo, ne jaunesnis kaip 20 metų,

2) baigęs jūreivystės akademiją ar jūreivystės koledžą – jūrų inžinerijos departamentą ir atlikęs patvirtintą ne trumpesnę kaip šešių mėnesių tarnybą plaukiojančiame laive studijų metu;

vi) budintysis mechanikas („strojní důstojník“):

atlikęs patvirtintą ne trumpesnę kaip šešių mėnesių tarnybą dirbdamas mechaniko padėjėju plaukiojančiame laive, kai yra baigta jūreivystės akademija ar koledžas;

vii) antrasis mechanikas („druhý strojní důstojník“):

atlikęs patvirtintą ne trumpesnę kaip dvylikos mėnesių tarnybą dirbdamas trečiuoju mechaniku plaukiojančiuose laivuose, kurių eigos variklių galingumas ne mažesnis kaip 750 kW;

viii) vyresnysis mechanikas („první strojní důstojník“):

turintis atitinkamą laivų, kurių eigos variklio galingumas ne mažesnis kaip 3 000 kW, antrojo mechaniko pažymėjimą ir atlikęs patvirtintą ne trumpesnę kaip šešių mėnesių tarnybą eidamas tas pareigas plaukiojančiuose laivuose;

ix) elektrotechnikas („elektrotechnik“):

1) asmuo, ne jaunesnis kaip 18 metų,

2) baigęs jūreivystės ar kitą akademiją, elektroinžinerijos fakultetą, technikos mokyklą ar elektrotechnikos inžinerijos koledžą, bet kokius kursus, kurie baigiami „maturitní zkouška“ egzaminu, ir atlikęs patvirtintą ne trumpesnę kaip dvylikos mėnesių praktiką elektros inžinerijos srityje;

x) vyresnysis elektrikas („elektrodůstojník“):

1) baigęs jūreivystės ar kitą akademiją ar koledžą, jūrų elektroinžinerijos fakultetą arba kitą akademiją ar vidurinę mokyklą elektros inžinerijos srityje, visi kursai turi būti baigti „maturitní zkouška“ ar valstybiniu egzaminu,

2) atlikęs patvirtintą ne trumpesnę kaip dvylikos mėnesių tarnybą dirbdamas elektriku plaukiojančiame laive, jei asmuo baigęs akademiją ar koledžą, arba 24 mėnesių, jei asmuo baigęs vidurinę mokyklą;

– Danijoje po 9 metų pradinio ugdymo lankomas pagrindinio mokymo kursas ir (arba) atliekama 17–36 mėnesių tarnyba jūroje, paskui papildomai:

i) denio karininkas mokosi vienus metus specializuoto profesinio mokymo įstaigoje,

ii) kiti mokosi 3 metus specializuoto profesinio mokymo įstaigoje;

– Vokietijoje bendra mokymo trukmė yra 14–18 metų, įskaitant 3 metų pagrindinio profesinio mokymo kursą ir vienų metų tarnybą jūroje. Paskui papildomai vienus arba 2 metus mokomasi specializuotoje profesinio mokymo įstaigoje, jei tikslinga, 2 metus dirbama laivyboje;

– Latvijoje:

i) laivų elektromechanikas („kuģu elektromehāniķis“):

1) asmuo, ne jaunesnis kaip 18 metų,

2) baigęs mokymo kursą, iš viso ne trumpesnį kaip 12 metų ir šešių mėnesių, susidedantį iš ne trumpesnio kaip 9 metų pagrindinio ugdymo ir bent 3 metų profesinio mokymo. Papildomai reikalaujama ne trumpesnės kaip šešių mėnesių tarnybos dirbant laivo elektriku ar elektriko inžinieriaus padėjėju plaukiojančiuose laivuose, kurių eigos variklių galingumas 750 kW ar daugiau. Profesinis mokymas baigiamas specialiu kompetentingos institucijos surengtu egzaminu pagal Transporto ministerijos patvirtintą mokymo programą;

ii) šaldymo įrenginių operatorius („kuģa saldēšanas iekārtu mašīnists“):

1) asmuo, ne jaunesnis kaip 18 metų,

2) baigęs mokymo kursą, iš viso ne trumpesnį kaip 13 metų, susidedantį iš ne trumpesnio kaip 9 metų pagrindinio ugdymo ir ne trumpesnio kaip 3 metų profesinio mokymo. Taip pat reikalaujama ne trumpesnės kaip dvylikos mėnesių tarnybos laive einant šaldymo įrenginių inžinieriaus padėjėjo pareigas. Profesinis mokymas baigiamas specialiu kompetentingos institucijos surengtu egzaminu pagal Transporto ministerijos patvirtintą mokymo programą;

– Italijoje bendra mokymo trukmė yra 13 metų, iš kurių mažiausiai 5 metus mokomasi profesinio mokymo įstaigoje, baigiamoje laikant egzaminą, ir, kur tikslinga, papildomai atliekant praktiką;

– Nyderlanduose:

i) pirmasis kapitono padėjėjas (pakrantės laivų) (papildomai mokęsis) („stuurman kleine handelsvaart (met aanvulling)“) ir kabotažinio laivo mechanikas (diplomuotas) („diploma motordrijver“), mokęsis 14 metų, iš jų mažiausiai 2 metus specializuotoje profesinio mokymo įstaigoje, vėliau papildomai atlikęs dvylikos mėnesių praktiką;

ii) VTS pareigūnas („VTS-functionaris“), iš viso mokęsis mažiausiai 15 metų, iš kurių mažiausiai 3 metus aukštojo profesinio mokymo įstaigoje (HBO) arba aukštesniojo profesinio mokymo įstaigoje (MBO), paskui lankęs valstybinius ir regioninius specializacijos kursus, kuriuos sudaro mažiausiai po dvylika savaičių teorinio mokymo, ir išlaikęs egzaminą;

išsilavinimas pripažįstamas pagal STCW konvenciją (1978 m. Tarptautinė konvencija dėl jūrininkų rengimo, atestavimo ir budėjimo normatyvų);

– Rumunijoje:

i) jūrų transporto vairininkas II / 4 STCW („timonier maritim“):

1) asmuo, ne jaunesnis kaip 18 metų,

2) a) atitinkamas jūrininko kvalifikacijos pažymėjimas (vidurinės mokyklos lygio jūreivystės studijos); 24 mėnesius dirbęs jūrininku jūroje plaukiojančiame laive, iš kurių ne mažiau kaip dvylika mėnesių per paskutinius 5 metus, baigęs paaukštinimo į vykdomąsias pareigas kursą (7 dienų),

b) arba turintis atitinkamą jūrininko kvalifikacijos pažymėjimą (vidurinės mokyklos lygio jūreivystės studijos); ir radijo operatoriaus, mobiliojo jūrų laivo atpažinimo techninio operatoriaus kvalifikacijos pažymėjimą; 24 mėnesius dirbęs jūrininku ir radijo operatoriumi, mobiliojo jūrų laivo atpažinimo techniniu operatoriumi ar Globalinės jūrų avarinio ryšio ir saugumo sistemos – Galilėjo operatyvinės bendrovės (GMDSS–GOC) operatoriumi jūroje plaukiojančiame laive; baigęs paaukštinimo į vykdomąsias pareigas kursą (7 dienų).

b) Jūrų žvejyba

Kvalifikacija įgyta:

Vokietijoje:

– gelmių žvejybos kapitonas („Kapitän BG / Fischerei“),

– pakrantės žvejybos kapitonas („Kapitän BLK / Fischerei“),

– gelmių žvejybos laivo denio karininkas („Nautischer Schiffsoffizier BGW / Fischerei“),

– pakrantės žvejybos laivo denio karininkas („Nautischer Schiffsoffizier BK / Fischerei“);

Nyderlanduose:

– pirmasis kapitono padėjėjas / V mechanikas („stuurman werktuigkundige V“),

– IV mechanikas (žvejybos laivo) („werktuigkundige IV visvaart“),

– pirmasis kapitono padėjėjas IV (žvejybos laivo) („stuurman IV visvaart“),

– pirmasis kapitono padėjėjas / VI mechanikas („stuurman werktuigkundige VI“),

kurie baigė tokį mokymo kursą:

– Vokietijoje bendra mokymo trukmė yra 14–18 metų, įskaitant 3 metų pagrindinio profesinio mokymo kursą ir vienų metų tarnybą jūroje, paskui papildomai mokomasi vienus arba 2 metus specializuotoje profesinio mokymo įstaigoje ir, kur tikslinga, įgyjama 2 metų darbo patirtis laivyboje;

– Nyderlanduose skirtingos trukmės 13–15 metų kursas, iš jų mažiausiai 2 metai specializuotoje profesinėje mokykloje, paskui papildomai atliekama dvylikos mėnesių darbo praktika,

toks išsilavinimas pripažįstamas pagal Torremolinos konvenciją (1977 m. Tarptautinė konvencija dėl žvejybos laivų saugos).

4. *Techninis sektorius*

Kvalifikacija įgyta:

Austrijoje:

– miškininkas („Förster“),

– techninis konsultantas („Technisches Büro“),

– darbo nuomos specialistas („Überlassung von Arbeitskräften - Arbeitsleihe“),

– įdarbinimo agentas („Arbeitsvermittlung“),

– investicijų konsultantas („Vermögensberater“),

– privatus tyrėjas („Berufsdetektiv“),

– apsaugininkas („Bewachungsgewerbe“),

– nekilnojamojo turto agentas („Immobilienmakler“),

– nekilnojamojo turto vadybininkas („Immobilienverwalter“),

– statybos projektų organizatorius („Bauträger, Bauorganisator, Baubetreuer“),

– skolų inkasavimo institucijos darbuotojas („Inkassobüro / Inkassoinstitut“),

kurie yra baigę ne trumpesnį kaip 15 metų mokymo ir lavinimo kursą, susidedantį iš 8 metų privalomojo mokymo, ne mažiau kaip 5 metų vidurinių techninių arba prekybos studijų, baigiamų laikant techninio arba komercinio brandos lygio kvalifikacinį egzaminą, paskui papildomai 2 metų mokymo ir lavinimo kursą darbo vietoje. Studijos baigiamos laikant profesinį egzaminą;

– draudimo konsultantas („Berater in Versicherungsangelegenheiten“),

kuris yra baigęs 15 metų mokymo ir lavinimo kursą, įskaitant 6 metų mokymą pagal struktūrinio mokymo programą, suskirstytą į 3 metų praktiką ir 3 metų profesinę praktiką bei mokymą, baigiamą laikant egzaminą;

– statybos meistras (planavimas ir techniniai skaičiavimai) („Planender Baumeister“),

– medienos statybos meistras (planavimas ir techniniai skaičiavimai) („Planender Zimmermeister“),

kurie yra baigę ne trumpesnį kaip 18 metų mokymo ir lavinimo kursą, įskaitant ne trumpesnį kaip 9 metų profesinio lavinimo kursą, suskirstytą į 4 metų vidurinį techninį lavinimą ir 5 metų profesinę praktiką, ir mokymą, baigiamą laikant profesijos egzaminą, suteikiantį teisę dirbti pagal įgytą specialybę ir mokyti mokinius, jeigu šis mokymas susijęs su teise planuoti pastatus, atlikti techninius skaičiavimus ir vadovauti statybos darbams („Maria Theresian privilegija“);

– prekybos buhalteris („Gewerblicher Buchhalter“) pagal 1994 m. Įstatymą dėl prekybos, amatų ir pramonės (1994 m. Gewerbeordnung),

– privačia praktika besiverčiantis buhalteris („Selbständiger Buchhalter“) pagal 1999 m.

Įstatymą dėl valstybinio sektoriaus finansų apskaitos profesijų (1999 m. Bundesgesetz über die Wirtschaftstreuhandberufe);

Čekijoje:

– kvalifikuotas technikas, kvalifikuotas statybininkas („autorizovaný technik, autorizovaný stavitel“),

kuris yra baigęs ne trumpesnį kaip 9 metų profesinį mokymą, susidedantį iš 4 metų techninio vidurinio mokymo, baigiamą „maturitní zkouška“ egzaminu (vidurinės technikos mokyklos egzaminu), ir 5 metų profesinės praktikos, kuri baigiama pasirinktos profesinės veiklos statybos srityje profesinės kvalifikacijos egzaminu (pagal Aktą Nr. 50/ 1976 Sb. (Statybos aktas) ir Aktą Nr. 360/1992 Sb.);

– geležinkelių transporto priemonės vairuotojas („fyzická osoba řídící drážní vozidlo“),

kuris yra baigęs mokymo kursą, iš viso ne trumpesnį kaip 12 metų, susidedantį iš ne trumpesnio kaip 8 metų pagrindinio ugdymo ir 4 metų vidurinio profesinio mokymo, baigiamą „maturitní zkouška“ egzaminu ir valstybiniu transporto priemonių varomosios jėgos egzaminu;

– kelių priežiūros technikas („drážní revizní technik“),

kuris yra baigęs mokymo kursą, iš viso ne trumpesnį kaip 12 metų, susidedantį iš ne trumpesnio kaip 8 metų pagrindinio ugdymo ir 4 metų profesinio vidurinio mokymo vidurinėje mechanikos ar elektronikos mokykloje, baigiamą „maturitní zkouška“ egzaminu;

– vairavimo instruktorius („učitel autoškoly“),

asmuo, ne jaunesnis kaip 24 metų, baigęs mokymo kursą, iš viso ne trumpesnį kaip 12 metų, susidedantį iš ne trumpesnio kaip 8 metų pagrindinio ugdymo ir ne trumpesnio kaip 4 metų profesinio vidurinio mokymo, pagrindinį dėmesį skiriant eismui ir mašinų įrangai, pasibaigiantį „maturitní zkouška“ egzaminu;

– valstybės technikas, atsakingas už motorinių transporto priemonių techninę apžiūrą („kontrolní technik STK“),

asmuo, ne jaunesnis kaip 21 metų, baigęs mokymo kursą, iš viso ne trumpesnį kaip 12 metų, susidedantį iš ne trumpesnio kaip 8 metų pagrindinio ugdymo ir ne trumpesnio kaip 4 metų profesinio vidurinio mokymo, baigiamą „maturitní zkouška“ egzaminu, ir ne trumpesnės kaip 2 metų techninės praktikos; suinteresuotas asmuo privalo turėti vairuotojo pažymėjimą ir asmens neteistumo pažymą bei privalo būti baigęs specialų ne trumpesnį kaip 120 valandų valstybės technikų mokymo kursą ir sėkmingai išlaikęs egzaminą;

– automobilių išmetamųjų dujų kontrolės mechanikas („mechanik měření emisí“),

kuris yra baigęs mokymo kursą, iš viso ne trumpesnį kaip 12 metų, susidedantį iš ne trumpesnio kaip 8 metų pagrindinio ugdymo ir ne trumpesnio kaip 4 metų profesinio vidurinio mokymo, baigiamą „maturitní zkouška“ egzaminu; be to, pareiškėjas turi būti atlikęs ne trumpesnę kaip 3 metų techninę praktiką ir baigęs specialų 8 valandų trukmės automobilių išmetamųjų dujų kontrolės mechanikų mokymą ir sėkmingai išlaikęs egzaminą;

– I klasės kapitonas („kapitán I. třídy“),

kuris yra baigęs mokymo kursą, iš viso ne trumpesnį kaip 15 metų, susidedantį iš 8 metų pagrindinio ugdymo ir 3 metų profesinio mokymo, baigiamą „maturitní zkouška“ egzaminu ir tinkamumo pažymėjimu patvirtinamu egzaminu. Baigus šį profesinį mokymą, turi būti atliekama 4 metų profesinė praktika, kuri baigiama egzaminu;

– paminklų, kurie yra meno kūriniai, restauratorius („restaurátor památek, které jsou díly uměleckých řemesel“),

kuris yra baigęs mokymo kursą, iš viso ne trumpesnį kaip 12 metų, jei restauravimo kursas apima visą vidurinį techninį mokymą, arba 10 ar 12 metų susijusio kurso studijas ir yra įgijęs 5 metų profesinę patirtį, jei visas vidurinis techninis mokymas baigiamas „maturitní zkouška“ egzaminu, arba yra įgijęs 8 metų profesinę patirtį, jei vidurinis techninis mokymasis baigiamas baigiamuoju amato egzaminu;

– meno darbų, kurie nėra paminklai, bet yra saugomi muziejų ir galerijų kolekcijose, ir kitų kultūros vertybių restauratorius („restaurátor děl výtvarných umění, která nejsou památkami a jsou uložena ve sbírkách muzeí a galerií, a ostatních předmětů kulturní hodnoty“),

kuris yra baigęs 12 metų mokymo kursą ir įgijęs 5 metų profesinę patirtį, jeigu restauravimo kursas apima visą vidurinį techninį mokymą, baigiamą „maturitní zkouška“ egzaminu;

– atliekų tvarkytojas („odpadový hospodář“),

kuris yra baigęs mokymo kursą, iš viso ne trumpesnį kaip 12 metų, susidedantį iš ne trumpesnio kaip 8 metų pagrindinio ugdymo ir 4 metų vidurinio profesinio mokymo, baigiamą „maturitní zkouška“ egzaminu, ir per pastaruosius 10 metų įgijęs bent 5 metų patirtį atliekų tvarkymo sektoriuje;

– sprogdinimų techninis vadovas („technický vedoucí odstřelů“),

kuris yra baigęs mokymo kursą, iš viso ne trumpesnį kaip 12 metų, susidedantį iš ne trumpesnio kaip 8 metų pagrindinio ugdymo ir ne trumpesnio kaip 4 metų profesinio vidurinio mokymo, baigiamą „maturitní zkouška“ egzaminu, ir įgijęs 2 metų patirtį dirbdamas požeminiu sprogdintoju (požeminiai darbai) ar vienų metų patirtį dirbdamas paviršiuje (paviršiaus darbai), įskaitant šešių mėnesių patirtį dirbant sprogdintojo padėjėju; baigęs 100 valandų teorinio ir praktinio mokymo kursą, kuris baigiamas atitinkamo rajono kasybos valdžios institucijos surengtu egzaminu; įgijęs šešių mėnesių ar ilgesnę profesinę didelių sprogdinimo darbų planavimo ir vykdymo patirtį; baigęs 32 valandų teorinio ir praktinio mokymo kursą, kuris baigiamas Čekijos kasybos valdžios institucijos surengtu egzaminu;

Italijoje:

– statybos geodezininkas („geometra“),

– matininkas („perito agrario“),

kurie yra baigę 13 metų vidurinio techninio mokymo kursą, susidedantį iš 8 metų privalomojo mokymo ir 5 metų vidurinio lavinimo, įskaitant 3 metų profesines studijas, kurias baigus laikomas technikos bakalauro egzaminas, paskui papildomai:

i) statybos geodezininkai ne trumpiau kaip 2 metus atlieka praktiką profesinėje įstaigoje arba atlieka 5 metų darbo praktiką,

ii) matininkai mažiausiai 2 metus atlieka praktiką, kurią baigus laikomas valstybinis egzaminas;

Latvijoje:

– garvežio mašinisto padėjėjas („vilces līdzekļa vadītāja (mašīnista) palīgs“),

asmuo, ne jaunesnis kaip 18 metų, baigęs mokymo kursą, iš viso ne trumpesnį kaip 12 metų, susidedantį iš ne trumpesnio kaip 8 metų pagrindinio ugdymo ir ne trumpesnio kaip 4 metų profesinio mokymo; profesinis mokymas baigiamas specialiu darbdavio egzaminu; kompetentingos institucijos asmeniui 5 metams išduoda kvalifikaciją patvirtinantį pažymėjimą;

Lenkijoje:

– diagnozuotojas, atliekantis motorinių transporto priemonių bendrąją techninę apžiūrą transporto priemonių kontrolės punkte („Diagnosta przeprowadzający badania techniczne w stacji kontroli pojazdów o podstawowym zakresie badań“),

kuris yra baigęs mokymo kursą, susidedantį iš 8 metų pagrindinio ugdymo ir 5 metų vidurinio techninio mokymo transporto priemonių srityje, ir atlikęs 3 metų praktiką transporto priemonių apžiūros punkte ar garaže; praktikos metu išklausomas 51 valandos pagrindinis mokymo kursas apie transporto priemonių techninę apžiūrą ir išlaikomas kvalifikacinis egzaminas;

– diagnozuotojas, atliekantis motorinių transporto priemonių techninę apžiūrą rajono transporto priemonių kontrolės punkte („Diagnosta przeprowadzający badania techniczne pojazdu w okręgowej stacji kontroli pojazdów“),

kuris yra baigęs mokymo kursą, susidedantį iš 8 metų pagrindinio ugdymo ir 5 metų vidurinio techninio mokymo transporto priemonių srityje, ir atlikęs 4 metų praktiką transporto priemonių apžiūros punkte ar garaže; praktikos metu išklausomas 51 valandos pagrindinis mokymo kursas apie transporto priemonių techninę apžiūrą ir išlaikomas kvalifikacinis egzaminas;

– diagnozuotojas, atliekantis motorinių transporto priemonių techninę apžiūrą transporto

priemonių kontrolės punkte („Diagnosta wykonujący badania techniczne pojazdów w stacji kontroli pojazdów“),

kuris yra baigęs mokymo kursą, susidedantį iš:

i) 8 metų pagrindinio ugdymo ir 5 metų vidurinio techninio mokymo motorinių transporto priemonių srityje, ir atlikęs patvirtintą 4 metų praktiką transporto priemonių apžiūros punkte ar garaže, arba

ii) 8 metų pagrindinio ugdymo ir 5 metų vidurinio techninio mokymo nesispecializuojant motorinių transporto priemonių srityje, ir atlikęs patvirtintą 8 metų praktiką transporto priemonių apžiūros punkte ar garaže; praktikos metu išklausomas 113 valandų visas mokymo kursas, įskaitant pagrindinį ir specializuotą mokymą po kiekvieno etapo;

Diagnozuotojų mokymo trukmė valandomis ir mokymo bendra apimtis atskirose srityse yra išsamiai reglamentuota 2002 m. lapkričio 28 d. infrastruktūros ministro Reglamente dėl išsamių reikalavimų, taikomų diagnozuotojams (2002 m. OL, Nr. 208-1769);

– traukinių dispečeris („dyżurny ruchu“),

kuris yra baigęs mokymo kursą, susidedantį iš 8 metų pagrindinio ugdymo ir 4 metų vidurinio profesinio mokymo specializuojantis geležinkelių transporto srityje bei 45 dienų traukinių dispečerių rengimo kursų, ir yra išlaikęs kvalifikacinį egzaminą arba yra baigęs mokymo kursą, susidedantį iš 8 metų pagrindinio ugdymo ir 5 metų vidurinio profesinio mokymo specializuojantis geležinkelių transporto srityje bei 63 dienų traukinių dispečerių rengimo kursų, ir yra išlaikęs kvalifikacinį egzaminą;

Nyderlanduose:

– teismo antstolis („gerechtsdeurwaarder“),

kuris yra baigęs iš viso 19 metų mokymo kursą, susidedantį iš 8 metų privalomojo mokymo ir 8 metų vidurinio lavinimo, įskaitant 4 metų techninį lavinimą, kurį baigus laikomas valstybinis egzaminas, paskui – 3 metų teorinio ir praktinio profesinio mokymo;

– dantų protezų gamintojas („tandprotheticus“),

kuris iš viso mokosi mažiausiai 15 metų dieniniame skyriuje ir 3 metus – vakariniame ar neakivaizdiniame skyriuje. Mokymo kursą sudaro 8 metai pradinio ugdymo, 4 metai bendrojo vidurinio lavinimo ir 3 metai profesinio mokymo, teoriškai ir praktiškai mokantis dantų techniko specialybės. Vėliau 3 metus vakariniame ar neakivaizdiniame skyriuje mokomasi dantų protezų gamintojo darbo ir laikomas egzaminas.

5. *Jungtinės Karalystės kursai, suteikiantys nacionalinę profesinę kvalifikaciją arba Škotijos profesinę kvalifikaciją*

Įgyta:

– registruoto veterinarijos slaugytojo,

– šachtų inžinieriaus elektriko,

– kasyklų inžinieriaus mechaniko,

– dantų gydytojo,

– dantų terapeuto,

– optiko,

– šachtų saugos inžinieriaus,

– nemokumo specialisto,

– licencijuoto teisininko,

– pirmojo laivo kapitono padėjėjo (neapriboti krovininiai ir (arba) keleiviniai laivai),

– antrojo laivo kapitono padėjėjo (neapriboti krovininiai ir (arba) keleiviniai laivai),

– trečiojo laivo kapitono padėjėjo (neapriboti krovininiai ir (arba) keleiviniai laivai),

– denio karininko (neapriboti krovininiai ir (arba) keleiviniai laivai),

– mechaniko (neribotos prekybos zonos krovininiai ir (arba) keleiviniai laivai),

– techniškai atestuoto kompetentingo atliekų tvarkymo specialisto

kvalifikacija toliau gali būti tobulinama iki pripažintos nacionalinės profesinės kvalifikacijos (NVQs) arba Škotijoje pripažintos Škotijos profesinės kvalifikacijos, atitinkančios Jungtinės Karalystės nacionalinės profesinės kvalifikacijos sistemos 3 ir 4 lygius.

Šie lygiai apibūdinami taip:

– 3 lygis: plati įvairių veiklos krypčių kompetencija įvairiose srityse. Dauguma iš šių sričių yra sudėtingos ir nekasdienės. Priskiriama nemažai atsakomybės ir savarankiškumo, dažnai reikia kontroliuoti arba vadovauti kitiems;

– 4 lygis: plati sudėtingo, techninio arba profesinio darbo veiklos krypčių kompetencija įvairiose srityse. Gana didelė asmeninė atsakomybė ir savarankiškumas. Dažnai reikia imtis atsakomybės už kitų darbą ir paskirstyti išteklius.

Lietuvos Respublikos reglamentuojamų
profesinių kvalifikacijų pripažinimo įstatymo
3 priedas

LIETUVOS RESPUBLIKOS REGLAMENTUOJAMŲ PROFESINIŲ KVALIFIKACIJŲ PRIPAŽINIMO ĮSTATYMO 13 STRAIPSNIO 3–6 DALYSE NURODYTO REGLAMENTUOJAMO MOKYMO SĄRAŠAS

Jungtinėje Karalystėje:

baigus reglamentuojamus kursus, kvalifikaciją galima toliau tobulinti iki pripažintos nacionalinės profesinės kvalifikacijos (NVQs) arba Škotijoje pripažintos Škotijos profesinės kvalifikacijos, atitinkančios Jungtinės Karalystės nacionalinės profesinės kvalifikacijos sistemos 3 ir 4 lygius.

Šie lygiai apibūdinami taip:

– 3 lygis: plati įvairių veiklos krypčių kompetencija įvairiose srityse. Dauguma iš šių sričių yra sudėtingos ir nekasdienės. Priskiriama nemažai atsakomybės ir savarankiškumo, dažnai reikia kontroliuoti arba vadovauti kitiems;

– 4 lygis: plati sudėtingo techninio arba profesinio darbo veiklos krypčių kompetencija įvairiose srityse. Gana didelė asmeninė atsakomybė ir savarankiškumas. Dažnai reikia imtis atsakomybės už kitų darbą ir paskirstyti išteklius.

Vokietijoje:

tokie reglamentuojami kursai:

– siekiant įgyti techninio padėjėjo („technische(r) Assistent(in)“), prekybos padėjėjo („kaufmännische(r) Assistent(in)“) profesijų, socialinių profesijų („soziale Berufe“) ir valstybės atestuoto kvėpavimo ir dikcijos instruktoriaus specialybes („staatlich geprüfte(r) Atem-, Sprech- und Stimmlehrer(in)“), reikia baigti ne trumpesnius kaip 13 metų reglamentuojamus kursus, susidedančius iš vidurinio lavinimo kurso („mittlerer Bildungsabschluss“), ir:

i) ne trumpesnio kaip 3 metų[4] profesinio mokymo specializuotoje mokykloje („Fachschule“), kurią baigus laikomas egzaminas, ir, kai taikoma, papildomai vienų arba 2 metų specializacijos kursų, kuriuos baigus taip pat laikomas egzaminas, arba

[4] Mažiausia trukmė gali būti sumažinta nuo 3 iki 2 metų, jeigu asmuo yra pasirengęs stoti į universitetą („Abitur“), t. y. anksčiau lavinęsis ir mokęsis 13 metų, arba pasirengęs stoti į „Fachhochschule“ („Fachhochschulreife“), t. y. anksčiau lavinęsis ir mokęsis 12 metų.

ii) ne trumpesnio kaip 2,5 metų profesinio mokymo specializuotoje mokykloje („Fachschule“), kurią baigus laikomas egzaminas, ir papildomai ne trumpesnės kaip šešių mėnesių darbo patirties arba ne trumpesnės kaip šešių mėnesių praktikos patvirtintoje įmonėje, arba

iii) ne trumpesnio kaip 2,5 metų profesinio mokymo specializuotoje mokykloje („Fachschule“), kurią baigus laikomas egzaminas, ir papildomai ne trumpesnės kaip vienų metų darbo patirties arba ne trumpesnės kaip vienų metų praktikos patvirtintoje įmonėje;

– siekiant įgyti valstybės atestuoto („staatlich geprüfte(r)“) techniko („Techniker(in)“), verslo ekonomisto („Betriebswirt(in)“), dizainerio („Gestalter(in)“) ir šeimos padėjėjo („Familienpfleger(in)“) specialybes, reikia baigti ne trumpesnius kaip 16 metų reglamentuojamus kursus, kai sėkmingai baigtas privalomasis mokymas arba toks pat lavinimo ar mokymo kursas (ne trumpesnis kaip 9 metų) ir sėkmingai baigtas amatų mokyklos („Berufsschule“) kursas, ne trumpesnis kaip 3 metų ir susidedantis iš 2 metų darbo patirties ir ne trumpesnio kaip 2 metų mokymo ir lavinimo dieniniame skyriuje arba tokios pat trukmės mokymo ir lavinimo vakariniame ar neakivaizdiniame skyriuje;

– reglamentuojami kursai ir reglamentuojamas kvalifikacijos tobulinimas kursuose, ne trumpesniuose kaip 15 metų, kai buvo sėkmingai baigtas privalomasis mokymas (ne trumpesnis kaip 9 metų) ir profesinis mokymas (dažniausiai 3 metų), paprastai susidedantis iš ne trumpesnės

kaip 2 metų darbo patirties (dažniausiai 3 metų) ir kvalifikacinio egzamino. Tai paprastai yra mokymo kursas, kuris sutampa su darbo patirtimi (ne trumpesnis kaip 1 000 valandų), arba mokomasi dieniniame skyriuje (bent metus).

Vokietijos valdžios institucijos išsiunčia Europos Komisijai ir kitoms valstybėms narėms šiame priede apibūdintų mokymo kursų sąrašą.

Nyderlanduose:

– reglamentuojami mokymo kursai, ne trumpesni kaip 15 metų, ir būtina sąlyga, kad buvo sėkmingai baigtas 8 metų pagrindinio ugdymo kursas, be jo, dar 4 metai bendrojo vidurinio mokymo (MAVO), parengiamojo profesinio lavinimo (VBO) arba aukštesnio lygio bendrojo vidurinio mokymo. Taip pat reikia baigti 3 ar 4 metų kursą techninio ir profesinio mokymo įstaigoje (MBO) ir baigus išlaikyti egzaminą;

– reglamentuojami mokymo kursai, ne trumpesni kaip 16 metų, ir būtina sąlyga, kad buvo sėkmingai baigtas 8 metų pagrindinio ugdymo kursas, be jo, dar 4 metai bent parengiamojo profesinio lavinimo (VBO) arba aukštesnio lygio bendrojo vidurinio mokymo. Taip pat reikia baigti bent 4 metų profesinį mokymą praktikos sistemoje, tai yra bent vieną dieną kas savaitę išklausyti teorinį instruktažą kolegijoje, kitomis dienomis praktiškai mokytis praktinio mokymo centre arba firmoje, o baigus išlaikyti vidurinio arba 3 lygmens egzaminą.

Nyderlandų valdžios institucijos išsiunčia Europos Komisijai ir kitoms valstybėms narėms šiame priede apibūdintų mokymo kursų sąrašą.

Austrijoje:

– kursai aukštesniosiose profesinėse mokyklose („Berufsbildende Höhere Schulen“) ir aukštesniojo žemės ūkio ir miškininkystės lavinimo įstaigose („Höhere Land- und Forstwirtschaftliche Lehranstalten“), įskaitant specialias grupes („einschließlich der Sonderformen“), kurių struktūrą ir lygį nustato įstatymai ir kiti teisės aktai;

Šie kursai yra ne trumpesni kaip 13 metų, iš kurių 5 metai yra profesinio mokymo, baigiamo laikant baigiamąjį egzaminą profesinę kompetenciją įrodančiam dokumentui gauti;

– kursai meistrų mokyklose („Meisterschulen“), meistrų klasėse („Meisterklassen“), pramonės meistrų mokyklose („Werkmeisterschulen“) arba statybos amatų mokyklose („Bauhandwerkerschulen“), kurių struktūrą ir lygį nustato įstatymai ir kiti teisės aktai;

Šie kursai yra ne trumpesni kaip 13 metų, susidedantys iš 9 metų privalomojo mokymo, ne trumpesnio kaip 3 metų profesinio mokymo specializuotoje mokykloje arba bent 3 metų mokymo firmoje ir kartu profesinio mokymo mokykloje („Berufsschule“). Baigus abiejų rūšių mokymą, laikomas egzaminas, paskui papildomai reikia sėkmingai baigti bent vienų metų mokymo kursą meistrų mokykloje („Meisterschule“), meistrų klasėse („Meisterklassen“), pramonės meistrų mokykloje („Werkmeisterschule“) arba statybos amatų mokykloje („Bauhandwerkerschule“). Daugeliu atvejų kursai yra ne trumpesni kaip 15 metų. Mokymą sudaro darbo patirties laikotarpiai, kurie būna arba prieš mokymo kursus šiose įstaigose, arba kartu lankomi kursai vakariniame arba neakivaizdiniame skyriuje (ne trumpiau kaip 960 valandų).

Austrijos valdžios institucijos išsiunčia Europos Komisijai ir kitoms valstybėms narėms šiame priede apibūdintų mokymo kursų sąrašą.

Lietuvos Respublikos reglamentuojamų
profesinių kvalifikacijų pripažinimo įstatymo
4 priedas

VEIKLA, SUSIJUSI SU LIETUVOS RESPUBLIKOS REGLAMENTUOJAMŲ PROFESINIŲ KVALIFIKACIJŲ PRIPAŽINIMO ĮSTATYMO 16 STRAIPSNYJE NURODYTOMIS PROFESINĖS PATIRTIES KATEGORIJOMIS

I sąrašas

Pagrindinės grupės, apibūdintos Direktyva 64/427/EEB su pakeitimais, padarytais Direktyvomis 69/77/EEB, 68/366/EEB ir 82/489/EEB

1
Direktyva 64/427/EEB
(Liberalizavimo direktyva 64/429/EEB)

NICE nomenklatūra (atitinka ISIC pagrindines grupes 23–40)

Pagrindinė grupė	23 tekstilės pramonė
	232 tekstilės audinių gamyba ir apdirbimas vilnoniams audiniams austi skirtomis mašinomis
	233 tekstilės audinių gamyba ir apdirbimas medvilniniams audiniams austi skirtomis mašinomis
	234 tekstilės audinių gamyba ir apdirbimas šilkiniams audiniams austi skirtomis mašinomis
	235 tekstilės audinių gamyba ir apdirbimas lininiams audiniams ir audiniams iš kanapių austi skirtomis mašinomis
	236 kitų tekstilės pluoštų gamyba (džiutas, tvirti plaušai ir pan.), virvės
	237 megztų ir nertų gaminių gamyba
	238 tekstilės apdaila
	239 kitų tekstilės gaminių gamyba
Pagrindinė grupė	24 avalynės, drabužių ir patalynės gamyba
	241 mašininė avalynės gamyba (išskyrus gamybą iš gumos ir veltinio)
	242 rankų darbo avalynės gamyba ir taisymas
	243 drabužių (išskyrus kailinius) gamyba
	244 čiužinių ir patalynės gamyba
	245 odos ir kailių pramonė
Pagrindinė grupė	25 medienos ir kamščių pramonė, išskyrus baldų gamybą
	251 medienos pjovimas ir pramoninis paruošimas
	252 pusgaminių iš medienos gamyba
	253 medinių statybinių komponentų, įskaitant medžiagą grindims, serijinė gamyba
	254 medinių dėžių gamyba
	255 kitų medinių gaminių (išskyrus baldus) gamyba
	259 dirbinių iš šiaudelių, kamščiamedžio žievės, pintinių gaminių, dirbinių iš karklo vytelių ir rotango gamyba; šepečių gamyba
Pagrindinė grupė	26 260 medinių baldų gamyba
Pagrindinė grupė	27 popieriaus ir popieriaus dirbinių pramonė
	271 medienos, popieriaus ir kartono pramonė
	272 popieriaus ir kartono perdirbimas ir dirbinių iš medienos gamyba

Pagrindinė grupė	28 280 spausdinimas, leidyba ir giminingos pramonės šakos
Pagrindinė grupė	29 odos pramonė 291 odų rauginimas ir odos galutinis apdorojimas 292 odos dirbinių gamyba
Ex pagrindinė grupė	30 guminių ir plastikinių dirbinių pramonė, gaminiai iš dirbtinio pluošto ir krakmolo 301 gumos ir asbesto perdirbimas 302 plastiko perdirbimas 303 dirbtinio pluošto gamyba
Ex pagrindinė grupė	31 chemijos pramonė 311 cheminių medžiagų gamyba ir tolesnis tokių medžiagų perdirbimas 312 cheminių produktų, skirtų daugiausia pramoniniams ir žemės ūkio tikslams (įskaitant augalinės arba gyvulinės kilmės riebalų ir aliejų, patenkančių į ISIC klasifikacijos 312 grupę, gamybą), specializuota gamyba 313 cheminių produktų, daugiausia skirtų namų ūkiui arba raštinei (išskyrus vaistinių ir farmacijos produktų gamybą (ex ISIC klasifikacijos 319 grupė), gamyba
Pagrindinė grupė	32 320 naftos pramonė
Pagrindinė grupė	33 nemetalinių mineralinių produktų pramonė 331 gaminių iš statybinio molio gamyba 332 stiklo ir stiklo dirbinių gamyba 333 keramikos dirbinių, įskaitant ugniai atsparius gaminius, gamyba 334 cemento, kalkių ir gipso gamyba 335 statybinių medžiagų iš betono, cemento ir gipso gamyba 339 akmens darbai ir kitų nemetalinių mineralinių dirbinių gamyba
Pagrindinė grupė	34 juodųjų ir ne juodųjų metalų gamyba ir pirminė transformacija 341 geležies ir plieno gamyba (kaip nustatyta Europos anglių ir plieno bendrijos steigimo sutartyje, įskaitant bendras su plieno ir kokso darbais susijusias įmones) 342 plieno vamzdžių gamyba 343 vielos valcavimas, šaltasis valcavimas, šaltasis siaurų juostų valcavimas, šaltasis formavimas 344 ne juodųjų metalų gamyba ir pirminė transformacija 345 ne juodųjų metalų gamyba ir pirminė transformacija
Pagrindinė grupė	35 metalo dirbinių (išskyrus mašinas ir transporto įrenginius) gamyba 351 kalimas, sunkusis štampavimas ir sunkusis presavimas 352 antrinė transformacija ir paviršiaus apdirbimas 353 metalinės struktūros 354 boilerių gamyba, pramoninės tuščiavidurės įrangos gamyba 355 instrumentų, įrankių ir gatavų metalo dirbinių gamyba (išskyrus elektrinius įrenginius) 359 pagalbiniai mechaniniai mašinų statybos darbai
Pagrindinė grupė	36 kitų, ne elektrinių, mašinų gamyba 361 žemės ūkio mašinų ir traktorių gamyba 362 raštinės mašinų gamyba 363 metalinių ir kitų mašininių įrenginių bei vidaus įrenginių ir prietaisų šiems ir kitiems jėgos įrenginiams gamyba

364 tekstilės pramonės mašinų ir jų priedų gamyba, siuvimo mašinų gamyba
365 mašinų ir įrenginių maisto gamybos ir gėrimų pramonei, chemijos pramonei bei susijusioms pramonės šakoms gamyba
366 mašinų ir įrenginių kasykloms, geležies ir plieno liejimo darbams bei statybos pramonei gamyba, mechaninio valdymo įrenginių gamyba
367 perdavimo prietaisų gamyba
368 mašinų, skirtų kitiems specifiniams pramoniniams tikslams, gamyba
369 kitų, ne elektros, mašinų ir įrenginių gamyba

Pagrindinė grupė
37 elektros įrenginių pramonė
371 elektros laidų ir kabelių gamyba
372 elektros variklių, generatorių ir transformatorių, elektros srovės paskirstymo aparatūros ir kitų panašių įrenginių, skirtų elektros energijai tiekti, gamyba
373 elektros įrenginių, skirtų tiesioginiam komerciniam naudojimui, gamyba
374 telekomunikacijos įrangos, skaitiklių, kitų matavimo prietaisų ir elektromedicininės įrangos gamyba
375 elektroninės įrangos, radijo ir televizijos imtuvų audioaparatūros gamyba
376 elektros prietaisų, skirtų naudoti namų ūkyje, gamyba
377 lempų ir apšvietimo įrenginių gamyba
378 galvaninių baterijų ir akumuliatorių gamyba
379 specialistų atliekamas elektros įrenginių taisymas, surinkimas ir instaliavimas

Ex pagrindinė grupė
38 transporto priemonių gamyba
383 automobilių ir jų dalių gamyba
384 automobilių, motociklų ir dviračių remontas
385 motociklų, dviračių ir jų dalių gamyba
389 niekur kitur nepriskirtų transporto įrenginių gamyba

Pagrindinė grupė
39 įvairiarūšės pramonės šakos
391 tiksliųjų įrankių ir matavimo bei tikrinimo instrumentų gamyba
392 medicinai skirtų chirurginių įrankių ir įrenginių bei ortopedinių prietaisų (išskyrus ortopedinę avalynę) gamyba
393 fotografavimo ir optinių įrenginių gamyba
394 rankinių ir kitų laikrodžių gamyba ir remontas
395 juvelyrinių dirbinių ir tauriųjų metalų gamyba
396 muzikos instrumentų gamyba ir remontas
397 žaidimų, žaislų, gaminių, skirtų sportui ir atletikai, gamyba
399 kitos pramonės šakos

Pagrindinė grupė
40 statyba
400 statyba (nespecializuota), demontavimas
401 pastatų statyba (gyvenamųjų namų arba pan.)
402 civilinė statyba; tiltų statyba, kelių, geležinkelių ir pan. tiesimas
403 instaliacijos darbai
404 apdailos ir baigiamieji darbai

2

Direktyva 68/366/EEB
(Liberalizavimo direktyva 68/365/EEB) NICE nomenklatūra

Pagrindinė grupė
20A 200 gyvulinių ir augalinių riebalų bei aliejaus gamyba
20B maisto produktų gamyba (išskyrus gėrimų gamybą)
201 mėsos gamyba, paruošimas ir konservavimas
202 pieno produktų gamyba

	203 vaisių ir daržovių perdirbimas ir konservavimas 204 žuvies ir kitų jūros produktų perdirbimas ir konservavimas 205 grūdų malimo produktų gamyba 206 konditerijos kepinių, įskaitant džiūvėsėlius ir sausainius, gamyba 207 cukraus gamyba 208 kakavos, šokolado ir cukraus saldumynų gamyba 209 kitų, niekur nepriskirtų, maisto produktų gamyba
Pagrindinė grupė	21 gėrimų gamyba 211 etilo alkoholio gamyba iš fermentuotų medžiagų, mielių ir spirito 212 vyno ir kitų nesalyklinių alkoholinių gėrimų gamyba 213 alaus ir salyklo gamyba 214 gaiviųjų ir angliarūgštės prisotintų gėrimų gamyba ex 30 gumos gaminių, plastikinių medžiagų, dirbtinio bei sintetinio plaušo ir krakmolo produktų gamyba 304 krakmolo produktų gamyba

3

Direktyva 82/489/EEB
ISIC nomenklatūra

Ex 855	kirpyklos (išskyrus pedikiūrininkų veiklą ir kosmetologų mokyklas)

II sąrašas

Direktyvų 75/368/EEB, 75/369/EEB ir 82/470/EEB pagrindinės grupės

1
Direktyva 75/368/EEB (5 straipsnio 1 dalyje minėtos veiklos rūšys)
ISIC nomenklatūra

Ex 04	žuvininkystė 043 vidaus vandenų žuvininkystė
Ex 38	transporto įrangos gamyba 381 laivų statyba ir remontas 382 geležinkelio įrangos gamyba 386 orlaivių (ir erdvėlaivių įrangos) gamyba
Ex 71	su transportu susijusi veikla ir kita veikla, išskyrus transportą, skirstoma į šias grupes: ex 711 miegamųjų vagonų ir vagonų-restoranų aptarnavimas; geležinkelio parko priežiūra remonto depuose; vagonų valymas ex 712 miesto, priemiestinio ir tarpmiestinio keleivių transporto parko priežiūra ex 713 kito keleivinio sausumos transporto (pvz., automobiliai, turistiniai tarpmiestiniai autobusai, taksi automobiliai) priežiūra ex 714 pagalbinių transporto paslaugų sričių (pvz., keliai, tuneliai ir mokamo važiavimo tiltai, prekių sandėliai, automobilių stovėjimo aikštelės, autobusų ir tramvajų parkai) eksploatavimas ir priežiūra ex 716 veiklos, susijusios su vidaus vandenų transportu (pvz., vandens kelių, uostų ir kitų vidaus vandenų transporto įrenginių eksploatavimas ir

priežiūra; vilkimo ir locmano paslaugos, plūdurų įrengimas, laivų pakrovimas ir iškrovimas ir kitos panašios veiklos, pvz., laivų gelbėjimas, buksyravimas ir elingų eksploatacija)

73 ryšiai: pašto paslaugos ir telekomunikacijos

Ex 85 asmeninės paslaugos

854 skalbyklos ir skalbimo paslaugos, sausasis cheminis valymas ir dažymas
ex 856 fotografijos studijos: portretinė ir komercinė fotografija, išskyrus nuotraukas leidybai
ex 859 niekur kitur nepriskirtos asmeninės paslaugos (tik pastatų priežiūra ir valymas arba aprūpinimas laikina buveine)

2

Direktyva 75/369/EEB (6 straipsnis: jeigu veiklos rūšis laikoma pramoninio arba smulkiojo amato pobūdžio)

ISIC nomenklatūra

Šios kilnojamosios veiklos rūšys:

a) prekių pirkimas ir pardavimas:

– verčiantis išvažiuojamojo prekybininko, gatvės prekiautojo ar prekiautojo išnešiojamosiomis prekėmis veikla (ex ISIC 612 grupė),

– dengtose turgavietėse, neturinčiose nuolatinės stacionarios įrangos, ir po atviru dangumi esančiose turgavietėse;

b) veiklos rūšys, kurioms taikomos jau patvirtintos nacionalinės priemonės, aiškiai atmetančios vertimąsi tokių rūšių kilnojamąja veikla ar nemininčios jo.

3

Direktyva 82/470/EEB (6 straipsnio 1 ir 3 dalys)
ISIC nomenklatūros 718 ir 720 grupės

Veiklos rūšys, kurias konkrečiai sudaro:

– pavienių ar grupinių dalykų (transporto, maitinimo, apgyvendinimo, ekskursijų ir pan.) organizavimas, siūlymas parduoti ar pardavimas tiesiogiai ar pagal užsakymą kelionėje ar laikinai apsistojus, nepaisant kelionės motyvų (2 straipsnio B punkto a papunktis),

– tarpininkavimo veikla tarp įvairių transporto rūšių tiekėjų ir asmenų, persiunčiančių arba gaunančių prekes ir atliekančių įvairias kitas susijusias veiklos rūšis:

aa) savininkų vardu sudarant sutartis su transporto rangovais;

bb) pasirenkant savininkams pelningiausią transportavimo būdą, įmonę ir maršrutą;

cc) tvarkant transporto panaudojimo techninius aspektus (pvz., įpakavimą, reikalingą transportuoti) ir atliekant įvairius darbus, būdingus transportui (pvz., užtikrinant ledo tiekimą vagonams-šaldytuvams);

dd) užbaigiant su transportu susijusius formalumus, pvz., kelionės sąskaitų projektų parengimas; surenkant ir išskirstant krovinius;

ee) koordinuojant įvairias transportavimo stadijas, užtikrinant tranzitą, perkrovimą ir kitas galutines operacijas;

ff) tvarkant krovinius ir vežėjus bei transporto priemones prekes persiunčiantiems arba jas gaunantiems asmenims:

– transporto išlaidų ir detalių sąskaitų patikrinimo įvertinimas,

– tam tikrų laikinų arba nuolatinių priemonių (derinamų su uosto vadovybe, dirbančiais laivuose smulkių prekių pardavėjais ir pan.) priėmimas laivo savininko ar jūrų transporto vežėjo vardu arba dėl jo.

(2 straipsnio A punkto a, b ir d papunkčiuose išvardytos veiklos rūšys)

III sąrašas

Direktyvos 64/222/EEB, 68/364/EEB, 68/368/EEB, 75/368/EEB, 75/369/EEB, 70/523/EEB ir 82/470/EEB

1

Direktyva 64/222/EEB

(Liberalizavimo direktyvos 64/223/EEB ir 64/224/EEB)

1. Asmenų, turinčių savarankišką didmeninės prekybos verslą, išskyrus didmeninę prekybą vaistais ir vaistiniais preparatais, nuodingosiomis bei patogeninėmis medžiagomis ir anglimis, veikla (ex 611 grupė).

2. Profesionali tarpininko, kuris yra vieno ar kelių asmenų įgaliotas ir kuriam pavesta derėtis ar sudaryti komercinius sandorius tų asmenų vardu, veikla.

3. Profesionali tarpininko, kuris, neturėdamas nurodymo nuolat tai daryti, suveda asmenis, norinčius sudaryti abipusę tiesioginę sutartį, arba tvarko jų komercinius sandorius, arba padeda juos įgyvendinti, veikla.

4. Profesionali tarpininko, kuris sudaro komercinius sandorius su kitais savo vardu, veikla.

5. Profesionali tarpininko, kuris kitų vardu dalyvauja didmeninės prekybos aukcionuose, veikla.

6. Profesionali tarpininko, užsiimančio išnešiojamąja prekyba, veikla.

7. Profesionalią veiklą vykdančio vienoje ar keliose pramonės, prekybos ar smulkiojo verslo įmonėse įdarbinto tarpininko paslaugų teikimas.

2

Direktyva 68/364/EEB

(Liberalizavimo direktyva 68/363/EEB)

Ex ISIC 612 grupė:
mažmeninė prekyba

012	Žemės ūkio technikos nuoma
640	Nekilnojamasis turtas, turto nuoma
713	Automobilių, vežimų ir arklių nuoma
718	Keleivinių ir krovininių vagonų nuoma
839	Technikos nuoma komercinėms įmonėms
841	Kino teatro bilietų pardavimas ir kino filmų nuoma
842	Teatro bilietų pardavimas ir teatro įrangos nuoma
843	Valčių, dviračių, įgūdžius formuojančių žaidimų automatų, veikiančių su monetomis, nuoma
853	Kambarių su baldais nuoma
854	Išskalbtos patalynės nuoma
859	Drabužių nuoma

3

Direktyva 68/368/EEB
(Liberalizavimo direktyva 68/367/EEB) ISIC nomenklatūra

ISIC ex pagrindinė 85 grupė

1. Restoranai, kavinės, užeigos ir kitos vietos, kuriose geriama ir valgoma (ISIC 852 grupė).

2. Viešbučiai, namai, kuriuose nuomojami kambariai, stovyklos ir kitos apgyvendinimo vietos (ISIC 853 grupė).

4

Direktyva 75/368/EEB (7 straipsnis)
Visos Direktyvos 75/368/EEB priede išvardytos veiklos rūšys, išskyrus šios direktyvos 5 straipsnio 1 dalyje išvardytas veiklos rūšis (šio priedo II sąrašo 1 punktas)

ISIC nomenklatūra

Ex 62	bankai ir kitos finansų įstaigos ex 620 patentų pirkimo ir licencijavimo bendrovės
Ex 71	transportas ex 713 keleivinis transportas, išskyrus vežimą automobiliais ex 719 skystų angliavandenilių ir kitų skystų cheminių produktų gabenimas vamzdynais
Ex 82	bendruomenei teikiamos paslaugos 827 bibliotekos, muziejai, botanikos ir zoologijos sodai
Ex 84	poilsio organizavimo paslaugos 843 niekur nepriskirtos poilsio ir pasilinksminimo paslaugos: – sporto veikla (sporto aikštelės, organizaciniai sporto renginiai ir kt.), išskyrus sporto instruktorių veiklą, – lenktynės (lenktyninių žirgų arklidės, lenktynių aikštės, hipodromai ir kt.), – kita poilsio ir pasilinksminimo veikla (cirkai, pramogų parkai ir kitos pramogos)
Ex 85	asmeninės paslaugos ex 851 namų ūkio paslaugos ex 855 grožio salonai ir manikiūrininko paslaugos, išskyrus pedikiūrininkų ir profesionalių kosmetologų bei kirpėjų rengimo mokyklų paslaugas ex 859 niekur kitur nepriskirtos asmeninės paslaugos, išskyrus sportą ir viduriniojo medicinos personalo masažuotojų ir kalnų vedlių paslaugas, skirstomos į šias grupes: – dezinfekcija ir kova su kenkėjais, – drabužių nuoma ir sandėliavimo įranga, – vedybų biurų ir panašios paslaugos, – astrologija, ateities spėjimas ir panašios paslaugos, – sanitarijos paslaugos ir susijusi veikla, – laidojimo paslaugos ir kapinių priežiūra, – kurjerių ir vertėjų gidų paslaugos.

5

Direktyva 75/369/EEB (5 straipsnis)

Šios kilnojamosios veiklos rūšys:

a) prekių pirkimas ir pardavimas:

– verčiantis išvažiuojamojo prekybininko, gatvės prekiautojo ar prekiautojo išnešiojamosiomis prekėmis veikla (ex ISIC 612 grupė),

– dengtose turgavietėse, neturinčiose nuolatinės stacionarios įrangos, ir po atviru dangumi esančiose turgavietėse;

b) veiklos rūšys, kurioms taikomos jau patvirtintos nacionalinės priemonės, aiškiai atmetančios vertimąsi tokių rūšių kilnojamąja veikla ar neminančios jo.

6

Direktyva 70/523/EEB

Asmenų, turinčių savarankišką didmeninės prekybos anglimis verslą, ir tarpininkų prekybos anglimis versle veikla (ex 6112 grupė, ISIC nomenklatūra)

7

Direktyva 82/470/EEB (6 straipsnio 2 dalis)

(2 straipsnio A punkto c ir e papunkčiuose, B punkto b papunktyje ir C bei D punktuose išvardytos veiklos rūšys)

Šios veiklos rūšys ypač turi apimti:

– geležinkelių transporto arba vagonų, skirtų žmonėms arba prekėms pervežti, nuomą,

– tarpininkavimo veiklą parduodant, perkant ar nuomojant laivus,

– emigrantų pervežimo sutarčių sudarymą bei tvarkymą ir derybas dėl tokių sutarčių,

– visų depozitoriaus vardu atiduotų saugoti daiktų ir prekių, tikrinamų arba netikrinamų muitinėje, saugomų specializuotuose arba bendros paskirties sandėliuose, baldų saugyklose, šaldyklose, pašarams skirtose vietose ir pan., atsiėmimą,

– prekių čekių už saugomus daiktus arba prekes perdavimą jų depozitoriams,

– laikinai saugomų naminių gyvulių, belaukiant jų pardavimo arba pakeliui į pardavimo vietą arba iš jos, aprūpinimą laikymo užtvarais, pašaru ir pardavimo žiedais,

– motorinių transporto priemonių patikrinimą arba techninį įvertinimą,

– prekių matavimą, svėrimą ir įvertinimą.

Lietuvos Respublikos reglamentuojamų profesinių kvalifikacijų pripažinimo įstatymo
5 priedas

PRIPAŽINIMAS REMIANTIS BŪTINIAUSIŲ RENGIMO REIKALAVIMŲ DERINIMU

5.1. MEDICINOS GYDYTOJAS

5.1.1. *Pagrindinių medicinos studijų formalios kvalifikacijos įrodymai*

Valstybė	Formalios kvalifikacijos įrodymas	Kvalifikaciją suteikianti institucija	Kvalifikacijos pažymėjimas	Atskaitos data
Belgija/ België/ Belgique/ Belgien	Diploma van arts/Diplôme de docteur en médecine	– Les universités/De universiteiten – Le Jury compétent d'enseignement de la Communauté française/De bevoegde Examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap		1976 m. gruodžio 20 d.
Bulgarija/ България	Диплома за висше образование на образователно-квалификационна степен "магистър" по "Медицина" и професионална квалификация "Магистър-лекар"	Медицински факултет във Висше медицинско училище (Медицински университет, Висш медицински институт в Република България)		2007 m. sausio 1 d.
Čekijos Respublika/ Česká republika	Diplom o ukončení studia ve studijním programu všeobecné lékařství (doktormedicíny, MUDr.)	Lékářská fakulta univerzity v České republice	Vysvědčení o státní rigorózní zkoušce	2004 m. gegužės 1 d.
Danija/ Danmark	Bevis for bestået lægevidenska- belig embedseksamen	Medicinsk universitetsfakultet	– Autorisation somlæge, udstedt af Sundhedsstyrelsen og – Tilladelse il elvstændigt virke som læge (dokumentation for gennemført prak- tisk uddannelse), udstedt af Sundhedsstyrelsen	1976 m. gruodžio 20 d.
Vokietija/ Deutschland	– Zeugnis über die Ärztliche Prüfung – Zeugnis über die Ärztliche Staatsprüfung und Zeugnis über die	Zuständige Behörden		1976 m. gruodžio 20 d.

Valstybė	Formalios kvalifikacijos įrodymas	Kvalifikaciją suteikianti institucija	Kvalifikacijos pažymėjimas	Atskaitos data
	Vorbereitungszeit als Medizinalassistent, soweit diese nach den deutschen Rechtsvorschriften noch für den Abschluss der ärztlichen Ausbildung vorgesehen war			
Estija/Eesti	Diplom arstiteaduse õppekava läbimise kohta	Tartu Ülikool		2004 m. gegužės 1 d.
Graikija/Ελλάς	Πτυχίο Ιατρικής	– Ιατρική Σχολή Πανεπιστημίου, – Σχολή Επιστημών Υγείας, Τμήμα Ιατρικής Πανεπιστημίου		1981 m. sausio 1 d.
Ispanija/España	Título de Licenciado en Medi- cina y Cirugía	– Ministerio de Educación y Cultura – El rector de una Universidad		1986 m. sausio 1 d.
Prancūzija/ France	Diplôme d'Etat de docteur en médecine	Universités		1976 m. gruodžio 20 d.
Airija/Ireland	Primary qualification	Competent examining body	Certificate of experience	1976 m. gruodžio 20 d.
Italija/Italia	Diploma di laurea in medicina e chirurgia	Università	Diploma di abilitazione all'esercizio della medicina e chirurgia	1976 m. gruodžio 20 d.
Kipras/Κύπρος	Πιστοποιητικό Εγγραφής Ιατρού	Ιατρικό Συμβούλιο		2004 m. gegužės 1 d.
Latvija	ārsta diploms	Universitātes tipa augstskola		2004 m. gegužės 1 d.
Lietuva	Aukštojo okslo diplomas, nurodantis suteiktą gydytojo kvalifikaciją	Universitetas	Internatūros pažymėjimas, nurodantis suteiktą medicinos gydytojo profesinę kvalifikaciją	2004 m. gegužės 1 d.
Liuksemburgas/Luxembourg	Diplôme d'Etat de docteur en médecine, chirurgie et accouche- ments	Jury d'examen d'Etat	Certificat de stage	1976 m. gruodžio 20 d.
Vengrija/ Magyarország	Általános orvos oklevél (doctor medicinae univer- sae, röv.: dr. med. univ.)	Egyetem		2004 m. gegužės 1 d.
Malta	Lawrja ta' Tabib tal-Mediċina u l-Kirurġija	Universita´ ta' Malta	Ċertifikat ta' reġistrazzjoni maħruġ mill-Kunsill Mediku	2004 m. gegužės 1 d.
Nyderlandai/	Getuigschrift van met goed gevolg	Faculteit Geneeskunde		1976 m. gruodžio

Valstybė	Formalios kvalifikacijos įrodymas	Kvalifikaciją suteikianti institucija	Kvalifikacijos pažymėjimas	Atskaitos data
Nederland	afgelegd artsexamen			20 d.
Austrija/ Österreich	1. Urkunde über die Verleihung des akademischen Grades Doktor der gesamten Heil- kunde (bzw. Doctor medi-cinae universae, Dr. med. univ.) 2. Diplom über die spezifische Ausbildung zum Arzt für Allgemeinmedizin zw. Facharztdiplom	1. Medizinische Fakultät einer Universität 2. Österreichische Ärztekammer		1994 m. sausio 1 d.
Lenkija/Polska	Dyplom ukończenia studiów wyższych na kierunku lekarskim z tytułem „lekarza“	1. Akademia Medyczna 2. Uniwersytet Medyczny 3. Collegium Medicum Uniwersytetu Jagiellońskiego	Lekarski Egzamin Państwowy	2004 m. gegužės 1 d.
Portugalija/ Portugal	Carta de Curso de licenciatura em medicina	Universidades	Diploma comprovativo da conclusão do internato geral emitido pelo Ministério da Saúde	1986 m. sausio 1 d.
Rumunija/ România	Diplomă de licenţă de doctor medic	Universităţi		2007 m. sausio 1 d.
Slovėnija/ Slovenija	Diploma, s katero se podeljuje strokovni naslov „doktor medi- cine/doktorica medicine“	Univerza		2004 m. gegužės 1 d.
Slovakija/ Slovensko	Vysokoškolský diplom o udelení akademického titulu „doktor medicíny“ („MUDr.“)	Vysoká škola		2004 m. gegužės 1 d.
Suomija/Suomi/ inland	Lääketieteen isensiaatin tutkinto/ edicine licentiatexamen	– Helsingin yliopisto/Helsing- fors universitet – Kuopion yliopisto – Oulun yliopisto – Tampereen yliopisto – Turun yliopisto	Todistus lääkärin perusterveydenhuollon lisäkoulutuksesta/ Examenbevis om tilläggsutbildning för läkare inom primär- vården	1994 m. sausio 1 d.
Švedija/ Sverige	Läkarexamen	Universitet	Bevis om praktisk utbildning som utfärdas av Socialstyrelsen	1994 m. sausio 1 d.
Jungtinė Karalystė/ United Kingdom	Primary qualification	Competent examining body	Certificate of experience	1976 m. gruodžio 20 d.

5.1.2. *Gydytojų specialistų formalios kvalifikacijos įrodymai*

Valstybė	Formalios kvalifikacijos įrodymas	Kvalifikaciją suteikianti institucija	Atskaitos data
Belgija/België/Belgique/ Belgien	Bijzondere beroepstitel van geneesheer-specialist/ Titre professionnel particulier de médecin spécialiste	Minister bevoegd voor Volksgezondheid/ Ministre de la Santé publique	1976 m. gruodžio 20 d.
Bulgarija/ България	Свидетелство за призната специалност	Медицински университет, Висш медицински институт или Военномедицинска академия	2007 m. sausio 1 d.
Čekijos Respublika/ Česká republika	Diplom o specializaci	Ministerstvo zdravotnictví	2004 m. gegužės 1 d.
Danija/ Danmark	Bevis for tilladelse til at betegne sig som speciallæge	Sundhedsstyrelsen	1976 m. gruodžio 20 d.
Vokietija/ Deutschland	Fachärztliche Anerkennung	Landesärztekammer	1976 m. gruodžio 20 d.
Estija/Eesti	Residentuuri lõputunnistus eriarstiabi erialal	Tartu Ülikool	2004 m. gegužės 1 d.
Graikija/ Ελλάς	Τίτλος Ιατρικής Ειδικότητας	1. Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση 2. Νομαρχία	1981 m. sausio 1 d.
Ispanija/ España	Título de Especialista	Ministerio de Educación y Cultura	1986 m. sausio 1 d.
Prancūzija/ France	1. Certificat d'études spéciales de médecine 2. Attestation de médecin spécialiste qualifié 3. Certificat d'études spéciales de médecine 4. Diplôme d'études spécialisées ou spécialisation complémentaire qualifiante de médecine	1. Universités 2. Conseil de l'Ordre des médecins 3. Universités 4. Universités	1976 m. gruodžio 20 d.
Airija/Ireland	Certificate of Specialist doctor	Competent authority	1976 m. gruodžio 20 d.
Italija/Italia	Diploma di medico specialista	Università	1976 m. gruodžio 20 d.
Kipras/ Κύπρος	Πιστοποιητικό Αναγνώρισης Ειδικότητας	Ιατρικό Συμβούλιο	2004 m. gegužės 1 d.
Latvija	„Sertifikāts“ – kompetentu iestāžu izsniegts dokuments, kas apliecina, ka persona ir nokārtojusi sertifikācijas eksāmenu specialitātē	Latvijas Ārstu biedrība Latvijas Ārstniecības personu profesionālo organizāciju savienība	2004 m. gegužės 1 d.
Lietuva	Rezidentūros pažymėjimas, nurodantis suteiktą gydytojo specialisto profesinę kvalifikaciją	Universitetas	2004 m. gegužės 1 d.
Liuksemburgas/Luxembourg	Certificat de médecin spécialiste	Ministre de la Santé publique	1976 m. gruodžio 20 d.
Vengrija/ Magyarország	Szakorvosi bizonyítvány	Az Egészségügyi, Szociális és Családügyi Minisztérium illetékes testülete	2004 m. gegužės 1 d.
Malta	Ċertifikat ta' Speċjalista Mediku	Kumitat ta' Approvazzjoni dwar Speċjalisti	2004 m. gegužės 1 d.
Nyderlandai/ Nederland	Bewijs van inschrijving in een Specialistenregister	– Medisch Specialisten Registratie Commissie	1976 m. gruodžio 20 d.

Valstybė	Formalios kvalifikacijos įrodymas	Kvalifikaciją suteikianti institucija	Atskaitos data
		(MSRC) van de Koninklijke Nederlandsche Maatschappij tot Bevordering der Geneeskunst – Sociaal-Geneeskundigen Registratie Commissie van de Koninklijke Nederlandsche Maats- chappij tot Bevordering der Geneeskunst	
Austrija/ Österreich	Facharztdiplom	Österreichische Ärztekammer	1994 m. sausio 1 d.
Lenkija/Polska	Dyplom uzyskania tytułu specjalisty	Centrum Egzaminów Medycznych	2004 m. gegužės 1 d.
Portugalija/ Portugal	1. Grau de assistente 2. Titulo de especialista	1. Ministério da Saúde 2. Ordem dos Médicos	1986 m. sausio 1 d.
Rumunija/ România	Certificat de medic specialist	Ministerul Sănătăţii Publici	2007 m. sausio 1 d.
Slovėnija/ Slovenija	Potrdilo o opravljenem specialističnem izpitu	1. Ministrstvo za zdravje 2. Zdravniška zbornica Slovenije	2004 m. gegužės 1 d.
Slovakija/ Slovensko	Diplom o špecializácii	Slovenská zdravotnícka univerzita	2004 m. gegužės 1 d.
Suomija/ Suomi/Finland	Erikoislääkärin tutkinto/Specialläkarexamen	1. Helsingin yliopisto/Helsingfors universitet 2. Kuopion yliopisto 3. Oulun yliopisto 4. Tampereen yliopisto 5. Turun yliopisto	1994 m. sausio 1 d.
Švedija/ Sverige	Bevis om specialkompetens som läkare, utfärdat av Socialstyrelsen	Socialstyrelsen	1994 m. sausio 1 d.
Jungtinė Karalystė/ United Kingdom	Certificate of Completion of specialist training	Competent authority	1976 m. gruodžio 20 d.

5.1.3. *Specializuotų medicinos rengimo kursų pavadinimai*

Valstybė	Anesteziologija Minimali rengimo studijų trukmė – 3 metai	Bendroji chirurgija Minimali rengimo studijų trukmė – 5 metai
	Pavadinimas	Pavadinimas
België/Belgique/ Belgien	Anesthésie-réanimation/Anesthesie reanimatie	Chirurgie/Heelkunde
България	Анестезиология и интензивно лечение	Хирургия
Česká republika	Anesteziologie a resuscitace	Chirurgie
Danmark	Anæstesiologi	Kirurgi elsler kirurgiske sygdomme
Deutschland	Anästhesiologie	(Allgemeine) Chirurgie
Eesti	Anestesioloogia	Üldkirurgia
Ελλάς	Αναισθησιολογία	Χειρουργική
España	Anestesiología y Reanimación	Cirugía general y del aparato digestivo
France	Anesthésiologie-Réanimation chirurgicale	Chirurgie générale

Valstybė	Anesteziologija Minimali rengimo studijų trukmė – 3 metai	Bendroji chirurgija Minimali rengimo studijų trukmė – 5 metai
	Pavadinimas	Pavadinimas
Ireland	Anaesthesia	General surgery
Italia	Anestesia e rianimazione	Chirurgia generale
Κύπρος	Αναισθησιολογία	Γενική Χειρουργική
Latvija	Anesteziolo ̧gija un reanimatolo ̧gija	Ķirurģija
Lietuva	Anesteziologija reanimatologija	Chirurgija
Luxembourg	Anesthésie-réanimation	Chirurgie générale
Magyarország	Aneszteziológia és intenzív terápia	Sebészet
Malta	Anestežija u Kura Intensiva	Kirurġija Ġenerali
Nederland	Anesthesiologie	Heelkunde
Österreich	Anästhesiologie und Intensivmedizin	Chirurgie
Polska	Anestezjologia i intensywna terapia	Chirurgia ogólna
Portugal	Anestesiologia	Cirurgia geral
România	Anestezie şi terapie intensivă	Chirurgie generală
Slovenija	Anesteziologija, reanimatologija in perioperativna intenzivna medicina	Splošna kirurgija
Slovensko	Anestéziológia a intenzívna medicína	Chirurgia
Suomi/Finland	Anestesiologia ja tehohoito/Anestesiologi och intensivvård	Yleiskirurgia/Allmän kirurgi
Sverige	Anestesi och intensivvård	Kirurgi
United Kingdom	Anaesthetics	General surgery

Valstybė	Neurochirurgija Minimali rengimo studijų trukmė – 5 metai	Akušerija ir ginekologija Minimali rengimo studijų trukmė – 4 metai
	Pavadinimas	Pavadinimas
België/Belgique/ Belgien	Neurochirurgie	Gynécologie – obstétrique/ Gynaecologie en verloskunde
България	Неврохирургия	Акушерство, гинекология и репродуктивна медицина
Česká republika	Neurochirurgie	Gynekologie a porodnictví
Danmark	Neurokirurgi eller kirurgiske nervesygdomme	Gynækologi og obstetrik eller kvindesygdomme og fødselshjælp
Deutschland	Neurochirurgie	Frauenheilkunde und Geburtshilfe
Eesti	Neurokirurgia	Sünnitusabi ja günekoloogia
Ελλάς	Νευροχειρουργική	Μαιευτική-Γυναικολογία
España	Neurocirugía	Obstetricia y ginecología
France	Neurochirurgie	Gynécologie – obstétrique
Ireland	Neurosurgery	Obstetrics and gynaecology
Italia	Neurochirurgia	Ginecologia e ostetricia
Κύπρος	Νευροχειρουργική	Μαιευτική – Γυναικολογία
Latvija	Neiroķirurģija	Ginekoloģija un dzemdniecība
Lietuva	Neurochirurgija	Akušerija ir ginekologija
Luxembourg	Neurochirurgie	Gynécologie – obstétrique
Magyarország	Idegsebészet	Szülészet-nőgyógyászat
Malta	Newrokirurġija	Ostetriċja u Ġinekoloġija
Nederland	Neurochirurgie	Verloskunde en gynaecologie
Österreich	Neurochirurgie	Frauenheilkunde und Geburtshilfe
Polska	Neurochirurgia	Położnictwo i ginekologia
Portugal	Neurocirurgia	Ginecologia e obstetricia
România	Neurochirurgie	Obstetrică-ginecologie
Slovenija	Nevrokirurgija	Ginekologija in porodništvo

Valstybė	Neurochirurgija Minimali rengimo studijų trukmė – 5 metai	Akušerija ir ginekologija Minimali rengimo studijų trukmė – 4 metai
	Pavadinimas	Pavadinimas
Slovensko	Neurochirurgia	Gynekológia a pôrodníctvo
Suomi/Finland	Neurokirurgia/Neurokirurgi	Naistentaudit ja synnytykset/Kvinnosjukdomar och förlossningar
Sverige	Neurokirurgi	Obstetrik och gynekologi
United Kingdom	Neurosurgery	Obstetrics and gynaecology

Valstybė	Vidaus ligos Minimali rengimo studijų trukmė – 5 metai	Oftalmologija Minimali rengimo studijų trukmė – 3 metai
	Pavadinimas	Pavadinimas
België/Belgique/ Belgien	Médecine interne/Inwendige geneeskunde	Ophtalmologie/Oftalmologie
България	Вътрешни болести	Очни болести
Česká republika	Vnitřní lékařství	Oftalmologie
Danmark	Intern medicin	Oftalmologi eller øjensygdomme
Deutschland	Innere Medizin	Augenheilkunde
Eesti	Sisehaigused	Oftalmoloogia
Ελλάς	Παθολογία	Οφθαλμολογία
España	Medicina interna	Oftalmología
France	Médecine interne	Ophtalmologie
Ireland	General medicine	Ophthalmic surgery
Italia	Medicina interna	Oftalmologia
Κύπρος	Παθολογία	Οφθαλμολογία
Latvija	Internā medicīna	Oftalmoloģija
Lietuva	Vidaus ligos	Oftalmologija
Luxembourg	Médecine interne	Ophtalmologie
Magyarország	Belgyógyászat	Szemészet
Malta	Mediċina Interna	Oftalmoloġija
Nederland	Interne geneeskunde	Oogheelkunde
Österreich	Innere Medizin	Augenheilkunde und Optometrie
Polska	Choroby wewnętrzne	Okulistyka
Portugal	Medicina interna	Oftalmologia
România	Medicină internă	Oftalmologie
Slovenija	Interna medicina	Oftalmologija
Slovensko	Vnútorné lekárstvo	Oftalmológia
Suomi/Finland	Sisätaudit/Inre medicin	Silmätaudit/Ögonsjukdomar
Sverige	Internmedicin	Ögonsjukdomar (oftalmologi)
United Kingdom	General (internal) medicine	Ophthalmology

Valstybė	Otorinolaringologija Minimali rengimo studijų trukmė – 3 metai	Vaikų ligos Minimali rengimo studijų trukmė – 4 metai
	Pavadinimas	Pavadinimas
België/Belgique/ Belgien	Oto-rhinolaryngologie/ Otorhinolaryngologie	Pédiatrie/Pediatrie
България	Ушно-носно-гърлени болести	Детски болести
Česká republika	Otorinolaryngologie	Dětské lékařství
Danmark	Oto-rhino-laryngologi eller øre-næse-halssygdomme	Pædiatri eller sygdomme hos børn
Deutschland	Hals-Nasen-Ohrenheilkunde	Kinder- und Jugendmedizin

Valstybė	Otorinolaringologija Minimali rengimo studijų trukmė – 3 metai	Vaikų ligos Minimali rengimo studijų trukmė – 4 metai
	Pavadinimas	Pavadinimas
Eesti	Otorinolarüngoloogia	Pediaatria
Ελλάς	Ωτορινολαρυγγολογία	Παιδιατρική
España	Otorrinolaringología	Pediatría y sus áreas específicas
France	Oto-rhino-laryngologie	Pédiatrie
Ireland	Otolaryngology	Paediatrics
Italia	Otorinolaringoiatria	Pédiatria
Κύπρος	Ωτορινολαρυγγολογία	Παιδιατρική
Latvija	Otolaringoloģija	Pediatrija
Lietuva	Otorinolaringologija	Vaikų ligos
Luxembourg	Oto-rhino-laryngologie	Pédiatrie
Magyarország	Fül-orr-gégegyógyászat	Csecsemő- és gyermekgyógyászat
Malta	Otorinolaringoloġija	Pedjatrija
Nederland	Keel-, neus- en oorheelkunde	Kindergeneeskunde
Österreich	Hals-, Nasen- und Ohrenkrankheiten	Kinder- und Jugendheilkunde
Polska	Otorynolaryngologia	Pediatria
Portugal	Otorrinolaringologia	Pediatria
România	Otorinolaringologie	Pediatrie
Slovenija	Otorinolaringológija	Pediatrija
Slovensko	Otorinolaryngológia	Pediatria
Suomi/Finland	Korva-, nenä- ja kurkkutaudit/Öron-, näs- och halssjukdomar	Lastentaudit/Barnsjukdomar
Sverige	Öron-, näs- och halssjukdomar (oto-rhino-laryngologi)	Barn- och ungdomsmedicin

Valstybė	Pulmonologija Minimali rengimo studijų trukmė – 4 metai	Urologija Minimali rengimo studijų trukmė – 5 metai
	Pavadinimas	Pavadinimas
België/Belgique/ Belgien	Pneumologie	Urologie
България	Пневмология и фтизиатрия	Урология
Česká republika	Tuberkulóza a respirační nemoci	Urologie
Danmark	Medicinske lungesygdomme	Urologi eller urinvejenes kirurgiske sygdomme
Deutschland	Pneumologie	Urologie
Eesti	Pulmonoloogia	Uroloogia
Ελλάς	Φυματιολογία- Πνευμονολογία	Ουρολογία
España	Neumología	Urología
France	Pneumologie	Urologie
Ireland	Respiratory medicine	Urology
Italia	Malattie dell'apparato respiratorio	Urologia
Κύπρος	Πνευμονολογία – Φυματιολογία	Ουρολογία
Latvija	Ftiziopneimonoloģija	Uroloģija
Lietuva	Pulmonologija	Urologija
Luxembourg	Pneumologie	Urologie
Magyarország	Tüdőgyógyászat	Urológia
Malta	Mediċina Respiratorja	Uroloġija
Nederland	Longziekten en tuberculose	Urologie
Österreich	Lungenkrankheiten	Urologie
Polska	Choroby płuc	Urologia
Portugal	Pneumologia	Urologia

Valstybė	Pulmonologija Minimali rengimo studijų trukmė – 4 metai	Urologija Minimali rengimo studijų trukmė – 5 metai
	Pavadinimas	Pavadinimas
România	Pneumologie	Urologie
Slovenija	Pnevmologija	Urologija
Slovensko	Pneumológia a ftizeológia	Urológia
Suomi/Finland	Keuhkosairaudet ja allergologia/ Lungsjukdomar och allergologi	Urologia/Urologi
Sverige	Lungsjukdomar (pneumologi)	Urologi
United Kingdom	Respiratory medicine	Urology

Valstybė	Ortopedija Minimali rengimo studijų trukmė – 5 metai	Patologinė anatomija Minimali rengimo studijų trukmė – 4 metai
	Pavadinimas	Pavadinimas
België/Belgique/ Belgien	Chirurgie orthopédique/Orthopedische heelkunde	Anatomie pathologique/Pathologische anatomie
България	Ортопедия и травматология	Обща и клинична патология
Česká republika	Ortopedie	Patologická anatomie
Danmark	Ortopædisk kirurgi	Patologisk anatomi eller vævs- og celleundersøgelser
Deutschland	Orthopädie (und Unfallchirurgie)	Pathologie
Eesti	Ortopeedia	Patoloogia
Ελλάς	Ορθοπεδική	Παθολογική Ανατομική
España	Cirugía ortopédica y traumatología	Anatomía patológica
France	Chirurgie orthopédique et traumatologie	Anatomie et cytologie pathologiques
Ireland	Trauma and orthopaedic surgery	Morbid anatomy and histopathology
Italia	Ortopedia e traumatologia	Anatomia patologica
Κύπρος	Ορθοπεδική	Παθολογοανατομία – Ιστολογία
Latvija	Traumatoloģija un ortopēdija	Patoloģija
Lietuva	Ortopedija traumatologija	Patologija
Luxembourg	Orthopédie	Anatomie pathologique
Magyarország	Ortopédia	Patológia
Malta	Kirurġija Ortopedika	Istopatoloġija
Nederland	Orthopedie	Pathologie
Österreich	Orthopädie und Orthopädische Chirurgie	Pathologie
Polska	Ortopedia i traumatologia narządu ruchu	Patomorfologia
Portugal	Ortopedia	Anatomia patologica
România	Ortopedie şi traumatologie	Anatomie patologică
Slovenija	Ortopedska kirurgija	Anatomska patologija in citopatologija
Slovensko	Ortopédia	Patologická anatómia
Suomi/Finland	Ortopedia ja traumatologia/ Ortopedi och traumatologi	Patologia/Patologi
Sverige	Ortopedi	Klinisk patologi
United Kingdom	Trauma and orthopaedic surgery	Histopathology

Valstybė	Neurologija Minimali rengimo studijų trukmė – 4 metai	Psichiatrija Minimali rengimo studijų trukmė – 4 metai
	Pavadinimas	Pavadinimas
België/Belgique/ Belgien	Neurologie	Psychiatrie de l'adulte/Volwassen psychiatrie
България	Нервни болести	Психиатрия
Česká republika	Neurologie	Psychiatrie

Valstybė	Neurologija Minimali rengimo studijų trukmė – 4 metai	Psichiatrija Minimali rengimo studijų trukmė – 4 metai
	Pavadinimas	Pavadinimas
Danmark	Neurologi eller medicinske nervesygdomme	Psykiatri
Deutschland	Neurologie	Psychiatrie und Psychotherapie
Eesti	Neuroloogia	Psühhiaatria
Ελλάς	Νευρολογία	Ψυχιατρική
España	Neurología	Psiquiatría
France	Neurologie	Psychiatrie
Ireland	Neurology	Psychiatry
Italia	Neurologia	Psichiatria
Κύπρος	Νευρολογία	Ψυχιατρική
Latvija	Neiroloģija	Psihiatrija
Lietuva	Neurologija	Psichiatrija
Luxembourg	Neurologie	Psychiatrie
Magyarország	Neurológia	Pszichiátria
Malta	Newroloġija	Psikjatrija
Nederland	Neurologie	Psychiatrie
Österreich	Neurologie	Psychiatrie
Polska	Neurologia	Psychiatria
Portugal	Neurologia	Psiquiatria
România	Neurologie	Psihiatrie
Slovenija	Nevrologija	Psihiatrija
Slovensko	Neurológia	Psychiatria
Suomi/Finland	Neurologia/Neurologi	Psykiatria/Psykiatri
Sverige	Neurologi	Psykiatri
United Kingdom	Neurology	General psychiatry

Valstybė	Radiologinė diagnostika Minimali rengimo studijų trukmė – 4 metai	Radioterapija Minimali rengimo studijų trukmė – 4 metai
	Pavadinimas	Pavadinimas
België/Belgique/ Belgien	Radiodiagnostic/Röntgendiagnose	Radiothérapie-oncologie/Radiotherapie-oncologie
България	Образна диагностика	Лъчелечение
Česká republika	Radiologie a zobrazovací metody	Radiační onkologie
Danmark	Diagnostik radiologi eller røntgenundersøgelse	Onkologi
Deutschland	(Diagnostische) Radiologie	Strahlentherapie
Eesti	Radioloogia	Onkoloogia
Ελλάς	Ακτινοδιαγνωστική	Ακτινοθεραπευτική – Ογκολογία
España	Radiodiagnóstico	Oncología radioterápica
France	Radiodiagnostic et imagerie médicale	Oncologie radiothérapique
Ireland	Diagnostic radiology	Radiation oncology
Italia	Radiodiagnostica	Radioterapia
Κύπρος	Ακτινολογία	Ακτινοθεραπευτική Ογκολογία
Latvija	Diagnostiskā radioloģija	Terapeitiskā radioloģija
Lietuva	Radiologija	Onkologija radioterapija
Luxembourg	Radiodiagnostic	Radiothérapie
Magyarország	Radiológia	Sugárterápia
Malta	Radjoloġija	Onkoloġija u Radjoterapija
Nederland	Radiologie	Radiotherapie
Österreich	Medizinische Radiologie-Diagnostik	Strahlentherapie – Radioonkologie

Valstybė	Radiologinė diagnostika Minimali rengimo studijų trukmė – 4 metai	Radioterapija Minimali rengimo studijų trukmė – 4 metai
	Pavadinimas	Pavadinimas
Polska	Radiologia i diagnostyka obrazowa	Radioterapia onkologiczna
Portugal	Radiodiagnóstico	Radioterapia
România	Radiologie-imagistică medicală	Radioterapie
Slovenija	Radiologija	Radioterapija in onkologija
Slovensko	Rádiológia	Radiačná onkológia
Suomi/Finland	Radiologia/Radiologi	Syöpätaudit/Cancersjukdomar
Sverige	Medicinsk radiologi	Tumörsjukdomar (allmän onkologi)
United Kingdom	Clinical radiology	Clinical oncology

Valstybė	Plastinė chirurgija Minimali rengimo studijų trukmė – 5 metai	Klinikinė biologija Minimali rengimo studijų trukmė – 4 metai
	Pavadinimas	Pavadinimas
België/Belgique/ Belgien	Chirurgie plastique, reconstructrice et esthétique/Plastische, reconstructieve en esthetische heelkunde	Biologie clinique/Klinische biologie
България	Пластично-възстановителна хирургия	Клинична лаборатория
Česká republika	Plastická chirurgie	
Danmark	Plastikkirurgi	
Deutschland	Plastische (und Ästhetische) Chirurgie	
Eesti	Plastika- ja rekonstruktiivkirurgia	Laborimeditsiin
Ελλάς	Πλαστική Χειρουργική	Χειρουργική Θώρακος
España	Cirugía plástica, estética y reparadora	Análisis clínicos
France	Chirurgie plastique, reconstructrice et esthétique	Biologie médicale
Ireland	Plastic surgery	
Italia	Chirurgia plastica e ricostruttiva	Patologia clinica
Κύπρος	Πλαστική Χειρουργική	
Latvija	Plastiskā ķirurģija	
Lietuva	Plastinė ir rekonstrukcinė chirurgija	Laboratorinė medicina
Luxembourg	Chirurgie plastique	Biologie clinique
Magyarország	Plasztikai (égési) sebészet	Orvosi laboratóriumi diagnosztika
Malta	Kirurġija Plastika	
Nederland	Plastische Chirurgie	
Österreich	Plastische Chirurgie	Medizinische Biologie
Polska	Chirurgia plastyczna	Diagnostyka laboratoryjna
Portugal	Cirurgia plástica e reconstrutiva	Patologia clínica
România	Chirurgie plastică – microchirurgie reconstructivă	Medicină de laborator
Slovenija	Plastična, rekonstrukcijska in estetska kirurgija	
Slovensko	Plastická chirurgia	Laboratórna medicína
Suomi/Finland	Plastiikkakirurgia/Plastikkirurgi	
Sverige	Plastikkirurgi	
United Kingdom	Plastic surgery	

Valstybė	Mikrobiologinė bakteriologija Minimali rengimo studijų trukmė – 4 metai	Biochemija Minimali rengimo studijų trukmė – 4 metai
	Pavadinimas	Pavadinimas
België/Belgique/		

Valstybė	Mikrobiologinė bakteriologija Minimali rengimo studijų trukmė – 4 metai	Biochemija Minimali rengimo studijų trukmė – 4 metai
	Pavadinimas	Pavadinimas
Belgien		
България	Микробиология	Биохимия
Česká republika	Lékařská mikrobiologie	Klinická biochemie
Danmark	Klinisk mikrobiologi	Klinisk biokemi
Deutschland	Mikrobiologie (Virologie) und Infektionsepidemiologie	Laboratoriumsmedizin
Eesti		
Ελλάς	1. Ιατρική Βιοπαθολογία 2. Μικροβιολογία	
España	Microbiología y parasitología	Bioquímica clínica
France		
Ireland	Microbiology	Chemical pathology
Italia	Microbiologia e virologia	Biochimica clinica
Κύπρος	Μικροβιολογία	
Latvija	Mikrobioloģija	
Lietuva		
Luxembourg	Microbiologie	Chimie biologique
Magyarország	Orvosi mikrobiológia	
Malta	Mikrobijoloġija	Patoloġija Kimika
Nederland	Medische microbiologie	Klinische chemie
Österreich	Hygiene und Mikrobiologie	Medizinische und Chemische Labordiagnostik
Polska	Mikrobiologia lekarska	
Portugal		
România		
Slovenija	Klinična mikrobiologija	Medicinska biokemija
Slovensko	Klinická mikrobiológia	Klinická biochémia
Suomi/Finland	Kliininen mikrobiologia/Klinisk mikrobiologi	Kliininen kemia/Klinisk kemi
Sverige	Klinisk bakteriologi	Klinisk kemi
United Kingdom	Medical microbiology and virology	Chemical pathology

Valstybė	Imunologija Minimali rengimo studijų trukmė – 4 metai	Krūtinės chirurgija Minimali rengimo studijų trukmė – 5 metai
	Pavadinimas	Pavadinimas
België/Belgique/ Belgien		Chirurgie thoracique/Heelkunde op de thorax (*)
България	Клинична имунология Имунология |	Гръдна хирургия Кардиохирургия
Česká republika	Alergologie a klinická imunologie	Kardiochirurgie
Danmark	Klinisk immunologi	Thoraxkirurgi eller brysthulens kirurgiske sygdomme
Deutschland		Thoraxchirurgie
Eesti		Torakaalkirurgia
Ελλάς		Χειρουργική Θώρακος
España	Immunología	Cirugía torácica
France		Chirurgie thoracique et cardiovasculaire
Ireland	Immunology (clinical and laboratory)	Thoracic surgery
Italia		Chirurgia toracica; Cardiochirurgia
Κύπρος	Ανοσολογία	Χειρουργική Θώρακος
Latvija	Imunoloģija	Torakālā ķirurģija

Valstybė	Imunologija Minimali rengimo studijų trukmė – 4 metai	Krūtinės chirurgija Minimali rengimo studijų trukmė – 5 metai
	Pavadinimas	Pavadinimas
Lietuva		Krūtinės chirurgija
Luxembourg	Immunologie	Chirurgie thoracique
Magyarország	Allergológia és klinikai immunológia	Mellkassebészet
Malta	Immunoloġija	Kirurġija Kardjo-Toraċika
Nederland		Cardio-thoracale chirurgie
Österreich	Immunologie	
Polska	Immunologia kliniczna	Chirurgia klatki piersiowej
Portugal		Cirurgia cardiotorácica
România		Chirurgie toracică
Slovenija		Torakalna kirurgija
Slovensko	Klinická imunológia a alergológia	Hrudníková chirurgia
Suomi/Finland		Sydän-ja rintaelinkirurgia/Hjärt- och thoraxkirurgi
Sverige	Klinisk immunologi	Thoraxkirurgi
United Kingdom	Immunology	Cardo-thoracic surgery

Valstybė	Vaikų chirurgija Minimali rengimo studijų trukmė – 5 metai	Kraujagyslių chirurgija Minimali rengimo studijų trukmė – 5 metai
	Pavadinimas	Pavadinimas
België/Belgique/ Belgien		Chirurgie des vaisseaux/Bloedvatenheelkunde (*)
България	Детска хирургия	Съдова хирургия
Česká republika	Dětská chirurgie	Cévní chirurgie
Danmark		Karkirurgi eller kirurgiske blodkarsygdomme
Deutschland	Kinderchirurgie	Gefäßchirurgie
Eesti	Lastekirurgia	Kardiovaskulaarkirurgia
Ελλάς	Χειρουργική Παίδων	Αγγειοχειρουργική
España	Cirugía pediátrica	Angiología y cirugía vascular
France	Chirurgie infantile	Chirurgie vasculaire
Ireland	Paediatric surgery	
Italia	Chirurgia pediatrica	Chirurgia vascolare
Κύπρος	Χειρουργική Παίδων	Χειρουργική Αγγείων
Latvija	Bērnu ķirurģija	Asinsvadu ķirurģija
Lietuva	Vaikų chirurgija	Kraujagyslių chirurgija
Luxembourg	Chirurgie pédiatrique	Chirurgie vasculaire
Magyarország	Gyermeksebészet	Érsebészet
Malta	Kirurgija Pedjatrika	Kirurġija Vaskolari
Nederland		
Österreich	Kinderchirurgie	
Polska	Chirurgia dziecięca	Chirurgia naczyniowa
Portugal	Cirurgia pediátrica	Cirurgia vascular
România	Chirurgie pediatrică	Chirurgie vasculară
Slovenija		Kardiovaskularna kirurgija
Slovensko	Detská chirurgia	Cievna chirurgia
Suomi/Finland	Lastenkirurgia/Barnkirurgi	Verisuonikirurgia/Kärlkirurgi
Sverige	Barn- och ungdomskirurgi	
United Kingdom	Paediatric surgery	

Panaikinimo datos, kaip apibrėžta šio įstatymo 23 straipsnio 3 dalyje:

(*) 1983 m. sausio 1 d.

Valstybė	Vaikų chirurgija Minimali rengimo studijų trukmė – 5 metai	Kraujagyslių chirurgija Minimali rengimo studijų trukmė – 5 metai
	Pavadinimas	Pavadinimas
België/Belgique/ Belgien		Chirurgie des vaisseaux/Bloedvatenheelkunde (*)
България	Детска хирургия	Съдова хирургия
Česká republika	Dětská chirurgie	Cévní chirurgie
Danmark		Karkirurgi eller kirurgiske blodkarsygdomme
Deutschland	Kinderchirurgie	Gefäßchirurgie
Eesti	Lastekirurgia	Kardiovaskulaarkirurgia
Ελλάς	Χειρουργική Παίδων	Αγγειοχειρουργική
España	Cirugía pediátrica	Angiología y cirugía vascular
France	Chirurgie infantile	Chirurgie vasculaire
Ireland	Paediatric surgery	
Italia	Chirurgia pediatrica	Chirurgia vascolare
Κύπρος	Χειρουργική Παίδων	Χειρουργική Αγγείων
Latvija	Bērnu ķirurģija	Asinsvadu ķirurģija
Lietuva	Vaikų chirurgija	Kraujagyslių chirurgija
Luxembourg	Chirurgie pédiatrique	Chirurgie vasculaire
Magyarország	Gyermeksebészet	Érsebészet
Malta	Kirurġija Pedjatrika	Kirurġija Vaskolari
Nederland		
Österreich	Kinderchirurgie	
Polska	Chirurgia dziecięca	Chirurgia naczyniowa
Portugal	Cirurgia pediátrica	Cirurgia vascular
România	Chirurgie pediatrică	Chirurgie vasculară
Slovenija		Kardiovaskularna kirurgija
Slovensko	Detská chirurgia	Cievna chirurgia
Suomi/Finland	Lastenkirurgia/Barnkirurgi	Verisuonikirurgia/Kärlkirurgi
Sverige	Barn- och ungdomskirurgi	
United Kingdom	Paediatric surgery	

Valstybė	Reumatologija Minimali rengimo studijų trukmė – 4 metai	Bendroji hematologija Minimali rengimo studijų trukmė – 3 metai
	Pavadinimas	Pavadinimas
België/Belgique/ Belgien	Rhumathologie/reumatologie	
България	Ревматология	Трансфузионна хематология
Česká republika	Revmatologie	Hematologie a transfúzní lékařství
Danmark	Reumatologi	Hæmatologi eller blodsygdomme
Deutschland	Innere Medizin und Schwerpunkt Rheumatologie	Innere Medizin und Schwerpunkt Hämatologie und Onkologie
Eesti	Reumatoloogia	Hematoloogia
Ελλάς	Ρευματολογία	Αιματολογία
España	Reumatología	Hematología y hemoterapia
France	Rhumatologie	
Ireland	Rheumatology	Haematology (clinical and laboratory)
Italia	Reumatologia	Ematologia
Κύπρος	Ρευματολογία	Αιματολογία
Latvija	Reimatoloģija	Hematoloģija

Valstybė	Reumatologija Minimali rengimo studijų trukmė – 4 metai	Bendroji hematologija Minimali rengimo studijų trukmė – 3 metai
	Pavadinimas	Pavadinimas
Lietuva	Reumatologija	Hematologija
Luxembourg	Rhumatologie	Hématologie
Magyarország	Reumatológia	Haematológia
Malta	Rewmatoloġija	Ematoloġija
Nederland	Reumatologie	
Österreich		
Polska	Reumatologia	Hematologia
Portugal	Reumatologia	Imuno-hemoterapia
România	Reumatologie	Hematologie
Slovenija		
Slovensko	Reumatológia	Hematológia a transfúziológia
Suomi/Finland	Reumatologia/Reumatologi	Kliininen hematologia/Klinisk hematologi
Sverige	Reumatologi	Hematologi
United Kingdom	Rheumatology	Haematology

_____

Panaikinimo datos, kaip apibrėžta šio įstatymo 23 straipsnio 3 dalyje:
(*) 1983 m. sausio 1 d.

Valstybė	Endokrinologija Minimali rengimo studijų trukmė – 3 metai	Fizioterapija Minimali rengimo studijų trukmė – 3 metai
	Pavadinimas	Pavadinimas
België/Belgique/ Belgien		Médecine physique et réadaptation/Fysische geneeskunde en revalidatie
България	Ендокринология и болести на обмяната	Физикална и рехабилитационна медицина
Česká republika	Endokrinologie	Rehabilitační a fyzikální medicína
Danmark	Medicinsk endokrinologi eller medicinske hormonsyg- domme	
Deutschland	Innere Medizin und Schwerpunkt Endokrinologie und Diabetologie	Physikalische und Rehabilitative Medizin
Eesti	Endokrinoloogia	Taastusravi ja füsiaatria
Ελλάς	Ενδοκρινολογία	Φυσική Ιατρική και Αποκατάσταση
España	Endocrinología y nutrición	Medicina física y rehabilitación
France	Endocrinologie, maladies métaboliques	Rééducation et réadaptation fonctionnelles
Ireland	Endocrinology and diabetes mellitus	
Italia	Endocrinologia e malattie del ricambio	Medicina fisica e riabilitazione
Κύπρος	Ενδοκρινολογία	Φυσική Ιατρική και Αποκατάσταση
Latvija	Endokrinoloģija	Rehabilitoloģija Fiziskā rehabilitācija Fizikālā medicīna
Lietuva	Endokrinologija	Fizinė medicina ir reabilitacija
Luxembourg	Endocrinologie, maladies du métabolisme et de la nutrition	Rééducation et réadaptation fonctionnelles
Magyarország	Endokrinológia	Fizioterápia
Malta	Endokrinoloġija u Dijabete	
Nederland		Revalidatiegeneeskunde
Österreich		Physikalische Medizin

Valstybė	Endokrinologija Minimali rengimo studijų trukmė – 3 metai	Fizioterapija Minimali rengimo studijų trukmė – 3 metai
	Pavadinimas	Pavadinimas
Polska	Endokrynologia	Rehabilitacja medyczna
Portugal	Endocrinologia	Fisiatria ou Medicina física e de reabilitação
România	Endocrinologie	Recuperare, medicină fizică şi balneologie
Slovenija		Fizikalna in rehabilitacijska medicina
Slovensko	Endokrinológia	Fyziatria, balneológia a liečebná rehabilitácia
Suomi/Finland	Endokrinologia/Endokrinologi	Fysiatria/Fysiatri
Sverige	Endokrina sjukdomar	Rehabiliteringsmedicin
United Kingdom	Endocrinology and diabetes mellitus	

Valstybė	Neuropsichiatrija Minimali rengimo studijų trukmė – 5 metai	Dermatovenereologija Minimali rengimo studijų trukmė – 3 metai
	Pavadinimas	Pavadinimas
België/Belgique/ Belgien	Neuropsychiatrie (*)	Dermato-vénéréologie/Dermato-venerologie
България		Кожни и венерически болести
Česká republika		Dermatovenerologie
Danmark		Dermato-venerologi eller hud- og kønssygdomme
Deutschland	Nervenheilkunde (Neurologie und Psychiatrie)	Haut- und Geschlechtskrankheiten
Eesti		Dermatoveneroloogia
Ελλάς	Νευρολογία – Ψυχιατρική	Δερματολογία – Αφροδισιολογία
España		Dermatología médico-quirúrgica y venereología
France	Neuropsychiatrie (**)	Dermatologie et vénéréologie
Ireland		
Italia	Neuropsichiatria (***)	Dermatologia e venerologia
Κύπρος	Νευρολογία – Ψυχιατρική	Δερματολογία – Αφροδισιολογία
Latvija		Dermatoloģija un venereloģija
Lietuva		Dermatovenerologija
Luxembourg	Neuropsychiatrie (****)	Dermato-vénéréologie
Magyarország		Bőrgyógyászat
Malta		Dermato-venerejoloġija
Nederland	Zenuw- en zielsziekten (*****)	Dermatologie en venerologie
Österreich	Neurologie und Psychiatrie	Haut- und Geschlechtskrankheiten
Polska		Dermatologia i wenerologia
Portugal		Dermatovenereologia
România		Dermatovenerologie
Slovenija		Dermatovenerologija
Slovensko	Neuropsychiatria	Dermatovenerológia
Suomi/Finland		Ihotaudit ja allergologia/Hudsjukdomar och allergologi
Sverige		Hud- och könssjukdomar
United Kingdom		

Panaikinimo datos, kaip apibrėžta šio įstatymo 23 straipsnio 3 dalyje:
(*) 1987 m. rugpjūčio 1 d., išskyrus asmenis, baigusius rengimo studijas iki tos datos.

(**) 1971 m. gruodžio 31 d.
(***) 1999 m. spalio 31 d.
(****) Baigus rengimo studijas, prasidėjusias po 1982 m. kovo 5 d., kvalifikacijos įrodymai nebeišduodami.
(*****) 1984 m. liepos 9 d.

Valstybė	Radiologija Minimali rengimo studijų trukmė – 4 metai	Vaikų psichiatrija Minimali rengimo studijų trukmė – 4 metai
	Pavadinimas	Pavadinimas
België/Belgique/ Belgien		Psychiatrie infanto-juvénile/Kinder- en jeugdpsychiatrie
България	Радиобиология	Детска психиатрия
Česká republika		Dětská a dorostová psychiatrie
Danmark		Børne- og ungdomspsykiatri
Deutschland	Radiologie	Kinder- und Jugendpsychiatrie und -psychotherapie
Eesti		
Ελλάς	Ακτινολογία – Ραδιολογία	Παιδοψυχιατρική
España	Electrorradiología	
France	Electro-radiologie (*)	Pédo-psychiatrie
Ireland	Radiology (**)	Child and adolescent psychiatry
Italia	Radiologia	Neuropsichiatria infantile
Κύπρος		Παιδοψυχιατρική
Latvija		Bērnu psihiatrija
Lietuva		Vaikų ir paauglių psichiatrija
Luxembourg	Électroradiologie (***)	Psychiatrie infantile
Magyarország	Radiológia	Gyermek-és ifjúságpszichiátria
Malta		
Nederland	Radiologie (****)	
Österreich	Radiologie	
Polska		Psychiatria dzieci i młodzieży
Portugal	Radiologia	Pedopsiquiatria
România		Psihiatrie pediatrică
Slovenija		Otroška in mladostniška psihiatrija
Slovensko		Detská psychiatria
Suomi/Finland		Lastenpsykiatria/Barnpsykiatri
Sverige		Barn- och ungdomspsykiatri
United Kingdom		Child and adolescent psychiatry

_____
Panaikinimo datos, kaip apibrėžta šio įstatymo 23 straipsnio 3 dalyje:
(*) 1971 m. gruodžio 3 d.
(**) 1993 m. spalio 31 d.
(***) Baigus rengimo studijas, prasidėjusias po 1982 m. kovo 5 d., kvalifikacijos įrodymai nebeišduodami.
(****) 1984 m. liepos 8 d.

Valstybė	Geriatrija Minimali rengimo studijų trukmė – 4 metai	Inkstų ligos Minimali rengimo studijų trukmė – 4 metai
	Pavadinimas	Pavadinimas
België/Belgique/ Belgien		
България	Гериатрична медицина	Нефрология
Česká republika	Geriatrie	Nefrologie

Valstybė	Geriatrija Minimali rengimo studijų trukmė – 4 metai	Inkstų ligos Minimali rengimo studijų trukmė – 4 metai
	Pavadinimas	Pavadinimas
Danmark	Geriatri eller alderdommens sygdomme	Nefrologi eller medicinske nyresygdomme
Deutschland		Innere Medizin und Schwerpunkt Nephrologie
Eesti		Nefroloogia
Ελλάς		Νεφρολογία
España	Geriatría	Nefrología
France		Néphrologie
Ireland	Geriatric medicine	Nephrology
Italia	Geriatria	Nefrologia
Κύπρος	Γηριατρική	Νεφρολογία
Latvija		Nefroloģija
Lietuva	Geriatrija	Nefrologija
Luxembourg	Gériatrie	Néphrologie
Magyarország	Geriátria	Nefrológia
Malta	Ġerjatrija	Nefroloġija
Nederland	Klinische geriatrie	
Österreich		
Polska	Geriatria	Nefrologia
Portugal		Nefrologia
România	Geriatrie şi gerontologie	Nefrologie
Slovenija		Nefrologija
Slovensko	Geriatria	Nefrológia
Suomi/Finland	Geriatria/Geriatri	Nefrologia/Nefrologi
Sverige	Geriatrik	Medicinska njursjukdomar (nefrologi)
United Kingdom	Geriatrics	Renal medicine

Valstybė	Užkrečiamosios ligos Minimali rengimo studijų trukmė – 4 metai	Socialinė medicina Minimali rengimo studijų trukmė – 4 metai
	Pavadinimas	Pavadinimas
België/Belgique/ Belgien		
България	Инфекциозни болести	Социална медицина и здравен мениджмънт комунална хигиена
Česká republika	Infekční lékařství	Hygiena a epidemiologie
Danmark	Infektionsmedicin	Samfundsmedicin
Deutschland		Öffentliches Gesundheitswesen
Eesti	Infektsioonhaigused	
Ελλάς		Κοινωνική Ιατρική
España		Medicina preventiva y salud pública
France		Santé publique et médecine sociale
Ireland	Infectious diseases	Public health medicine
Italia	Malattie infettive	Igiene e medicina preventiva
Κύπρος	Λοιμώδη Νοσήματα	Υγειονολογία/Κοινοτική Ιατρική
Latvija	Infektoloģija	
Lietuva	Infektologija	
Luxembourg	Maladies contagieuses	Santé publique
Magyarország	Infektológia	Megelőző orvostan és népegészségtan
Malta	Mard Infettiv	Saħħa Pubblika
Nederland		Maatschappij en gezondheid

Valstybė	Užkrečiamosios ligos Minimali rengimo studijų trukmė – 4 metai	Socialinė medicina Minimali rengimo studijų trukmė – 4 metai
	Pavadinimas	Pavadinimas
Österreich		Sozialmedizin
Polska	Choroby zakaźne	Zdrowie publiczne, epidemiologia
Portugal	Infecciologia	Saúde pública
România	Boli infecţioase	Sănătate publică şi management
Slovenija	Infektologija	Javno zdravje
Slovensko	Infektológia	Verejné zdravotníctvo
Suomi/Finland	Infektiosairaudet/Infektionssjukdomar	Terveydenhuolto/Hälsovård
Sverige	Infektionssjukdomar	Socialmedicin
United Kingdom	Infectious diseases	Public health medicine

Valstybė	Farmakologija Minimali rengimo studijų trukmė – 4 metai	Darbo medicina Minimali rengimo studijų trukmė – 4 metai
	Pavadinimas	Pavadinimas
België/Belgique/ Belgien		Médecine du travail/Arbeidsgeneeskunde
България	Клинична фармакология и терапия Фармакология	Трудова медицина
Česká republika	Klinická farmakologie	Pracovní lékařství
Danmark	Klinisk farmakologi	Arbejdsmedicin
Deutschland	Pharmakologie und Toxikologie	Arbeitsmedizin
Eesti		
Ελλάς		Ιατρική της Εργασίας
España	Farmacología clínica	Medicina del trabajo
France		Médecine du travail
Ireland	Clinical pharmacology and therapeutics	Occupational medicine
Italia	Farmacologia	Medicina del lavoro
Κύπρος		Ιατρική της Εργασίας
Latvija		Arodslimības
Lietuva		Darbo medicina
Luxembourg		Médecine du travail
Magyarország	Klinikai farmakológia	Foglalkozás-orvostan (üzemorvostan)
Malta	Farmakoloġija Klinika u t-Terapewtika	Mediċina Okkupazzjonali
Nederland		– Arbeid en gezondheid, bedrijfsgeneeskunde – Arbeid en gezondheid, verzekeringsgeneeskunde
Österreich	Pharmakologie und Toxikologie	Arbeits- und Betriebsmedizin
Polska	Farmakologia kliniczna	Medycyna pracy
Portugal		Medicina do trabalho
România	Farmacologie clinică	Medicina muncii
Slovenija		Medicina dela, prometa in športa
Slovensko	Klinická farmakológia	Pracovné lekárstvo
Suomi/Finland	Kliininen farmakologia ja lääkehoito/Klinisk farmakologi och läkemedelsbehandling	Työterveyshuolto/Företagshälsovård
Sverige	Klinisk farmakologi	Yrkes- och miljömedicin
United Kingdom	Clinical pharmacology and therapeutics	Occupational medicine

Valstybė	Alergologija Minimali rengimo studijų trukmė – 3 metai	Branduolinė medicina Minimali rengimo studijų trukmė – 4 metai
	Pavadinimas	Pavadinimas
België/Belgique/ Belgien		Médecine nucléaire/Nucleaire geneeskunde
България	Клинична алергология	Нуклеарна медицина
Česká republika	Alergologie a klinická imunologie	Nukleární medicína
Danmark	Medicinsk allergologi eller medicinske overfølsomhedssyg- domme	Klinisk fysiologi og nuklearmedicin
Deutschland		Nuklearmedizin
Eesti		
Ελλάς	Αλλεργιολογία	Πυρηνική Ιατρική
España	Alergología	Medicina nuclear
France		Médecine nucléaire
Ireland		
Italia	Allergologia ed immunologia clinica	Medicina nucleare
Κύπρος	Αλλεργιολογία	Πυρηνική Ιατρική
Latvija	Alergoloģija	
Lietuva	Alergologija ir klinikinė imunologija	
Luxembourg		Médecine nucléaire
Magyarország	Allergológia és klinikai immunológia	Nukleáris medicina (izotóp diagnosztika)
Malta		Mediċina Nukleari
Nederland	Allergologie en inwendige geneeskunde	Nucleaire geneeskunde
Österreich		Nuklearmedizin
Polska	Alergologia	Medycyna nuklearna
Portugal	Imuno-alergologia	Medicina nuclear
România	Alergologie şi imunologie clinică	Medicină nucleară
Slovenija		Nuklearna medicina
Slovensko	Klinická imunológia a alergológia	Nukleárna medicína
Suomi/Finland		Kliininen fysiologia ja isotooppilääketiede/Klinisk fysiologi och nukleärmedicin
Sverige	Allergisjukdomar	Nukleärmedicin
United Kingdom		Nuclear medicine

Valstybė	Veido ir žandikaulio chirurgija (pagrindinės medicinos studijos) Minimali rengimo studijų trukmė – 5 metai
	Pavadinimas
België/Belgique/ Belgien	
България	Лицево-челюстна хирургия
Česká republika	Maxilofaciální chirurgie
Danmark	
Deutschland	
Eesti	
Ελλάς	
España	Cirugía oral y maxilofacial
France	Chirurgie maxillo-faciale et stomatologie
Ireland	
Italia	Chirurgia maxillo-facciale
Κύπρος	
Latvija	Mutes, sejas un žokļu ķirurģija
Lietuva	Veido ir žandikaulių chirurgija
Luxembourg	Chirurgie maxillo-faciale

Valstybė	Veido ir žandikaulio chirurgija (pagrindinės medicinos studijos) Minimali rengimo studijų trukmė – 5 metai
	Pavadinimas
Magyarország	Szájsebészet
Malta	
Nederland	
Österreich	Mund- Kiefer- und Gesichtschirurgie
Polska	Chirurgia szczekowo-twarzowa
Portugal	Cirurgia maxilo-facial
România	
Slovenija	Maxilofaciálna kirurgija
Slovensko	Maxilofaciálna chirurgia
Suomi/Finland	
Sverige	
United Kingdom	

Valstybė	Biologinė hematologija Minimali rengimo studijų trukmė – 4 metai
	Pavadinimas
België/Belgique/ Belgien	
България	Клинична хематология
Česká republika	
Danmark	Klinisk blodtypeserologi (*)

_____

Panaikinimo datos pagal šio įstatymo 23 straipsnio 3 dalį:

(*) 1983 m. sausio 1 d., išskyrus atvejus, kai asmenys pradėjo rengimo studijas prieš šią datą ir baigė iki 1988 m. pabaigos.

Valstybė	Biologinė hematologija Minimali rengimo studijų trukmė – 4 metai
	Pavadinimas
Deutschland	
Eesti	
Ελλάς	
España	
France	Hématologie
Ireland	
Italia	
Κύπρος	
Latvija	
Lietuva	
Luxembourg	Hématologie biologique
Magyarország	
Malta	
Nederland	
Österreich	
Polska	
Portugal	Hematologia clinica
România	
Slovenija	
Slovensko	
Suomi/Finland	
Sverige	

United Kingdom	

Valstybė	Stomatologija Minimali rengimo studijų trukmė – 3 metai	Dermatologija Minimali rengimo studijų trukmė – 4 metai
	Pavadinimas	Pavadinimas
België/Belgique/ Belgien		
България		
Česká republika		
Danmark		
Deutschland		
Eesti		
Ελλάς		
España	Estomatología	
France	Stomatologie	
Ireland		Dermatology
Italia	Odontostomatologia (*)	
Κύπρος		
Latvija		
Lietuva		
Luxembourg	Stomatologie	

_____

Panaikinimo datos pagal šio įstatymo 23 straipsnio 3 dalį:
(*)1994 m. gruodžio 31 d.

Valstybė	Stomatologija Minimali rengimo studijų trukmė – 3 metai	Dermatologija Minimali rengimo studijų trukmė – 4 metai
	Pavadinimas	Pavadinimas
Magyarország		
Malta		Dermatoloġija
Nederland		
Österreich		
Polska		
Portugal	Estomatologia	
România		
Slovenija		
Slovensko		
Suomi/Finland		
Sverige		
United Kingdom		Dermatology

Valstybė	Venerologija Minimali rengimo studijų trukmė – 4 metai	Tropinė medicina Minimali rengimo studijų trukmė – 4 metai
	Pavadinimas	Pavadinimas
België/Belgique/ Belgien		
България		
Česká republika		
Danmark		
Deutschland		
Eesti		

Valstybė	Venerologija Minimali rengimo studijų trukmė – 4 metai	Tropinė medicina Minimali rengimo studijų trukmė – 4 metai
	Pavadinimas	Pavadinimas
Ελλάς		
España		
France		
Ireland	Genito-urinary medicine	Tropical medicine
Italia		Medicina tropicale
Κύπρος		
Latvija		
Lietuva		
Luxembourg		
Magyarország		Trópusi betegségek
Malta	Mediċina Uro-ġenetali	
Nederland		
Österreich		Spezifische Prophylaxe und Tropenhygiene
Polska		Medycyna transportu
Portugal		Medicina tropical
România		
Slovenija		
Slovensko		Tropická medicína
Suomi/Finland		
Sverige		
United Kingdom	Genito-urinary medicine	Tropical medicine

Valstybė	Gastroenterologinė chirurgija Minimali rengimo studijų trukmė – 5 metai	Skubioji medicina Minimali rengimo studijų trukmė – 5 metai
	Pavadinimas	Pavadinimas
België/Belgique/ Belgien	Chirurgie abdominale/Heelkunde op het abdomen (*)	
България		Спешна медицина
Česká republika		Traumatologie Urgentní medicína
Danmark	Kirurgisk gastroenterologi eller kirurgiske mave-tarmsyg- domme	
Deutschland	Visceralchirurgie	
Eesti		
Ελλάς		
España	Cirugía del aparato digestivo	
France	Chirurgie viscérale et digestive	
Ireland		Emergency medicine
Italia	Chirurgia dell'apparato digerente	
Κύπρος		
Latvija		
Lietuva	Abdominalinė chirurgija	
Luxembourg	Chirurgie gastro-entérologique	
Magyarország		Traumatológia
Malta		Mediċina tal-Aċċidenti u l-Emerġenza
Nederland		
Österreich		
Polska		Medycyna ratunkowa
Portugal		

Valstybė	Gastroenterologinė chirurgija Minimali rengimo studijų trukmė – 5 metai	Skubioji medicina Minimali rengimo studijų trukmė – 5 metai
	Pavadinimas	Pavadinimas
România		Medicină de urgenţă
Slovenija	Abdominalna kirurgija	
Slovensko	Gastroenterologická chirurgia	Úrazová chirurgia Urgentná medicína
Suomi/Finland	Gastroenterologinen kirurgia/Gastroenterologisk kirurgi	
Sverige		
United Kingdom		Accident and emergency medicine

_____

Panaikinimo datos pagal šio įstatymo 23 straipsnio 3 dalį:

(*) 1983 m. sausio 1 d.

(**) Studijoms, kurias baigus įgyjama dantų, burnos, veido ir žandikaulių chirurgo kvalifikacija (pagrindinis medicinos ir stomatologijos kursas), numatoma sąlyga, kad yra baigtos ir pripažintos pagrindinės medicinos studijos (šio įstatymo 20 straipsnis) ir pagrindinės odontologijos studijos (30 straipsnis).

Valstybė	Klinikinė neurofiziologija Minimali rengimo studijų trukmė – 4 metai	Dantų, burnos, veido ir žandikaulių chirurgija (pagrindinės medicinos ir stomatologijos studijos) (**) Minimali rengimo studijų trukmė – 4 metai
	Pavadinimas	Pavadinimas
België/Belgique/ Belgien		Stomatologie et chirurgie orale et maxillo-faciale/Stomatologie en mond-, kaak- en aangezichtschirurgie
България		
Česká republika		
Danmark	Klinisk neurofysiologi	
Deutschland		Mund-, Kiefer- und Gesichtschirurgie
Eesti		
Ελλάς		
España	Neurofisiología clínica	
France		
Ireland	Clinical neurophysiology	Oral and maxillo-facial surgery
Italia		
Κύπρος		Στοματο-Γναθο-Προσωποχειρουργική
Latvija		
Lietuva		
Luxembourg		Chirurgie dentaire, orale et maxillo-faciale
Magyarország		Arc-állcsont-szájsebészet
Malta	Newrofiżjoloġija Klinika	Kirurġija tal-għadam tal-wiċċ
Nederland		
Österreich		
Polska		
Portugal		
România		
Slovenija		
Slovensko		
Suomi/Finland	Kliininen neurofysiologia/Klinisk neurofysiologi	Suu- ja leukakirurgia/Oral och maxillofacial kirurgi

Valstybė	Klinikinė neurofiziologija Minimali rengimo studijų trukmė – 4 metai	Dantų, burnos, veido ir žandikaulių chirurgija (pagrindinės medicinos ir stomatologijos studijos) (**) Minimali rengimo studijų trukmė – 4 metai
	Pavadinimas	Pavadinimas
Sverige	Klinisk neurofysiologi	
United Kingdom	Clinical neurophysiology	Oral and maxillo-facial surgery

5.1.4. *Šeimos gydytojų formalios kvalifikacijos įrodymai*

Valstybė	Formalios kvalifikacijos įrodymas	Profesinis vardas	Atskaitos data
België/Belgique/ Belgien	Ministerieel erkenningsbesluit van huisarts/Arrêté ministériel d'agrément de médecin généraliste	Huisarts/Médecin généraliste	1994 m. gruodžio 31 d.
България	Свидетелство за призната специалност по Обща медицина	Лекар-специалист по Обща медицина	2007 m. sausio 1 d
Česká republika	Diplom o specializaci „všeobecné lékařství“	Všeobecný lékař	2004 m. gegužės 1 d.
Danmark	Tilladelse til at anvende betegnelsen alment praktiserende læge/Speciallægel i almen medicin	Almen praktiserende læge/ Speciallægel i almen medicin	1994 m. gruodžio 31 d.
Deutschland	Zeugnis über die spezifische Ausbil- dung in der Allgemeinmedizin	Facharzt/Fachärztin für Allgemeinme- dizin	1994 m. gruodžio 31 d.
Eesti	Diplom peremeditsiini erialal	Perearst	2004 m. gegužės 1 d.
Ελλάς	Τίτλος ιατρικής ειδικότητας γενικής ιατρικής	Ιατρός με ειδικότητα γενικής ιατρικής	1994 m. gruodžio 31 d.
España	Título de especialista en medicina familiar y comunitaria	Especialista en medicina familiar y comunitaria	1994 m. gruodžio 31 d.
France	Diplôme d'Etat de docteur en médecine (avec document annexé attestant la formation spécifique en médecine générale)	Médecin qualifié en médecine générale	1994 m. gruodžio 31 d.
Ireland	Certificate of specific qualifications in general medical practice	General medical practitioner	1994 m. gruodžio 31 d.
Italia	Attestato di formazione specifica in medicina generale	Medico di medicina generale	1994 m. gruodžio 31 d.
Κύπρος	Τίτλος Ειδικότητας Γενικής Ιατρικής	Ιατρός Γενικής Ιατρικής	2004 m. gegužės 1 d.
Latvija	Ģimenes ārsta sertifikāts	Ģimenes (vispārējās prakses) ārsts	2004 m. gegužės 1 d.
Lietuva	Šeimos gydytojo rezidentūros pažymėjimas	Šeimos medicinos gydytojas	2004 m. gegužės 1 d.
Luxembourg	Diplôme de formation spécifique en medicine générale	Médecin généraliste	1994 m. gruodžio 31 d.
Magyarország	Háziorvostan szakorvosa bizonyítvány	Háziorvostan szakorvosa	2004 m. gegužės 1 d.
Malta	Tabib tal-familja	Mediċina tal-familja	2004 m.

Valstybė	Formalios kvalifikacijos įrodymas	Profesinis vardas	Atskaitos data
			gegužės 1 d.
Nederland	Certificaat van inschrijving in het register van erkende huisartsen van de Koninklijke Nederlandsche Maats- chappij tot bevordering der genees- kunst	Huisarts	1994 m. gruodžio 31 d.
Österreich	Arzt für Allgemeinmedizin	Arzt für Allgemeinmedizin	1994 m. gruodžio 31 d.
Polska	Diplôme: Dyplom uzyskania tytułu specjalisty w dziedzinie medycyny rodzinnej	Specjalista w dziedzinie medycyny rodzinnej	2004 m. gegužės 1 d.
Portugal	Diploma do internato complementar de clínica geral	Assistente de clínica geral	1994 m. gruodžio 31 d.
România	Certificat de medic specialist medicină de familie	Medic specialist medicină de familie	2007 m. sausio 1 d.
Slovenija	Potrdilo o opravljeni specializaciji iz družinske medicine	Specialist družinske medicine/Specia- listka družinske medicine	2004 m. gegužės 1 d.
Slovensko	Diplom o špecializácii v odbore „všeo- becné lekárstvo“	Všeobecný lekár	2004 m. gegužės 1 d.
Suomi/ Finland	Todistus lääkärin perusterveyden- huollon lisäkoulutuksesta/Bevis om tilläggsutbildning av läkare i primär- vård	Yleislääkäri/Allmänläkare	1994 m. gruodžio 31 d.
Sverige	Bevis om kompetens som allmänprak- tiserande läkare (Europaläkare) utfärdat av Socialstyrelsen	Allmänpraktiserande läkare (Europaläkare)	1994 m. gruodžio 31 d.
United Kingdom	Certificate of prescribed/equivalent experience	General medical practitioner	1994 m. gruodžio 31 d.

5.2. BENDROSIOS PRAKTIKOS SLAUGYTOJAS

5.2.1. Bendrosios praktikos slaugytojų rengimo programa

Profesinio rengimo studijos, kurias baigus įteikiamas formalios kvalifikacijos įrodymas, susideda iš dviejų dalių:

A. Teorinis mokymas

a. Slauga:
– Profesijos pobūdis ir etika
– Bendrieji sveikatos ir slaugos principai
– Slaugos principai, susiję su:
– bendrąja ir specialiąja medicina
– bendrąja ir specialiąja chirurgija
– vaiko priežiūra ir pediatrija
– nėščiųjų priežiūra
– psichikos sveikata ir psichiatrija
– senyvo amžiaus žmonių priežiūra ir geriatrija

b. Pagrindinės mokslo disciplinos:
– Anatomija ir fiziologija
– Patologija
– Bakteriologija, virusologija ir parazitologija
– Biofizika, biochemija ir radiologija
– Dietologija
– Higiena:
– profilaktika
– sveikatos mokymas
– Farmakologija

c. Socialiniai mokslai:
– Sociologija
– Psichologija
– Administravimo principai
– Mokymo principai
– Socialinės ir sveikatos sričių teisės aktai
– Slaugos teisiniai aspektai

B. Klinikinis mokymas
– Slauga, susijusi su:
– bendrąja ir specialiąja medicina
– bendrąja ir specialiąja chirurgija
– vaiko priežiūra ir pediatrija
– neščiųjų priežiūra
– psichikos sveikata ir psichiatrija
– senyvo amžiaus žmonių priežiūra ir geriatrija
– slaugymu namuose

Vienas ar daugiau šių dalykų gali būti įtraukta į kitus dėstomuosius dalykus arba mokoma kartu su jais.

Teorinis mokymas turi būti pagrindinis ir derinamas su klinikiniu mokymu taip, kad būtų įgyjamos atitinkamos šiame priede minimos žinios ir įgūdžiai.

5.2.2. *Bendrosios praktikos slaugytojų formalios kvalifikacijos įrodymai*

Valstybė	Formalios kvalifikacijos įrodymas	Kvalifikacijos įrodymą išduodanti institucija	Profesinis vardas	Atskaitos data

Valstybė	Formalios kvalifikacijos įrodymas	Kvalifikacijos įrodymą išduodanti institucija	Profesinis vardas	Atskaitos data
België/ Belgique/ Belgien	– Diploma gegradueerde verpleger/verpleegster/Diplôme d'infirmier(ère) gradué(e)/Diplom eines (einer) graduierten Krankenpflegers (-pflegerin) – Diploma in de ziekenhuisverpleegkunde/Brevet d'infirmier(ère) hospitalier(ère)/ Brevet eines (einer) Krankenp- flegers (-pflegerin) – Brevet van verpleegassistent(e) / Brevet d'hospitalier(ère)/Brevet einer Pflegeassistentin	– De erkende opleidingsinstituten/ Les établissements d'enseignement reconnus/Die anerkannten Ausbildungsanstalten – De bevoegde Examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap/ Le Jury compétent 'enseignement de la Communauté française/Der zuständige Prüfungsausschüß der Deutschsprachigen Gemeinschaft	– Hospitalier(ère)/ Verpleegassistent (e) – Infirmier(ère) hospitalier(ère)/ Ziekenhuisverpleger (-verpleegster)	1979 m. birželio 29 d.
България	Диплома за висше образование на образователно-квалификационна степен "Бакалавър" с професионална квалификация "Медицинска сестра"	Университет	Медицинска сестра	2007 m. sausio 1 d.
Česká republika	1. Diplom o ukončení studia ve studijním programu ošetřovatelství ve studijním oboru všeobecná sestra (bakalář, Bc.), prie jo pridedamas šis sertifikatas: Vysvědčení o státní závěrečné zkoušce 2. Diplom o ukončení studia ve studijním oboru diplomovaná všeobecná sestra (diplomovaný specialista, DiS.), prie jo pridedamas šis sertifikatas: Vysvědčení o absolutoriu	1. Vysoká škola zřízená nebo uznaná státem 2. Vyšší odborná škola zřízená nebo uznaná státem	1. Všeobecná sestra 2. Všeobecný ošetřovatel	2004 m. gegužės 1 d.

Valstybė	Formalios kvalifikacijos įrodymas	Kvalifikacijos įrodymą išduodanti institucija	Profesinis vardas	Atskaitos data
Danmark	Eksamensbevis efter gennemført sygeplejerskeuddannelse	Sygeplejeskole godkendt af Undervisningsministeriet	Sygeplejerske	1979 m. birželio 29 d.
Deutsch-land	Zeugnis über die staatliche Prüfung in der Krankenpflege	Staatlicher Prüfungsausschuss	Gesundheits- und Krankenpflegerin/Gesundheits- und Krankenpfleger	1979 m. birželio 29 d.
Eesti	Diplom õe erialal	1. Tallinna Meditsiinikool 2. Tartu Meditsiinikool 3. Kohtla-Järve Meditsiinikool	õde	2004 m. gegužės 1 d.
Ελλάς	1. Πτυχίο Νοσηλευτικής Παν/μίου Αθηνών 2. Πτυχίο Νοσηλευτικής Τεχνολο- γικών Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων (Τ.Ε.Ι.) 3. Πτυχίο Αξιωματικών Νοσηλευ- τικής 4. Πτυχίο Αδελφών Νοσοκόμων πρώην Ανωτέρων Σχολών Υπουρ- γείου Υγείας και Πρόνοιας 5. Πτυχίο Αδελφών Νοσοκόμων και Επισκεπτριών πρώην Ανωτέρων Σχολών Υπουργείου Υγείας και Πρόνοιας 6. Πτυχίο Τμήματος Νοσηλευτικής	1. Πανεπιστήμιο Αθηνών 2. Τεχνολογικά Εκπαιδευτικά Ιδρύματα Υπουργείο Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων 3. Υπουργείο Εθνικής 'Αμυνας 4. Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας 5. Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας 6. ΚΑΤΕΕ Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων	Διπλωματούχος ή πτυχιούχος νοσο- κόμος, νοσηλευτής ή νοσηλεύτρια	1981 m. sausio 1 d.
España	Título de Diplomado universitario en Enfermería	– Ministerio de Educación y Cultura – El rector de una universidad	Enfermero/a diplomado/a	1986 m. sausio 1 d.
France	– Diplôme d'Etat d'infirmier(ère) – Diplôme d'Etat d'infirmier(ère) délivré en vertu du décret no 99-1147 du 29 décembre 1999	Le ministère de la santé	Infirmer(ère)	m. birželio 29 d.
Ireland	Certificate of Registered General Nurse	An Bord Altranais (The Nursing Board)	Registered General Nurse	m. birželio 29 d.

Valstybė	Formalios kvalifikacijos įrodymas	Kvalifikacijos įrodymą išduodanti institucija	Profesinis vardas	Atskaitos data
Italia	Diploma di infermiere professionale	Scuole riconosciute dallo Stato	Infermiere professionale	1979 m. birželio 29 d.
Κύπρος	Δίπλωμα Γενικής Νοσηλευτικής	Νοσηλευτική Σχολή	Εγγεγραμμένος Νοσηλευτής	2004 m. gegužės 1 d.
Latvija	1. Diploms par māsas kvalifikācijas iegūšanu 2. Māsas diploms	1. Māsu skolas 2. Universitātes tipa augstskola pamatojoties uz Valsts eksāmenu komisijas lēmumu	Māsa	2004 m. gegužės 1 d.
Lietuva	1. Aukštojo mokslo diplomas, nurodantis suteiktą bendrosios praktikos slaugytojo profesinę kvalifikaciją 2. Aukštojo mokslo diplomas (neuniversitetinės studijos), nurodantis suteiktą bendrosios praktikos slaugytojo profesine kvalifikaciją	1. Universitetas 2. Kolegija	Bendrosios praktikos slaugytojas	2004 m. gegužės 1 d.
Luxem-bourg	– Diplôme d'Etat d'infirmier – Diplôme d'Etat d'infirmier hospitalier gradué	Ministère de l'éducation nationale, de la formation professionnelle et des sports	Infirmier	1979 m. birželio 29 d.
Magya-rország	1. Ápoló bizonyítvány 2. Diplomás ápoló oklevél 3. Egyetemi okleveles ápoló oklevél	1. Iskola 2. Egyetem/főiskola 3. Egyetem	Ápoló	2004 m. gegužės 1 d.
Malta	Lawrja jew diploma fl-istudji talinfermerija	Universita´ ta' Malta	Infermier Registrat tal-Ewwel Livell	2004 m. gegužės 1 d.
Nederland	1. Diploma's verpleger A, verpleegster A, verpleegkundige A 2. Diploma verpleegkundige MBOV (Middelbare Beroepsopleiding Verpleegkundige) 3. Diploma verpleegkundige HBOV (Hogere Beroepsopleiding Verpleegkundige)	1. Door een van overheidswege benoemde examencommissie 2. Door een van overheidswege benoemde examencommissie 3. Door een van overheidswege benoemde examencommissie	Verpleegkundige	1979 m. birželio 29 d.

Valstybė	Formalios kvalifikacijos įrodymas	Kvalifikacijos įrodymą išduodanti institucija	Profesinis vardas	Atskaitos data
	4. Diploma beroepsonderwijs verpleegkundige – Kwalificatieniveau 4 5. Diploma hogere beroepsopleiding verpleegkundige – Kwalificatieniveau 5	4. Door een van overheidswege aangewezen opleidingsinstelling 5. Door een van overheidswege aangewezen opleidingsinstelling		
Österreich	1. Diplom als „Diplomierte Gesundheits- und Krankenschwester, Diplomierter Gesund- heits- und Krankenpfleger“ 2. Diplom als „Diplomierte Krankenschwester, Diplomierter Krankenpfleger“	1. Schule für allgemeine Gesund- heits- und Krankenpflege 2. Allgemeine Krankenpflegeschule	– Diplomierte Krankenschwester – Diplomierter Krankenpfleger	1994 m. sausio1 d.
Polska	Dyplom ukończenia studiów wyższych na kierunku pielęgniarstwo z tytułem „magister pielęgniarstwa“	Instytucja prowadząca kształcenie na poziomie wyższym uznana przez właściwe władze (Higher educational institution recognised by the competent authorities)	Pielegniarka	2004 m. gegužės 1 d.
Portugal	1. Diploma do curso de enfer- magem geral 2. Diploma/carta de curso de bacharelato em enfermagem 3. Carta de curso de licenciatura em enfermagem	1. Escolas de Enfermagem 2. Escolas Superiores de Enfermagem 3. Escolas Superiores de Enfermagem; Escolas Superiores de Saúde	Enfermeiro	1986 m. sausio 1 d.
România	1. Diplomă de absolvire de asistent medical generalist cu studii superioare de scurtă durată 2. Diplomă de licenţă de asistent medical generalist cu studii superioare de lungă durată	1. Universităţi 2. Universităţi	asistent medical generalist	2007 m. sausio 1 d.
Slovenija	Diploma, s katero se podeljuje strokovni naslov „diplomirana medicinska sestra/diplomirani zdravstvenik“	1. Univerza 2. Visoka strokovna šola	Diplomirana medicinska sestra/ Diplomirani zdravstvenik	2004 m. gegužės 1 d.

Valstybė	Formalios kvalifikacijos įrodymas	Kvalifikacijos įrodymą išduodanti institucija	Profesinis vardas	Atskaitos data
Srovensko	1. Vysokoškolský diplom o udelení akademického titulu „magister z ošetrovateľstva“ („Mgr.“) 2. Vysokoškolský diplom o udelení akademického titulu „bakalár z ošetrovateľstva“ („Bc.“) 3. Absolventský diplom v študijnom odbore diplomovaná všeobecná sestra	1. Vysoká škola 2. Vysoká škola 3. Stredná zdravotnícka škola	Sestra	2004 m. gegužės 1 d.
Suomi/ Finland	1. Sairaanhoitajan tutkinto/Sjuks-kötarexamen 2. Sosiaali- ja terveysalan ammattikorkeakoulututkinto, sairaanhoitaja (AMK)/Yrkeshögs-koleexamen inom hälsovård och det sociala området, sjukskötare (YH)	1. Terveydenhuolto-oppilaitokset/ Hälsovårdsläroans-talter 2. Ammattikorkeakoulut/ Yrkeshögskolor	Sairaanhoitaja/ Sjukskötare	1994 m. sausio 1 d.
Sverige	Sjuksköterskeexamen	Universitet eller högskola	Sjuksköterska	1994 m. sausio 1 d.
United Kingdom	Statement of Registration as a Registered General Nurse in part 1 or part 12 of the register kept by the United Kingdom Central Council for Nursing, Midwifery and Health Visiting	Various	– State Registered Nurse – Registered General Nurse	1979 m. birželio 29 d.

5.3. GYDYTOJAS ODONTOLOGAS

5.3.1. Gydytojo odontologo studijų programa

Į odontologijos studijų, kurias baigus įteikiamas formalios kvalifikacijos įrodymas, programą įtraukiami bent jau toliau išvardyti dalykai. Vienas ar daugiau šių dalykų gali būti įtraukta į kitus dėstomuosius dalykus arba mokoma kartu su jais.

A. Pagrindiniai dalykai	B. Medicinos ir biologijos bei bendrosios medicinos dalykai	C. Tiesiogiai su odontologija susiję dalykai
– Chemija – Fizika – Biologija	– Anatomija – Embriologija – Histologija, įskaitant citologiją – Fiziologija – Biochemija (arba fiziologinė chemija) – Patologinė anatomija – Bendroji patologija – Farmakologija – Mikrobiologija – Higiena – Prevencinė medicina ir epidemiologija – Radiologija – Fizinė medicina ir reabilitacija – Bendroji chirurgija – Vidaus ligos, įskaitant vaikų ligas – Otorinolaringologija – Dermatovenerologija – Bendroji psichologija, psichopatologija, neurologija – Anesteziologija	– Dantų protezavimas – Odontologinės medžiagos ir įranga – Konservatyvioji odontologija – Prevencinė odontologija – Nuskausminamosios ir raminamosios priemonės odontologijoje – Specialioji chirurgija – Specialioji patologija – Klinikinė praktika – Vaikų odontologija – Ortodontologija – Periodontologija – Odontologinė radiologija – Dantų sąkandis ir žandikaulio funkcija – Profesijos organizavimas, etika ir teisės aktai – Gydytojo odontologo veiklos socialiniai aspektai

5.3.2. Gydytojų odontologų formalios kvalifikacijos įrodymai

Valstybė	Formalios kvalifikacijos įrodymas	Kvalifikacijos įrodymą išduodanti institucija	Pažymėjimas, išduotas kartu su kvalifikacijos įrodymu	Profesinis vardas	Atskaitos data
België/ Belgique/ Belgien	Diploma van tandarts/ Diplôme licencié en science dentaire	– De universiteiten/ Les universités – De bevoegde Examen-commissie van de Vlaamse Gemeenschap/ Le Jury compétent d'enseignement de la Communauté française		Licentiaat in de tandheel-kunde/ Licencié en science dentaire	2008 m. sausio 28 d.
България	Диплома за висше образование на образователно квалификационна степен "Магистър" по "Дентална медицина" с професионална квалификация "Магистър-лекар по дентална медицина"	Факултет по дентална медицина към Медицински университет		Лекар по дентална медицина	2007 m. sausio 1 d.
Česká	Diplom o	Lékařská fakulta	Vysvědčení o	Zubní lékař	2004 m.

Valstybė	Formalios kvalifikacijos įrodymas	Kvalifikacijos įrodymą išduodanti institucija	Pažymėjimas, išduotas kartu su kvalifikacijos įrodymu	Profesinis vardas	Atskaitos data
republika	ukončení studia ve studijním programu zubní lékařství (doktor)	univerzity v České republice	státní rigorózní zkoušce		gegužės 1 d.
Danmark	Bevis for tandlægeeksamen (odontologisk kandidatek- samen)	Tandlægehøjsko-lerne, Sundhedsvidens-kabeligt universitetsfakultet	Autorisation som tandlæge, udstedt af Sundhedssty-relsen	Tandlæge	1980 m. sausio 28 d.
Deutsch-land	Zeugnis über die Zahnärztliche Prüfung	Zuständige Behörden		Zahnarzt	1980 m. sausio 28 d.
Eesti	Diplom hambaarstitea-duse õppekava läbimise kohta	Tartu Ülikool		Hambaarst	2004 m. gegužės 1 d.
Ελλάς	Πτυχίο Οδοντιατρικής	Πανεπιστήμιο		Οδοντίατρος ή χειρούργος οδοντίατρος	1980 m. sausio 1 d.
España	Título de Licenciado en Odontología	El rector de una universidad		Licenciado en odontología	1986 m. sausio 1 d.
France	Diplôme d'Etat de docteur en chirurgie dentaire	Universités		Chirurgien-dentiste	1980 m. sausio 28 d.
Ireland	– Bachelor in Dental Science (B.Dent.Sc.) – Bachelor of Dental Surgery (BDS) – Licentiate in Dental Surgery (LDS)	– Universities – Royal College of Surgeons in Ireland		– Dentist – Dental practitioner – Dental surgeon	1980 m. sausio 28 d.
Italia	Diploma di laurea in Odontoiatria e Protesi Dentaria	Università	Diploma di abilitazione all'esercizio della profes-sione di odontoiatra	Odontoiatra	1980 m. sausio 28 d.
Κύπρος	Πιστοποιητικό Εγγραφής Οδοντιάτρου	Οδοντιατρικό Συμβούλιο		Οδοντίατρος	2004 m. gegužės 1 d.
Latvija	Zobārsta diploms	Universitātes tipa augstskola	Rezidenta diploms par zobārsta pēcdiploma izglītības programmas pabeigšanu, ko izsniedz universitātes	Zobārsts	2004 m. gegužės 1 d.

Valstybė	Formalios kvalifikacijos įrodymas	Kvalifikacijos įrodymą išduodanti institucija	Pažymėjimas, išduotas kartu su kvalifikacijos įrodymu	Profesinis vardas	Atskaitos data
			tipa augsts-kola un „Sertifikāts“ – kompetentas iestādes izsniegts dokuments, kas apliecina, ka persona ir nokārtojusi sertifikācijas eksāmenu zobārstniecībā		
Lietuva	Aukštojo mokslo diplomas, nurodantis suteiktą gydytojo odontologo kvalifikaciją	Universitetas	Internatūros pažymėjimas, nurodantis suteiktą gydytojo odon-tologo profesinę kvalifikaciją	Gydytojas odontologas	2004 m. gegužės 1 d.
Luxem-bourg	Diplôme d'Etat de docteur en médecine dentaire	Jury d'examen d'Etat		Médecin-dentiste	1980 m. sausio 28 d.
Magya-rország	Fogorvos oklevél (doctor medicinae dentariae, röv.: dr. med. dent.)	Egyetem		Fogorvos	2004 m. gegužės 1 d.
Malta	Lawrja fil-Kirurġija Dentali	Universita´ ta Malta		Kirurgu Dentali	2004 m. gegužės 1 d.
Nederland	Universitairgetuigschrift van een met goed gevolg afgelegd tandartsexamen	Faculteit Tandheelkunde		Tandarts	1980 m. sausio 28 d.
Österreich	Bescheid über die Verlei- hung des akademischen Grades „Doktor der Zahn-heilkunde“	Medizinische Fakultät der Universität		Zahnarzt	1994 m. sausio 1 d.
Polska	Dyplom ukończenia studiów wyższych z tytułem „lekarz dentysta“	1. Akademia Medyczna, 2. Uniwersytet Medyczny, 3. Collegium Medicum Uniwersytetu Jagiellońskiego	Lekarsko – Dentystyczny Egzamin Państwowy	Lekarz dentysta	2004 m. gegužės 1 d.
Portugal	Carta de curso de licenciatura em	– Faculdades – Institutos Superiores		Médico dentista	1986 m. sausio 1 d.

Valstybė	Formalios kvalifikacijos įrodymas	Kvalifikacijos įrodymą išduodanti institucija	Pažymėjimas, išduotas kartu su kvalifikacijos įrodymu	Profesinis vardas	Atskaitos data
	medicina dentária				
România	Diplomă de licenţă de medic dentist	Universităţi		medic dentist	2003 m. spalio 1 d.
Slovenija	Diploma, s katero se podeljuje strokovni naslov „doktor dentalne medicine/ doktorica dentalne medi- cine“	– Univerza	Potrdilo o opravljenem strokovnem izpitu za poklic zobozdravnik/ zobozdravnica	Doktor dentalne medicine/ Doktorica dentalne medi- cine	2004 m. gegužės 1 d.
Slovensko	Vysokoškolský diplom o udelení akademického titulu „doktor zubného lekárstva“ („MDDr.“)	– Vysoká škola		Zubný lekár	2004 m. gegužės 1 d.
Suomi/ Finland	Hammaslääketie- teen lisensiaatin tutkinto/ Odonto- logie licentiatexamen	– Helsinginy-liopisto/ Helsingfors universitet – Oulun yliopisto – Turun yliopisto	Terveydenhuol- lon oikeusturvakesk uksen päätös käytännön palvelun hyväksymi- sestä/ Beslut av Rätts- kyddscentralen för hälsovården om godkännande av praktisk tjänstgöring	Hammaslääkäri/ Tandläkare	1994 m. sausio 1 d.
Sverige	Tandläkarexamen	– Universitetet i Umeå – Universitetet i Göteborg – Karolinska Institutet – Malmö Högskola	Endast för examensbevis som erhållits före den 1 juli 1995, ett utbildningsbe- vis som utfärdats av Socialstyrelsen	Tandläkare	1994 m. sausio 1 d.
United Kingdom	– Bachelor of Dental Surgery (BDS or B.Ch.D.) – Licentiate in Dental Surgery	– Universities – Royal Colleges		– Dentist – Dental practitioner – Dental surgeon	1980 m. sausio 28 d.

5.3.3. Gydytojų odontologų specialistų formalios kvalifikacijos įrodymai

Ortodontija

Valstybė	Formalios kvalifikacijos įrodymas	Kvalifikacijos įrodymą išduodanti institucija	Atskaitos data
België/Belgique/ Belgien	Titre professionnel particulier de dentiste spécialiste en orthodontie/Bijzondere beroepstitel van tandarts specialist in de orthodontie	Ministre de la Santé publique/ Minister bevoegd voor Volksgezondheid	2005 m. sausio 27 d.
България	Свидетелство за призната специалност по "Ортодонтия"	Факултет по дентална медицина към Медицински университет	2007 m. sausio 1 d.
Danmark	Bevis for tilladelse til at betegne sig som special- tandlæge i ortodonti	Sundhedsstyrelsen	1980 m. sausio 28 d.
Deutschland	Fachzahnärztliche Anerkennung für Kieferortho- pädie;	Landeszahnärztekammer	1980 m. sausio 28 d.
Eesti	Residentuuri lõputunnistus ortodontia erialal	Tartu Ülikool	2004 m. gegužės 1 d.
Ελλάς	Τίτλος Οδοντιατρικής ειδικότητας της Ορθοδον- τικής	– Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση – Νομαρχία	1981 m. sausio 1 d.
France	Titre de spécialiste en orthodontie	Conseil National de l'Ordre des chirurgiens dentistes	1980 m. sausio 28 d.
Ireland	Certificate of specialist dentist in orthodontics	Competent authority recognised for this purpose by the competent minister	1980 m. sausio 28 d.
Italia	Diploma di specialista in Ortognatodonzia	Università	2005 m. gegužės 21 d.
Κύπρος	Πιστοποιητικό Αναγνώρισης του Ειδικού Οδον- τιάτρου στην Ορθοδοντική	Οδοντιατρικό Συμβούλιο	2004 m. gegužės 1 d.
Latvija	„Sertifikāts“ – kompetentas iestādes izsniegts dokuments, kas apliecina, ka persona ir nokārtojusi sertifikācijas eksāmenu ortodontijā	Latvijas Ārstu biedrība	2004 m. gegužės 1 d.
Lietuva	Rezidentūros pažymėjimas, nurodantis suteiktą gydytojo ortodonto profesinę kvalifikaciją	Universitetas	2004 m. gegužės 1 d.
Magyarország	Fogszabályozás szakorvosa bizonyítvány	Az Egészségügyi, Szociális és Családügyi Minisztérium illetékes testülete	2004 m. gegužės 1 d.
Malta	Ċertifikat ta' speċjalista dentali fl-Ortodonzja	Kumitat ta' Approvazzjoni dwar Speċjalisti	2004 m. gegužės 1 d.
Nederland	Bewijs van inschrijving als orthodontist in het Specialistenregister	Specialisten Registratie Commissie (SRC) van de Nederlandse Maatschappij tot bevordering der Tandheelkunde	1980 m. sausio 28 d.
Polska	Dyplom uzyskania tytułu specjalisty w dziedzinie ortodoncji	Centrum Egzaminów Medycznych	2004 m. gegužės 1 d.
Slovenija	Potrdilo o opravljenem specialističnem izpitu iz čeljustne in zobne ortopedije	1. Ministrstvo za zdravje 2. Zdravniška zbornica Slovenije	2004 m. gegužės 1 d.
Suomi/Finland	Erikoishammaslääkärin tutkinto, hampaiston oikomishoito/Specialtand-läkarexamen, tandreglering	– Helsingin yliopisto/Helsingfors universitet – Oulun yliopisto – Turun yliopisto	1994 m. sausio 1 d.
Sverige	Bevis om specialistkompetens i tandreglering	Socialstyrelsen	1994 m. sausio 1 d.
United Kingdom	Certificate of Completion of	Competent authority recognised	1980 m.

Valstybė	Formalios kvalifikacijos įrodymas	Kvalifikacijos įrodymą išduodanti institucija	Atskaitos data
	specialist training in orthodontics	for this purpose	sausio 28 d.

Burnos chirurgija

Valstybė	Formalios kvalifikacijos įrodymas	Kvalifikacijos įrodymą išduodanti institucija	Atskaitos data
България	Свидетелство за призната специалност по "Орална хирургия"	Факултет по дентална медицина към Медицински университет	2007 m. sausio 1 d.
Danmark	Bevis for tilladelse til at betegne sig som specialtandlæge i hospital-sodontologi	Sundhedsstyrelsen	1980 m. sausio 28 d.
Deutschland	Fachzahnärztliche Anerkennung für Oralchirurgie/Mund- chirurgie	Landeszahnärztekammer	1980 m. sausio 28 d.
Ελλάς	Τίτλος Οδοντιατρικής ειδικότητας της Γναθοχειρουργικής (iki 2002 m. gruodžio 31 d.)	– Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση – Νομαρχία	2003 m. sausio 1 d.
Ireland	Certificate of specialist dentist in oral surgery	Competent authority recognised for this purpose by the competent minister	1980 m. sausio 28 d.
Italia	Diploma di specialista in Chirurgia Orale	Università	2005 m. gegužės 21 d.
Κύπρος	Πιστοποιητικό Αναγνώρισης του Ειδικού Οδοντιάτρου στην Στοματική Χειρουργική	Οδοντιατρικό Συμβούλιο	2004 m. gegužės 1 d.
Lietuva	Rezidentūros pažymėjimas, nurodantis suteiktą burnos chirurgo profesinę kvalifikaciją	Universitetas	2004 m. gegužės 1 d.
Magyarország	Dento-alveoláris sebészet szakorvosa bizonyítvány	Az Egészségügyi, Szociális és Csalá- dügyi Minisztérium illetékes testülete	2004 m. gegužės 1 d.
Malta	Ċertifikat ta' speċjalista dentali fil-Kirurġija tal-ħalq	Kumitat ta' Approvazzjoni dwar Speċjalisti	2004 m. gegužės 1 d.
Nederland	Bewijs van inschrijving als kaakchirurg in het Specialistenregister	Specialisten Registratie Commissie (SRC) van de Nederlandse Maats-chappij tot bevordering der Tandheel- kunde	1980 m. sausio 28 d.
Polska	Dyplom uzyskania tytułu specjalisty w dziedzinie chirurgii stomatologicznej	Centrum Egzaminów Medycznych	2004 m. gegužės 1 d.
Slovenija	Potrdilo o opravljenem specialističnem izpitu iz oralne kirurgije	1. Ministrstvo za zdravje 2. Zdravniška zbornica Slovenije	2004 m. gegužės 1 d.
Suomi/ Finland	Erikoishammaslääkärin tutkinto, suuja leuka-kirurgia/Specialtandläkar- examen, oral och maxillofacial kirurgi	– Helsinginyliopisto/ Helsingfors universitet – Oulun yliopisto – Turun yliopisto	1994 m. sausio 1 d.
Sverige	Bevis om specialist-kompetens i tand- systemets kirurgiska sjukdomar	Socialstyrelsen	1994 m. sausio 1 d.
United Kingdom	Certificate of completion of	Competent authority recognised	1980 m.

Valstybė	Formalios kvalifikacijos įrodymas	Kvalifikacijos įrodymą išduodanti institucija	Atskaitos data
	specialist training in oral surgery	for this purpose	sausio 28 d.

5.4. VETERINARIJOS GYDYTOJAS

5.4.1. Veterinarijos gydytojų studijų programa

Studijų, kurias baigus išduodamas veterinarijos gydytojo formalios kvalifikacijos įrodymas, programą sudaro bent jau toliau išvardyti dalykai.

Vienas ar keli šie dalykai gali būti dėstomi kaip kitų kursų dalis arba kartu su kitais kursais.

A. Pagrindiniai dalykai

– Fizika
– Chemija
– Gyvūnų biologija
– Augalų biologija
– Biomatematika

B. Specifiniai dalykai

a. Pagrindiniai mokslai:
– Anatomija (įskaitant histologiją ir embriologiją)
– Fiziologija
– Biochemija
– Genetika
– Farmakologija
– Farmacija
– Toksikologija
– Mikrobiologija
– Imunologija
– Epidemiologija
– Profesinė etika

b. Klinikiniai mokslai: c. – Akušerija
– Patologija (įskaitant patologinę anatomiją)
– Parazitologija
– Klinikinė medicina ir chirurgija (įskaitant anesteziologiją)
– Paskaitos apie įvairių naminių gyvūnų, paukščių ir kitų gyvūnų rūšių ligas
– Profilaktinė medicina
– Radiologija
– Reprodukcija ir reprodukcijos sutrikimai
– Valstybinė veterinarija ir visuomenės sveikata
– Veterinarijos teisės aktai ir teismo medicina
– Terapija
– Propedeutika

Gyvūnų auginimas
– Gyvūnų auginimas
– Gyvūnų šėrimas
– Agronomija
– Kaimo ekonomika
– Gyvulininkystė
– Veterinarinė higiena
– Gyvūnų etologija ir apsauga

d. Maisto higiena
– Gyvūninių maisto produktų ar gyvūninės kilmės maisto produktų tikrinimas ir kontrolė
– Maisto higiena ir technologija
– Praktinis darbas (įskaitant praktinį darbą vietose, kur skerdžiami gyvūnai ir gaminami maisto produktai)

Praktinis rengimas gali vykti tam tikrą rengimo laikotarpį, jei tai dieninės formos studijos, kurias tiesiogiai kontroliuoja kompetentinga institucija, ir jų trukmė neviršija šešių mėnesių per visą penkerių metų studijų laikotarpį.

Teorinio ir praktinio rengimo paskirstymas įvairių dalykų grupėse gretinamas ir derinamas taip, kad būtų tinkamu būdu įgyjamos žinios ir patirtis, kurios padėtų veterinarijos gydytojams atitinkamai vykdyti visas savo pareigas.

5.4.2. Veterinarijos gydytojų formalios kvalifikacijos įrodymai

Valstybė	Formalios kvalifikacijos įrodymas	Kvalifikacijos įrodymą išduodanti institucija	Pažymėjimas, išduotas kartu su kvalifikacijos įrodymu	Atskaitos data
België/ Belgique/ Belgien	Diploma van dierenarts/Diplôme de docteur en médecine vétérinaire	– De universiteiten/ Les universités – De bevoegde Examen-commissie van de Vlaamse Gemeenschap/Le Jury compé- tent d'enseignement de la Communauté française		1980 m. sausio 28 d.
България	Диплома за висше образование на образователно-квалификационна степен магистър по специалност Ветеринарна медицина с професионална квалификация Ветеринарен лекар	– Лесотехнически университет – Факултет по ветеринарна медицина – Тракийски университет – Факултет по ветеринарна медицина		2007 m. sausio 1 d.
Česká republika	– Diplom o ukončení studia ve studijním programu veterinární lékařství (doktor veterinární medicíny, MVDr.) – Diplom o ukončení studia ve studijním programu veterinární hygiena a ekologie (doktor veterinární medicíny, MVDr.)	Veterinární fakulta univerzity v České republice		2004 m. gegužės 1 d.
Danmark	Bevis for bestået kandidateksamen i veterinærvidenskab	Kongelige Veterinær- og Land- bohøjskole		1980 m. gruodžio 21 d.
Deutsch-land	Zeugnis über das Ergebnis des Dritten Abscnitts der Tierärztlichen Prüfung und das Gesamtergebnis der Tierärztlichen Prüfung	Der Vorsitzende des Prüfungsauss- chusses für die Tierärztliche Prüfung einer Universität oder Hochschule		1980 m. gruodžio 21 d.
Eesti	Diplom: täitnud veterinaarmeditsiini õppekava	Eesti Põllumajandusülikool		2004 m. gegužės 1 d.
Ελλάς	Πτυχίο Κτηνιατρικής	Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης και Θεσσαλίας		1981 m. sausio 1 d.
España	Título de Licenciado en Veterinaria	– Ministerio de Educación y Cultura – El rector de una universidad		1986 m. sausio 1 d.

Valstybė	Formalios kvalifikacijos įrodymas	Kvalifikacijos įrodymą išduodanti institucija	Pažymėjimas, išduotas kartu su kvalifikacijos įrodymu	Atskaitos data
France	Diplôme d'Etat de docteur vétéri- naire			1980 m. gruodžio 21 d.
Ireland	– Diploma of Bachelor in/of Veterinary Medicine (MVB) – Diploma of Membership of the Royal College of Veterinary Surgeons (MRCVS)			1980 m. gruodžio 21 d.
Italia	Diploma di laurea in medicina veterinaria	Università	Diploma di abilitazione all'esercizio della medicina veterinaria	1985 m. sausio 1 d.
Κύπρος	Πιστοποιητικό Εγγραφής Κτηνιάτρου	Κτηνιατρικό Συμβούλιο		2004 m. gegužės 1 d.
Latvija	Veterinārārsta diploms	Latvijas Lauksaimniecības Universitāte		2004 m. gegužės 1 d.
Lietuva	Aukštojo mokslo diplomas (veterinarijos gydytojo (DVM)	Lietuvos veterinarijos akademija		2004 m. gegužės 1 d.
Luxembourg	Diplôme d'Etat de docteur en médecine vétérinaire	Jury d'examen d'Etat		1980 m. gruodžio 21 d.
Magyaror-szág	Állatorvos doktor oklevél – dr. med. vet.	Szent István Egyetem Állatorvos- tudományi Kar		2004 m. gegužės 1 d.
Malta	Liċenzja ta' Kirurgu Veterinarju	Kunsill tal-Kirurġi Veterinarji		2004 m. gegužės 1 d.
Nederland	Getuigschrift van met goed gevolg afgelegd diergeneeskundig/ veeartsenijkundig examen			1980 m. gruodžio 21 d.
Österreich	– Diplom-Tierarzt – Magister medicinae veterinariae	Universität	– Doktor der Veterinärmedizin – Doctor medicinae veterinariae – Fachtierarzt	1994 m. sausio 1 d.
Polska	Dyplom lekarza weterynarii	1. Szkoła Główna Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie 2. Akademia Rolnicza we Wrocławiu 3. Akademia Rolnicza w Lublinie 4. Uniwersytet Warmińsko-Mazurski w Olsztynie		2004 m. gegužės 1 d.

Valstybė	Formalios kvalifikacijos įrodymas	Kvalifikacijos įrodymą išduodanti institucija	Pažymėjimas, išduotas kartu su kvalifikacijos įrodymu	Atskaitos data
Portugal	Carta de curso de licenciatura em medicina veterinária	Universidade		1986 m. sausio 1 d.
România	Diplomă de licenţă de doctor medic veterinar	Universităţi		2007 m. sausio 1 d.
Slovenija	Diploma, s katero se podeljuje strokovni naslov „doktor veterinarske medicine/doktorica veterinarske medicine“	Univerza	Spričevalo o opravljenem državnem izpitu s področja veterinarstva	2004 m. gegužės 1 d.
Slovensko	Vysokoškolský diplom o udelení akademického titulu „doktor veterinárskej medicíny“ („MVDr.“)	Univerzita veterinárskeho lekárstva		2004 m. gegužės 1 d.
Suomi/ Finland	Eläinlääketieteen lisensiaatin tutkinto/Veterinärmedicine licentiatexamen	Helsingin yliopisto/Helsingfors universitet		1994 m. sausio 1 d.
Sverige	Veterinärexamen	Sveriges Lantbruksuniversitet		1994 m. sausio 1 d.
United Kingdom	1. Bachelor of Veterinary Science(BVSc) 2. Bachelor of Veterinary Science (BVSc) 3. Bachelor of Veterinary Medicine (BvetMB) 4. Bachelor of Veterinary Medicine and Surgery (BVM&S) 5. Bachelor of Veterinary Medicine and Surgery (BVM&S) 6. Bachelor of Veterinary Medicine (BvetMed)	1. University of Bristol 2. University of Liverpool 3. University of Cambridge 4. University of Edinburgh 5. University of Glasgow 6. University of London		1980 m. gruodžio 21 d.

5.5. AKUŠERIS

5.5.1. Akušerių rengimo programa (I ir II rengimo tipai)

Rengimo programą akušerio formalios kvalifikacijos įrodymui gauti sudaro šios dvi dalys:

A. Teorinis ir techninis rengimas

a. Bendrieji dalykai
– Anatomijos ir fiziologijos pagrindai
– Patologijos pagrindai
– Bakteriologijos, virusologijos ir parazitologijos pagrindai
– Biofizikos, biochemijos ir radiologijos pagrindai
– Pediatrija, ypač susijusi su naujagimiais
– Higiena, švietimas sveikatos srityje, profilaktinė medicina, ankstyvoji ligų diagnostika
– Sociologijos ir sociomedicinos pagrindai
– Farmakologijos pagrindai
– Psichologija
– Mokymo principai ir metodai
– Sveikatos ir socialinės teisės aktai bei sveikatos apsaugos organizavimas
– Profesinė etika ir profesinės teisės aktai
– Seksualinis auklėjimas ir šeimos planavimas
– Motinos ir vaiko teisinė apsauga

b. Akušerių veiklai budingi dalykai
– Anatomija ir fiziologija
– Embriologija ir embriono vystymasis
– Nėštumas, vaiko gimimas ir laikotarpis po gimdymo
– Ginekologija ir akušerinė patologija
– Pasirengimas vaiko gimimui ir tėvystei (motinystei), įskaitant psichologinius aspektus
– Pasirengimas gimdymui (įskaitant žinias ir techninės įrangos naudojimą akušerijoje)
– Nuskausminimas, anestezija ir gaivinimas
– Naujagimio fiziologija ir patologija
– Rūpinimasis naujagimiu ir jo priežiūra
– Psichologiniai ir socialiniai veiksniai

B. Praktinis ir klinikinis rengimas

Turi būti mokoma, atitinkamai prižiūrint:

– Patarimai nėščioms moterims, įskaitant ne mažiau nei 100 nėščiųjų sveikatos patikrinimų.

– Rūpinimasis ne mažiau nei 40 nėščių moterų ir jų priežiūra.

– Studento dalyvavimas, priimant ne mažiau nei 40 gimdymų; jei tai neįmanoma dėl gimdančių moterų trūkumo, šis skaičius gali būti sumažintas iki 30, jei studentas vėliau padės priimti 20 gimdymų.

– Aktyvi pagalba, dalyvaujant gimdymuose esant sėdmeninei pirmeigai. Jeigu tai neįmanoma, kadangi nebuvo gimdymų sėdmenine pirmeiga atvejų, galima imituojančios situacijos praktika.

– Patirtis taikant epiziotomiją ir užsiuvant žaizdą. Teorinis instruktažas ir klinikinė praktika. Užsiuvimo praktiką sudaro žaizdos po epiziotomijos ir paprasto tarpvietės plyšimo užsiuvimas. Jeigu neabejotinai reikalinga, tai gali būti atliekama imituojant situaciją.

– Rūpinimasis 40 moterų, esant rizikingam jų nėštumui, gimdymo metu arba po gimdymo ir jų priežiūra.

– Rūpinimasis ne mažiau nei 100 moterų po gimdymo ir sveikų naujagimių bei jų priežiūra (įskaitant patikrinimus).

– Stebėjimas ir rūpinimasis naujagimiais, kuriems reikia specialaus dėmesio, įskaitant gimusius per anksti, per vėlai, per mažo svorio ir sergančius kūdikius.

– Rūpinimasis moterimis esant patologiniams ginekologijos ir akušerijos atvejams.

– Susipažinimas su medicinine priežiūra ir chirurgija. Teorinis instruktažas ir klinikinė praktika.

Teorinis ir praktinis rengimas (rengimo programos A dalis) paskirstomas ir derinamas su klinikiniu rengimu (tos pačios programos B dalis) taip, kad būtų tinkamu būdu įgyjamos šiame priede išvardytos žinios ir patirtis.

Klinikinis instruktažas atliekamas vadovaujantis kvalifikacijos kėlimo kursų neatsitraukiant nuo darbo forma ligoninių skyriuose ar kitose kompetentingų institucijų patvirtintose sveikatos apsaugos tarnybose. Dalį tokio rengimo sudaro studentų akušerių dalyvavimas padalinių veikloje, jeigu tokia veikla susijusi su jų rengimu. Jie mokomi su akušerių veikla susijusių pareigų.

5.5.2. Akušerių formalios kvalifikacijos įrodymai

Valstybė	Formalios kvalifikacijos įrodymas	Kvalifikacijos įrodymą išduodanti institucija	Profesinis vardas	Atskaitos data
België/ Belgique/ Belgien	Diploma van vroedvrouw/Diplôme d'accoucheuse	– De erkende opleidingsinstituten/Les établissements d'enseignement – De bevoegde Examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap/Le Jury compétent d'enseignement de la Communauté française	Vroedvrouw/ Accoucheuse	1983 m. sausio 23 d.
България	Диплома за висше образование на образователно-квалификационна степен "Бакалавър" с професионална квалификация "Акушерка"	Университет	Акушерка	2007 m. sausio 1 d.
Česká republika	1. Diplom o ukončení studia ve studijním programu ošetřovatelství ve studijním oboru porodní asistentka (bakalář, Bc.) – Vysvědčení o státní závěrečné zkoušce 2. Diplom o ukončení studia ve studijním oboru diplomovaná porodní asistentka (diplomovaný specialista, DiS.) – Vysvědčení o absolutoriu	1. Vysoká škola zřízená nebo uznaná státem 2. Vyšší odborná škola zřízená nebo uznaná státem	Porodní asistentka/porodní asistent	2004 m. gegužės 1 d.
Danmark	Bevis for bestået jordemoderek- samen	Danmarks jordemoderskole	Jordemoder	1983 m. sausio 23 d.
Deutschland	Zeugnis über die staatliche Prüfung für Hebammen und Entbindungsp- fleger	Staatlicher Prüfungsausschuss	– Hebamme – Entbindungspfleger	1983 m. sausio 23 d.
Eesti	Diplom ämmaemanda erialal	1. Tallinna Meditsiinikool 2. Tartu Meditsiinikool	– Ämmaemand	2004 m. gegužės 1 d.
Ελλάς	1. Πτυχίο Τμήματος Μαιευτικής Τεχνολογικών Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων (Τ.Ε.Ι.) 2. Πτυχίο του Τμήματος Μαιών της	1. Τεχνολογικά Εκπαιδευτικά Ιδρύματα (Τ.Ε.Ι.) 2. ΚΑΤΕΕ Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και	– Μαία – Μαιευτής	1983 m. sausio 23 d.

Valstybė	Formalios kvalifikacijos įrodymas	Kvalifikacijos įrodymą išduodanti institucija	Profesinis vardas	Atskaitos data
	Ανωτέρας Σχολής Στελεχών Υγείας και Κοινων. Πρόνοιας (ΚΑΤΕΕ) 3. Πτυχίο Μαίας Ανωτέρας Σχολής Μαιών	Θρησκευμάτων 3. Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας		
España	– Título de Matrona – Título de Asistente obstétrico (matrona) – Título de Enfermería obstétrica-ginecológica	Ministerio de Educación y Cultura	– Matrona – Asistente obstétrico	1986 m. sausio 1 d.
France	Diplôme de sage-femme	L'Etat	Sage-femme	1983 m. sausio 23 d.
Ireland	Certificate in Midwifery	An Board Altranais	Midwife	1983 m. sausio 23 d.
Italia	Diploma d'ostetrica	Scuole riconosciute dallo Stato	Ostetrica	1983 m. sausio 23 d.
Κύπρος	Δίπλωμα στο μεταβασικό πρόγραμμα Μαιευτικής	Νοσηλευτική Σχολή	Εγγεγραμμένη Μαία	2004 m. gegužės 1 d.
Latvija	Diploms par vecmātes kvalifikācijas iegūšanu	Māsu skolas	Vecmāte	2004 m. gegužės 1 d.
Lietuva	1. Aukštojo mokslo diplomas, nurodantis suteiktą bendrosios praktikos slaugytojo profesinę kvalifikaciją, ir profesinės kvalifikacijos pažymėjimas, nurodantis suteiktą akušerio profesinę kvalifikaciją – Pažymėjimas, liudijantis profesinę praktiką akušerijoje 2. Aukštojo mokslo diplomas (neuniversitetinės studijos), nurodantis suteiktą bendrosios praktikos slaugytojo profesinę kvalifikaciją, ir profesinės kvali- fikacijos pažymėjimas, nurodantis suteiktą akušerio profesinę kvalifikaciją – Pažymėjimas, liudijantis profesinę praktiką akušerijoje 3. Aukštojo mokslo diplomas	1. Universitetas 2. Kolegija 3. Kolegija	Akušeris	2004 m. gegužės 1 d.

Valstybė	Formalios kvalifikacijos įrodymas	Kvalifikacijos įrodymą išduodanti institucija	Profesinis vardas	Atskaitos data
	(neuniversitetinės studijos), nurodantis suteiktą akušerio profesinę kvalifikaciją			
Luxem-bourg	Diplôme de sage-femme	Ministère de l'éducation nationale, de la formation professionnelle et des sports	Sage-femme	1983 m. sausio 23 d.
Magyarország	Szülésznő bizonyítvány	Iskola/főiskola	Szülésznő	2004 m. gegužės 1 d.
Malta	Lawrja jew diploma fl-Istudji tal-Qwiebel	Universita´ ta' Malta	Qabla	2004 m. gegužės 1 d.
Neder-land	Diploma van verloskundige	Door het Ministerie van Volksge- zondheid, Welzijn en Sport erkende opleidings-instellingen	Verloskundige	1983 m. sausio 23 d.
Österreich	Hebammen-Diplom	– Hebammenakademie –Bundeshebammen-lehranstalt	Hebamme	1994 m. sausio 1 d.
Polska	Dyplom ukończenia studiów wyższych na kierunku położnictwo z tytułem „magister położnictwa“	Instytucja prowadząca kształcenie na poziomie wyższym uznana przez właściwe władze (Aukštojo mokslo institucija pripažinta kompetentingos institucijos)	Położna	2004 m. gegužės 1 d.
Portugal	1. Diploma de enfermeiro especia-lista em enfermagem de saúde materna e obstétrica 2. Diploma/carta de curso de estudos superiores especiali-zados em enfermagem de saúde materna e obstétrica 3. Diploma (do curso de pós-licen- ciatura) de especialização em enfermagem de saúde materna e obstétrica	1. Ecolas de Enfermagem 2. Escolas Superiores de Enfermagem 3. – colas Superiores de Enfermagem – colas Superiores de Saúde	Enfermeiro especialista em enfermagem de saúde materna e obstétrica	1986 m. sausio 1 d.
România	Diplomă de licenţă de moaşă	Universităţi	Moaşă	2007 m. sausio 1 d.
Slovenija	Diploma, s katero se podeljuje stro- kovni naslov „diplomirana babica/ diplomirani babičar“	1. Univerza 2. Visoka strokovna šola	diplomirana abica/diplomirani babičar	2004 m. gegužės 1 d.
Slovensko	1. Vysokoškolský diplom o udelení akademického titulu „bakalár z pôrodnej	1. Vysoká škola 2. Stredná zdravotnícka škola	Pôrodná asistentka	2004 m. gegužės 1 d.

Valstybė	Formalios kvalifikacijos įrodymas	Kvalifikacijos įrodymą išduodanti institucija	Profesinis vardas	Atskaitos data
	asistencie“ („Bc.“) 2. Absolventský diplom v študijnom odbore diplomovaná pôrodná asistentka			
Suomi/ Finland	1. Kätilön tutkinto/ barnmorskee- xamen 2. Sosiaali- ja terveysalan ammatti-korkeakoulututkinto, kätilö (AMK)/ Yrkeshögs-koleexamen inom hälsovård och det sociala området, barnmorska (YH)	1. Terveydenhuoltooppi-laitokset/ hälsovårdsläroanstalter 2. Ammattikorkeakoulut/ Yrkeshögskolor	Kätilö/Barnmorska	1994 m. sausio 1 d.
Sverige	Barnmorskeexamen	Universitet eller högskola	Barnmorska	1994 m. sausio 1 d.
United Kingdom	Statement of registration as a Midwife on part 10 of the register kept by the United Kingdom Central Council for Nursing, Midwifery and Health visiting	Various	Midwife	1983 m. sausio 23 d.

5.6. VAISTININKAS

5.6.1. *Vaistininkų studijų programos dalykai*

– Augalų ir gyvūnų biologija
– Fizika
– Bendroji ir neorganinė chemija
– Organinė chemija
– Analitinė chemija
– Farmacinė chemija, įskaitant vaistinių preparatų analizę
– Bendroji ir taikomoji biochemija (medicininė)
– Anatomija ir fiziologija; medicinos terminologija
– Mikrobiologija
– Farmakologija ir farmakoterapija
– Vaistų technologija
– Toksikologija
– Farmakognozija
– Teisės aktai ir, jei reikia, profesinė etika

Kiekvieno dėstomojo dalyko teorinio ir praktinio rengimo santykis yra toks, kad būtų skiriama pakankamai dėmesio teorijai, siekiant išlaikyti universitetinio mokymo lygį.

5.6.2. *Vaistininkų formalios kvalifikacijos įrodymai*

Valstybė	Formalios kvalifikacijos įrodymas	Kvalifikacijos įrodymą išduodanti institucija	Pažymėjimas, išduotas kartu su kvalifikacijos įrodymu	Atskaitos data

Valstybė	Formalios kvalifikacijos įrodymas	Kvalifikacijos įrodymą išduodanti institucija	Pažymėjimas, išduotas kartu su kvalifikacijos įrodymu	Atskaitos data
België/ Belgique/ Belgien	Diploma van apotheker/Diplôme de pharmacien	– De universiteiten/ Les universités – De bevoegde Examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap/ Le Jury compétent d'enseignement de la Communauté française		1987 m. spalio 1 d.
България	Диплома за висше образование на образователно-квалификационна степен "Магистър" по "Фармация" с професионална квалификация "Магистър-фармацевт"	Фармацевтичен факултет към Медицински университет		2007 m. sausio 1 d.
Česká republika	Diplom o ukončení studia ve studijním programu farmacine (magistr, Mgr.)	Farmaceutická fakulta univerzity v České republice	Vysvědčení o státní závěrečné zkoušce	2004 m. gegužės 1 d.
Danmark	Bevis for bestået farmaceutisk kandidateksamen	Danmarks Farmaceutiske Højskole		1987 m. spalio 1 d.
Deutsch-land	Zeugnis über die Staatliche Phar-mazeutische Prüfung	Zuständige Behörden		1987 m. spalio 1 d.
Eesti	Diplom proviisori õppekava läbi- misest	Tartu Ülikool		2004 m. gegužės 1 d.
Ελλάς	Άδεια άσκησης φαρμακευτικού επαγγέλματος	Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση		1987 m. spalio 1 d.
España	Título de Licenciado en Farmacia	– Ministerio de Educación y Cultura – El rector de una universidad		1987 m. spalio 1 d.
France	– Diplôme d'Etat de pharmacien – Diplôme d'Etat de docteur en pharmacie	Universités		1987 m. spalio 1 d.
Ireland	Certificate of Registered Pharma- ceutical Chemist			1987 m. spalio 1 d.
Italia	Diploma o certificato di abilitazione all'esercizio della professione di farmacista ottenuto in seguito ad un esame di Stato	Università		1993 m. lapkričio 1 d.
Κύπρος	Πιστοποιητικό Εγγραφής Φαρμακο- ποιού	Συμβούλιο Φαρμακευτικής		2004 m. gegužės 1 d.

Valstybė	Formalios kvalifikacijos įrodymas	Kvalifikacijos įrodymą išduodanti institucija	Pažymėjimas, išduotas kartu su kvalifikacijos įrodymu	Atskaitos data
Latvija	Farmaceita diploms	Universitātes tipa augstskola		2004 m. gegužės 1 d.
Lietuva	Aukštojo mokslo diplomas, nurodantis suteiktą vaistininko profesinę kvalifikaciją	Universitetas		2004 m. gegužės 1 d.
Luxem-bourg	Diplôme d'Etat de pharmacien	Jury d'examen d'Etat + visa du ministre de l'éducation nationale		1987 m. spalio 1 d.
Magyarország	Okleveles gyógyszerész oklevél (magister pharmaciae, röv: mag. Pharm)	EG Egyetem		2004 m. gegužės 1 d.
Malta	Lawrja fil-farmaċija	Universita´ ta' Malta		2004 m. gegužės 1 d.
Nederland	Getuigschrift van met goed gevolg afgelegd apothekersexamen	Faculteit Farmacie		1987 m. spalio 1 d.
Österreich	Staatliches Apothekerdiplom	Bundesministerium für Arbeit, Gesundheit und Soziales		1994 m. spalio 1 d.
Polska	Dyplom ukończenia studiów wyższych na kierunku farmacja z tytułem magistra	1. Akademia Medyczna 2. Uniwersytet Medyczny 3. Collegium Medicum Uniwersytetu Jagiellońskiego		2004 m. gegužės 1 d.
Portugal	Carta de curso de licenciatura em Ciências Farmacêuticas	Universidades		1987 m. spalio 1 d.
România	Diplomă de licenţă de farmacist	Universităţi		2007 m. sausio 1 d.
Slovenija	Diploma, s katero se podeljuje strokovni naziv „magister farmacije/magistra farmacije“	Univerza	Potrdilo o opravljenem strokovnem izpitu za poklic magister farmacije/magistra farmacije	2004 m. gegužės 1 d.
Slovensko	Vysokoškolský diplom o udelení akademického titulu „magister farmácie“ („Mgr.“)	Vysoká škola		2004 m. gegužės 1 d.
Suomi/ Finland	Proviisorin tutkinto/Provisore-xamen	– Helsingin yliopisto/ Helsingfors universitet – Kuopion yliopisto		1994 m. spalio 1 d.
Sverige	Apotekarexamen	Uppsala universitet		1994 m. spalio 1 d.
United Kingdom	Certificate of Registered Pharmaceutical Chemist			1987 m. spalio 1 d.

5.7. ARCHITEKTAS

5.7.1. Vadovaujantis šio įstatymo 42 straipsniu, pripažinti architektų formalios kvalifikacijos įrodymai

Valstybė	Formalios kvalifikacijos įrodymas	Kvalifikacijos įrodymą išduodanti institucija	Pažymėjimas, išduotas kartu su kvalifikacijos įrodymu	Atskaitos akademiniai metai
België/ Belgique/ Belgien	1. Architect/Architecte 2. Architect/Architecte 3. Architect 4. Architect/Architecte 5. Architect/Architecte 6. Burgelijke ingenieur-architect 1. Architecte/Architect 2. Architecte/Architect 3. Architect 4. Architecte/Architect 5. Architecte/Architect 6. Ingénieur-civil – architecte	1. Nationale hogescholen voor architectuur 2. Hogere-architectuur-instituten 3. Provinciaal Hoger Instituut voor Architectuur te Hasselt 4. Koninklijke Academies voor Schone Kunsten 5. Sint-Lucasscholen 6. Faculteiten Toegepaste Wetenschappen van de Universiteiten 6. „Faculté Polytechnique“ van Mons 1. Ecoles nationales supérieures d'architecture 2. Instituts supérieurs d'architecture 3. Ecole provinciale supérieure d'architecture de Hasselt 4. Académies royales des Beaux-Arts 5. Ecoles Saint-Luc 6. Facultés des sciences appliquées des universités 6. Faculté polytechnique de Mons		1988–1989 m.
Danmark	Arkitekt cand. arch.	– Kunstakademiets Arkitektskole København – Arkitektskolen i Århus		1988–1989 m.
Deutschland	Diplom-Ingenieur, Diplom-Ingenieur Univ.	– Universitäten (Architektur/Hochbau) – Technische Hochschulen (Archi- tektur/Hochbau) – Technische Universitäten (Archi-tektur/Hochbau) – Universitäten-Gesamthochschulen (Architektur/Hochbau) – Hochschulen für bildende Künste – Hochschulen für Künste		1988–1989 m.

Valstybė	Formalios kvalifikacijos įrodymas	Kvalifikacijos įrodymą išduodanti institucija	Pažymėjimas, išduotas kartu su kvalifikacijos įrodymu	Atskaitos akademiniai metai
	Diplom-Ingenieur, Diplom-Ingenieur FH	– Fachhochschulen (Architektur/ Hochbau) (1) – Universitäten-Gesamthochschulen (Architektur/Hochbau) bei entspre-chenden Fachhochschulstudien-gängen (1) Diese Diplome sind je nach Dauer der durch sie abgeschlossenen Ausbildung gemäß Artikel 47 Absatz 1 anzuerkennen		
Ελλάς	Δίπλωμα αρχιτέκτονα – μηχανικού	– Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο (ΕΜΠ), τμήμα αρχιτεκτόνων – μηχανικών – Αριστοτέλειο Πανεπιστήμο Θεσσα-λονίκης (ΑΠΘ), τμήμα αρχιτεκτόνων – μηχανικών της Πολυτεχνικής σχολής	Βεβαίωση που χορηγεί το Τεχνικό Επιμελητήριο Ελλάδας (ΤΕΕ) και η οποία επιτρέπει την άσκηση δραστηριοτήτων στον τομέα της αρχιτεκτονικής	1988–1989 m.
España	Título oficial de arquitecto	Rectores de las universidades enume-radas a continuación: – Universidad Politécnica de Cataluña, Escuelas Técnicas Superiores de Arquitectura de Barcelona o del Vallès; – Universidad Politécnica de Madrid, Escuela Técnica Superior de Arquitectura de Madrid; – Universidad Politécnica de Las Palmas, Escuela Técnica Superior de Arquitectura de Las Palmas; – Universidad Politécnica de Valencia, Escuela Técnica Superior de Arquitectura de Valencia; – Universidad de Sevilla,		1988–1989 m. 1999–2000 m. 1999–2000 m. 1997–1998 m. 1998–1999 m. 1999–2000

Valstybė	Formalios kvalifikacijos įrodymas	Kvalifikacijos įrodymą išduodanti institucija	Pažymėjimas, išduotas kartu su kvalifikacijos įrodymu	Atskaitos akademiniai metai
		Escuela Técnica Superior de Arquitectura de Sevilla; – Universidad de Valladolid, Escuela Técnica Superior de Arquitectura de Valladolid; – Universidad de Santiago de Compostela, Escuela Técnica Superior de Arquitectura de La Coruña; – Universidad del País Vasco, Escuela Técnica Superior de Arquitectura de San Sebastián; – Universidad de Navarra, Escuela Técnica Superior de Arquitectura de Pamplona; – Universidad de Alcalá de Henares, Escuela Politécnica de Alcalá de Henares; – Universidad Alfonso X El Sabio, Centro Politécnico Superior de Villanueva de la Cañada; – Universidad de Alicante, EscuelaPolitécnica Superior de Alicante; – Universidad Europea de Madrid; – Universidad de Cataluña, Escuela Técnica Superior de Arquitectura de Barcelona; – Universidad Ramón Llull, Escuela Técnica Superior de Arquitectura de La Salle; – Universidad S.E.K. de Segovia, Centro de Estudios Integrados de Arquitectura de		m. 1998–1999 m. 1999–2000 m. 1994–1995 m.

Valstybė	Formalios kvalifikacijos įrodymas	Kvalifikacijos įrodymą išduodanti institucija	Pažymėjimas, išduotas kartu su kvalifikacijos įrodymu	Atskaitos akademiniai metai
		Segovia; – Universidad de Granada, Escuela Técnica Superior de Arquitectura de Granada		
France	1. Diplôme d'architecte DPLG, y compris dans le cadre de la formation professionnelle continue et de la promotion sociale 2. Diplôme d'architecte ESA 3. Diplôme d'architecte ENSAIS	1. Le ministre chargé de l'architecture 2. Ecole spéciale d'architecture de Paris 3. Ecole nationale supérieure des arts et industries de Strasbourg, section architecture		1988–1989 m.
Ireland	1. Degree of Bachelor of Architecture (B.Arch. NUI) 2. Degree of Bachelor of Architecture (B.Arch.) (Previously, until 2002 – Degree standard diploma in architecture (Dip. Arch.) 3. Certificate of associateship (ARIAI) 4. Certificate of membership (MRIAI)	1. National University of Ireland to architecture graduates of University College Dublin 2. Dublin Institute of Technology, Bolton Street, Dublin (College of Technology, Bolton Street, Dublin) 3. Royal Institute of Architects of Ireland 4. Royal Institute of Architects of Ireland		1988–1989 m.
Italia	– Laurea in architettura	– Università di Camerino – Università di Catania – Sede di Siracusa – Università di Chieti – Università di Ferrara – Università di Firenze – Università di Genova – Università di Napoli Federico II – Università di Napoli II – Università di Palermo – Università di Parma – Università di Reggio Calabria – Università di Roma „La Sapienza“ – Universtià di Roma III – Università di Trieste	Diploma di abilitazione all'esercizo indipendente della professione che viene rilasciato dal ministero della Pubblica istruzione dopo che il candi-dato ha sostenuto con esito positivo l'esame di Stato davanti ad una commissione competente	1988–1989 m.

Valstybė	Formalios kvalifikacijos įrodymas	Kvalifikacijos įrodymą išduodanti institucija	Pažymėjimas, išduotas kartu su kvalifikacijos įrodymu	Atskaitos akademiniai metai
		– Politecnico di Bari – Politecnico di Milano – Politecnico di Torino – Istituto universitario di architettura di Venezia		
	– Laurea in ingegneria edile – architettura	– Università dell'Aquilla – Università di Pavia – Università di Roma „La Sapienza“	Diploma di abilitazione all'esercizo indipendente della professione che viene rilasciato dal ministero della Pubblica istruzione dopo che il candidato ha sostenuto con esito positivo l'esame di Stato davanti ad una commissione competente	1998–1999 m.
	– Laurea specialistica in ingegneria edile – architettura	– Università dell'Aquilla – Università di Pavia – Università di Roma „La Sapienza“ – Università di Ancona – Università di Basilicata – Potenza – Università di Pisa – Università di Bologna – Università di Catania – Università di Genova – Università di Palermo – Università di Napoli Federico II – Università di Roma – Tor Vergata – Università di Trento – Politecnico di Bari – Politecnico di Milano	Diploma di abilitazione all'esercizo indipendente della professione che viene rilasciato dal ministero della Pubblica istruzione dopo che il candi-dato ha sostenuto con esito positivo l'esame di Stato davanti ad una commissione competente	2003–2004 m.
	– Laurea specialistica quinquennale in Architettura – Laurea specialistica quinquennale in Architettura – Laurea specialistica quinquennale in Architettura – Laurea specialistica in Architettura	– Prima Facoltà di Architettura dell'Università di Roma „La Sapienza“ – Università di Ferrara – Università di Genova – Università di Palermo – Politecnico di Milano – Politecnico di Bari – Università di Roma III – Università di Firenze – Università di Napoli II – Politecnico di Milano II	Diploma di abilitazione all'esercizo indipendente della professione che viene rilasciato dal ministero della Pubblica istruzione dopo che il candidato ha sostenuto con esito positivo l'esame di Stato davanti ad	1998–1999 m. 1999–2000 m. 2003–2004 m. 2004–2005 m.

Valstybė	Formalios kvalifikacijos įrodymas	Kvalifikacijos įrodymą išduodanti institucija	Pažymėjimas, išduotas kartu su kvalifikacijos įrodymu	Atskaitos akademiniai metai
			una commissione competente Diploma di abilitazione all'esercizo indipendente della professione che viene rilasciato dal ministero della Pubblica istruzione dopo che il candidato ha sostenuto con esito positivo l'esame di Stato davanti ad una commissione competente Diploma di abilitazione all'esercizo indipendente della professione che viene rilasciato dal ministero della Pubblica istruzione dopo che il candidato ha sostenuto con esito positivo l'esame di Stato davanti ad una commissione competente Diploma di abilitazione all'esercizo indipendente della professione che viene rilasciato dal ministero della Pubblica istruzione dopo che il candi dato ha sostenuto con esito positivo l'esame di Stato davanti ad una commissione competente	
Nederland	1. Het getuigschrift van het met goed gevolg	1. Technische Universiteit te Delft	Verklaring van de Stichting Bureau	1988–1989 m.

Valstybė	Formalios kvalifikacijos įrodymas	Kvalifikacijos įrodymą išduodanti institucija	Pažymėjimas, išduotas kartu su kvalifikacijos įrodymu	Atskaitos akademiniai metai
	afgelegde doctoraal examen van de studierichting bouwkunde, afstudeerrichting architectuur 2. Het getuigschrift van het met goed gevolg afgelegde doctoraal examen van de studierichting bouwkunde, differentiatie architectuur en urbanistiek 3. Het getuigschrift hoger beroepsonderwijs, op grond van het met goed gevolg afgelegde examen verbonden aan de opleiding van de tweede fase voor beroepen op het terrein van de architectuur, afgegeven door de betrokken examencommissies van respectievelijk: – de Amsterdamse Hogeschool voor de Kunsten te Amsterdam – de Hogeschool Rotterdam en omstreken te Rotterdam – de Hogeschool Katholieke Leergangen te Tilburg – de Hogeschool voor de Kunsten te Arnhem – de Rijkshogeschool Groningen te Groningen – de Hogeschool Maastricht te Maastricht	2. Technische Universiteit te Eindhoven	Architectenregister die bevestigt dat de opleiding voldoet aan de normen van artikel 46.	
Österreich	1. Diplom-Ingenieur, Dipl.-Ing.	1. Technische Universität Graz (Erzherzog-		1998–1999 m.

Valstybė	Formalios kvalifikacijos įrodymas	Kvalifikacijos įrodymą išduodanti institucija	Pažymėjimas, išduotas kartu su kvalifikacijos įrodymu	Atskaitos akademiniai metai
	2. Dilplom-Ingenieur, Dipl.-Ing. 3. Diplom-Ingenieur, Dipl.-Ing. 4. Magister der Architektur, Magister architecturae, Mag. Arch. 5. Magister der Architektur, Magister architecturae, Mag. Arch. 6. Magister der Architektur, Magister architecturae, Mag. Arch.	Johann-Universität Graz) 2. Technische Universität Wien 3. Universität Innsbruck (Leopold- Franzens-Universität Innsbruck) 4. Hochschule für Angewandte Kunst in Wien 5. Akademie der Bildenden Künste in Wien 6. Hochschule für künstlerishe und industrielle Gestaltung in Linz		
Portugal	Carta de curso de licenciatura em Arquitectura Para os cursos iniciados a partir do ano académico de 1991/92	– Faculdade de arquitectura da Universidade técnica de Lisboa – Faculdade de arquitectura da Universidade do Porto – Escola Superior Artística do Porto – Faculdade de Arquitectura e Artes da Universidade Lusíada do Porto		1988–1989 m. 1991–1992 m.
Suomi/ Finland	Arkkitehdin tutkinto/Arkitektexamen	– Teknillinen korkeakoulu /Tekniska högskolan (Helsinki) – Tampereen teknillinen korkeakoulu/ Tammerfors tekniska högskola – Oulun yliopisto/ Uleåborgs universitet		1998–1999 m.
Sverige	Arkitektexamen	Chalmers Tekniska Högskola AB Kungliga Tekniska Högskolan Lunds Universitet		1998–1999 m.
United Kingdom	1. Diplomas in architecture	1. – Universities – Colleges of Art – Schools of Art	Certificate of architectural education, issued by the Architects Registration Board.	1988–1989 m.

Valstybė	Formalios kvalifikacijos įrodymas	Kvalifikacijos įrodymą išduodanti institucija	Pažymėjimas, išduotas kartu su kvalifikacijos įrodymu	Atskaitos akademiniai metai
	2. Degrees in architecture 3. Final examination 4. Examination in architecture 5. Examination Part II	2. Universities 3. Architectural Association 4. Royal College of Art 5. Royal Institute of British Architects	The diploma and degree courses in architecture of the universities, schools and colleges of art should have met the requisite threshold standards as laid down in Article 46 of this Directive and in *Criteria for validation* published by the Validation Panel of the Royal Institute of British Architects and the Architects Registration Board. EU nationals who possess the Royal Institute of British Architects Part I and Part II certificates, which are recognised by ARB as the competent authority, are eligible. Also EU nationals who do not possess the ARB-recognised Part I and Part II certificates will be eligible for the Certificate of Architectural Education if they can satisfy the Board that their standard and length of education has met the requisite threshold standards of Article 46 of this Directive and of the *Criteria for*	

Valstybė	Formalios kvalifikacijos įrodymas	Kvalifikacijos įrodymą išduodanti institucija	Pažymėjimas, išduotas kartu su kvalifikacijos įrodymu	Atskaitos akademiniai metai
			validation.	

Lietuvos Respublikos reglamentuojamų profesinių kvalifikacijų pripažinimo įstatymo 6 priedas

ĮGYTOS TEISĖS, TAIKOMOS PRIPAŽĮSTAMOMS PROFESIJOMS PAGAL BŪTINIAUSIŲ RENGIMO REIKALAVIMŲ DERINIMĄ

6. *Architektų, kurie naudojasi pagal šio įstatymo 45 straipsnio 1 ir 2 dalis įgytomis teisėmis, formalios kvalifikacijos įrodymai*

Valstybė	Formalios kvalifikacijos įrodymai	Atskaitos akademiniai metai
Belgija/ België/ Belgique/ Belgien	– diplomai, kuriuos išdavė nacionalinės aukštosios architektūros mokyklos arba nacionaliniai architektūros institutai (architekte – architect); – diplomai, kuriuos išdavė Haselto provincijos aukštoji architektūros mokykla (architect); – diplomai, kuriuos išdavė Karališkosios dailės akademijos (architecte – architect); – diplomai, kuriuos išdavė „écoles Saint-Luc“ (architecte – architect); – universiteto civilinės inžinerijos diplomai, prie kurių pridedamas Architektų asociacijos išduotas profesinio mokymosi pažymėjimas, jo turėtojui suteikiantis architekto profesinę kvalifikaciją (architecte – architect); – architektūros diplomai, kuriuos išdavė centrinės arba valstybinės architektūros egzaminų komisijos (architecte – architect); – civilinės inžinerijos (architektūros) diplomai ir architektūros (inžinerijos) diplomai, kuriuos išdavė universitetų taikomųjų mokslų fakultetai ir Monso politechnikos fakultetas (ingénieur-architecte, ingénieur-architect);	1987–1988 m.
Bulgarija/ България	– diplomai, išduoti akredituotų aukštojo mokslo įstaigų ir suteikiantys šias architekto (архитект), statybos inžinieriaus (строителен инженер) ar inžinieriaus (инженер) kvalifikacijas: – Architektūros, statybos inžinerijos ir geodezijos universitetas – Sofija: specializacija urbanistika ir architektūra (Университет за архитектура, строителство и геодезия – София: специалности „Урбанизъм“ и „Архитектура“) ir visos inžinerijos specializacijos šiose srityse: statinių ir struktūrų statyba („конструкции на сгради и съоръжения“, kelių statyba („пътища“), transportas („транспорт“), hidrotechnika ir hidrokonstrukcijos („хидротехника и водно строителство“), drėkinimas etc. („мелиорации и др.“); – technikos universitetų ir aukštojo mokslo įstaigų išduoti statybos diplomai šiose srityse: elektros ir šilumos technika („електро- и топлотехниката“), telekomunikacijų technika ir technologijos („съобщителна и комуникационна техника“), statybos technologijos („строителни технологии“), taikomoji geodezija („приложна геодезия“) ir landšaftas etc („ландшафт и др.“) statybos vietoje). Siekiant užsiimti dizaino veikla architektūros ir statybos srityse, prie diplomų turi būti pridedama: teisinio veiksnumo dizaino srityje pažymėjimas („придружени от удостоверение за проектантска правоспособност“), išduotas Architektų rūmų („Камарата на архитектите“) ir Investicijų dizaino inžinierių rūmų („Камарата на инженерите в инвестиционното проектиране“), kurie suteikia teisę vykdyti veiklą investicijų dizaino srityje;	2009–2010 m.

Valstybė	Formalios kvalifikacijos įrodymai	Atskaitos akademiniai metai
Čekijos Respublika/ Česká respublika	– diplomai, kuriuos išdavė Čekijos technikos universiteto Prahoje („České vysoké učení technické“) fakultetai: Architektūros ir pastatų statybos fakultetas („Vysoká škola architektury a pozemního stavitelství“) (iki 1951 m.); Architektūros ir pastatų statybos fakultetas („Fakulta architektury a pozemního stavitelství“) (nuo 1951 m. iki 1960 m.); Civilinės inžinerijos fakultetas („Fakulta stavební“) (nuo 1960 m.) šiose studijų srityse: pastatų statyba ir struktūra, pastatų statyba, statyba ir architektūra, architektūra (įskaitant miestų planavimą ir žemėtvarką), civilinė statyba ir statyba pramoninei bei žemės ūkio produkcijai ar civilinės inžinerijos studijų programa pastatų statybos ir architektūros studijose; Architektūros fakultetas („Fakulta architektury“) (nuo 1976 m.) šiose studijų srityse: architektūra, miestų planavimas ir žemėtvarka, ar studijų programoje: architektūra ir miestų planavimas, šiose studijų srityse: architektūra, architektūros dizaino teorija, miestų planavimas ir žemėtvarka, architektūros istorija ir istorinių paminklų rekonstrukcija ar architektūra ir pastatų statyba; – diplomai, kuriuos išdavė „Vysoká škola technická Dr. Edvarda Beneše“ (iki 1951 m.) architektūros ir statybos srityje; – diplomai, kuriuos išdavė „Vysoká škola stavitelství v Brně“ (nuo 1951 m. iki 1956 m.) architektūros ir statybos srityje; – diplomai, kuriuos išdavė „Vysoké učení technické v Brně“, Architektūros fakultetas („Fakulta architektury“) (nuo 1956 m.) architektūros ir miestų planavimo srityje ar Civilinės inžinerijos fakultetas („Fakulta stavební“) (nuo 1956 m.) statybos studijų srityje; – diplomai, kuriuos išdavė „Vysoká škola báňská – Technická univerzita Ostrava“, Civilinės inžinerijos fakultetas („Fakulta stavební“) (nuo 1997 m.) konstrukcijos ir architektūros studijų srityje ar civilinės inžinerijos studijų srityje; – diplomai, kuriuos išdavė „Technická univerzita v Liberci“, Architektūros fakultetas („Fakulta architektury“) (nuo 1994 m.) architektūros ir miestų planavimo studijų programos architektūros studijų srityje; – diplomai, kuriuos išdavė „Akademie výtvarných umění v Praze“ vaizduojamojo meno programos architektūrinio dizaino studijų srityje; – diplomai, kuriuos išdavė „Vysoká škola umělecko-průmyslová v Praze“ vaizduojamojo meno programos architektūros studijų srityje; – suteikiantis teisę dirbti pažymėjimas, kurį išdavė „Česká komora architektů“, nenurodydama konkrečios srities arba pastatų statybos srityje;	2006–2007 m.
Danija/ Danmark	– diplomai, kuriuos išdavė Kopenhagos ir Orhuso nacionalinės architektūros mokyklos (architekt); – registracijos pažymėjimas, kurį išdavė Architektūros taryba pagal 1975 m. gegužės 28 d. įstatymą Nr. 202 (registreret arkitekt); – diplomai, kuriuos išdavė Aukštosios civilinės inžinerijos mokyklos (bygningskonstruktór). Prie jų pridedamas kompetentingų institucijų išduotas pažymėjimas, patvirtinantis, kad atitinkamas asmuo išlaikė formalios kvalifikacijos egzaminą. Į šį pažymėjimą įeina kandidato sudarytų ir įvykdytų planų patvirtinimas per paskutiniuosius šešerius šio įstatymo 44 straipsnyje minimos tikrosios praktikos metus;	1987–1988 m.
Vokietija/ Deutschland	– diplomai, kuriuos išdavė dailės institutai (Dipl.-Ing., Architekt (HfbK);	1987–1988 m.

Valstybė	Formalios kvalifikacijos įrodymai	Atskaitos akademiniai metai
	– diplomai, kuriuos išdavė „Technische Hochschulen“, technikos universitetų ar universitetų architektūros katedros (Architektur / Hochbau), tiek, kiek šios institucijos susijungia į „Gesamthochschulen“ „Gesamthochschulen“ (Dipl.-Ing. ir bet kuris kitas vardas, kuris šių diplomų turėtojams gali būti suteikiamas vėliau); – diplomai, kuriuos išdavė „Fachhochschulen“ architektūros katedros (Architektur / Hochbau) tiek, kiek šios institucijos susijungia į „Gesamthochschulen“, „Gesamthochschulen“ architektūros katedras (Architektur / Hochbau), o kai studijos trunka trumpiau nei ketverius metus, bet ne trumpiau nei trejus metus, prie jų pridedamas pažymėjimas, patvirtinantis ketverių metų profesinę patirtį Vokietijos Federacinėje Respublikoje. Šį pažymėjimą išduoda profesinė institucija pagal 47 straipsnio 1 dalį (Ingenieur grad. ir bet kuris kitas vardas, kuris šių diplomų turėtojams gali būti suteiktas vėliau); – diplomai (Prűfungszeugnisse), kuriuos iki 1973 m. sausio 1 d. išdavė „Ingenieurschulen“ ir „Werkkunstschulen“ architektūros katedros. Prie jų pridedamas kompetentingos institucijos išduotas pažymėjimas, patvirtinantis, kad atitinkamas asmuo išlaikė formalios kvalifikacijos egzaminą. Į šį pažymėjimą įeina kandidato sudarytų ir įvykdytų planų patvirtinimas per paskutiniuosius šešerius šio įstatymo 44 straipsnyje minimos tikrosios praktikos metus;	
Estija/Eesti	– architektūros studijų diplomai, kuriuos išdavė Estijos menų akademijos Architektūros fakultetas nuo 1996 m. (diplom arhitektuuri erialal, väljastatud Eesti Kunstiakadeemia arhitektuuri teaduskonna poolt alates 1996 aastast), Talino meno universitetas 1989–1995 m. (väljastatud Tallinna Kunstiülikooli poolt 1989–1995), Estijos SSR valstybinis meno institutas 1951–1988 m (väljastatud Eesti NSV Riikliku Kunstiinstituudi poolt 1951–1988);	2006–2007 m.
Graikija/ Ελλάς	– inžinerijos / architektūros diplomai, kuriuos išdavė Atėnų Metsovion Polytechnion. Prie jų pridedamas Graikijos technikos rūmų išduotas pažymėjimas, suteikiantis teisę verstis architekto veikla; – inžinerijos / architektūros diplomai, kuriuos išdavė Salonikų Aristotelion Panepistimion. Prie jų pridedamas Graikijos technikos rūmų išduotas pažymėjimas, suteikiantis teisę verstis architekto veikla; – inžinerijos / civilinės inžinerijos diplomai, kuriuos išdavė Atėnų Metsovion Polytechnion. Prie jų pridedamas Graikijos technikos rūmų išduotas pažymėjimas, suteikiantis teisę verstis architekto veikla; – inžinerijos / civilinės inžinerijos diplomai, kuriuos išdavė Salonikų Aristotelion Panepistimion. Prie jų pridedamas Graikijos technikos rūmų išduotas pažymėjimas, suteikiantis teisę verstis architekto veikla; – inžinerijos / civilinės inžinerijos diplomai, kuriuos išdavė Panepistimion Thrakis. Prie jų pridedamas Graikijos technikos rūmų išduotas pažymėjimas, suteikiantis teisę verstis architekto veikla; – inžinerijos / civilinės inžinerijos diplomai, kuriuos išdavė Panepistimion Patron. Prie jų pridedamas Graikijos technikos rūmų išduotas pažymėjimas, suteikiantis teisę verstis architekto veikla;	1987–1988 m.
Ispanija/ España	formali architekto kvalifikacija (título oficial de arquitecto), kurią suteikė Švietimo ir mokslo ministerija arba universitetai;	1987–1988 m.
Prancūzija/ France	– valstybinis architekto diplomas, kurį iki 1959 m. išdavė Švietimo ministerija, o vėliau – Kultūros ministerija (architecte DPLG);	1987–1988 m.

Valstybė	Formalios kvalifikacijos įrodymai	Atskaitos akademiniai metai
	– diplomai, kuriuos išdavė „Ecole spéciale d'architecture“ (architecte DESA); – diplomai, kuriuos nuo 1955 m. išdavė „Ecole nationale supérieure des Arts et Industries de Strasbourg“ (buvusios „Ecole nationale d'ingénieurs de Strasbourg“) architektūros katedra (architecte ENSAIS);	
Airija/ Ireland	– architektūros bakalauro laipsnis, kurį Dublino universiteto koledžo architektūros absolventams suteikia Airijos nacionalinis universitetas (B Arch. (NUI); – mokslo laipsnį patvirtinantis architektūros diplomas, kurį išduoda Technologijos koledžas, Bolton gatvė, Dublinas (Dipl. Arch.); – Airijos karališkojo architektūros instituto asociacijos pažymėjimas (ARIAI); – Airijos karališkojo architektūros instituto narystės pažymėjimas (MRIAI);	1987–1988 m.
Italija/Italia	– diplomai, kuriuos išdavė Venecijos ir Kalabrijos srities universitetai, politechnikos institutai ir architektūros institutai – „laurea in architettura“. Prie jų pridedamas diplomas, suteikiantis teisę jo turėtojui savarankiškai verstis architekto veikla. Pastarąjį diplomą išduoda švietimo ministras po to, kai kandidatas kompetentingoje taryboje išlaiko valstybinį egzaminą, suteikiantį jam teisę savarankiškai verstis architekto veikla (dott. Architetto); – pastatų statybos diplomai, kuriuos išduoda universitetai ir politechnikos institutai – „laurea in ingegneria“. Prie jų pridedamas diplomas, suteikiantis teisę jo turėtojui savarankiškai vykdyti architekto veiklą. Pastarąjį diplomą išduoda švietimo ministras po to, kai kandidatas kompetentingoje taryboje išlaiko valstybinį egzaminą, suteikiantį jam teisę savarankiškai verstis architekto veikla (dott. Ing. Architetto arba dott. Ing. In ingegneria civile);	1987–1988 m.
Kipras/ Κύπρος	– registracijos Architektų registre pažymėjimas, kurį išdavė Kipro mokslo ir technikos rūmai (ETEK) (Βεβαίωση Εγγραφής στο Μητρώο Αρχιτεκτόνων που εκδίδεται από το Επιστημονικό και Τεχνικό Επιμελητήριο Κύπρου);	2006–2007 m.
Latvija	– architekto diplomas, kurį išdavė Latvijos valstybinio universiteto Civilinės inžinerijos fakulteto Architektūros departamentas iki 1958 m., Rygos politechnikos instituto Civilinės inžinerijos fakulteto Architektūros departamentas 1958–1991 m., Rygos technikos universiteto Architektūros fakultetas nuo 1991 m. ir 1992 m., ir Latvijos architektų asociacijos registracijos pažymėjimas („Arhitekta diploms“ ko izsniegusi Latvijas Valsts Universitātes Inženierceltniecības fakultātes Arhitektūras nodaļa līdz 1958.gadam, Rīgas Politehniskā Institūta Celtniecības fakultātes Arhitektūras nodaļa no 1958 gada līdz 1991.gadam, Rīgas Tehniskās Universitātes Arhitektūras fakultāte kopš 1991. gada, un „Arhitekta prakses sertifikāts“, ko izsniedz Latvijas Arhitektu savienība);	2006–2007 m.
Lietuva	– inžinieriaus architekto ir (arba) architekto diplomai, kuriuos išdavė Kauno politechnikos institutas iki 1969 m.; – architekto ir (arba) architektūros bakalauro ir (arba) architektūros magistro diplomai, kuriuos išdavė Vilniaus inžinerinis statybos institutas iki 1990 m., Vilniaus technikos universitetas iki 1996 m., Vilniaus Gedimino technikos universitetas nuo 1996 m.; – specialisto, baigusio architektūros kursus ir (arba) architektūros bakalauro ir (arba) architektūros magistro kursus, diplomai, kuriuos	2006–2007 m.

Valstybė	Formalios kvalifikacijos įrodymai	Atskaitos akademiniai metai
	išdavė LTSR Valstybinis dailės institutas iki 1990 m.; Vilniaus dailės akademija nuo 1990 m.; – architektūros bakalauro ir (arba) architektūros magistro diplomai, kuriuos išdavė Kauno technologijos universitetas nuo 1997 m. Visi šie diplomai pateikiami kartu su atestacinės komisijos išduodamu pažymėjimu, suteikiančiu teisę užsiimti veikla architektūros srityje (atestuotas architektas);	
Vengrija/ Magyarország	– architektūros, architektūros magistro diplomas („okleveles építészmérnök“ diplomas), kurį išdavė universitetas; – architektūros ir pastatų statybos magistro diplomas („okleveles építész tervező művész“ diplomas), kurį išdavė universitetas;	2006–2007 m.
Malta	– Perit: Lawrja ta' Perit diplomas, išduotas Universita´ ta' Malta, kuris suteikia teisę įsiregistruoti kaip „Perit“;	2006–2007 m.
Nyderlandai/Nederland	– pažymėjimas, nurodantis, kad jo turėtojas išlaikė egzaminą architekto mokslo laipsniui gauti, kurį suteikia Delfto ir Eindhoveno technikos koledžų architektūros katedros (bouwkundig ingenieur); – diplomai, kuriuos išdavė valstybės pripažintos architektūros akademijos (architect); – diplomai, kuriuos iki 1971 m. išdavė buvę architektūros koledžai (Hoger Bouwkunstonderricht) (architect HBO); – diplomai, kuriuos iki 1970 m. išdavė buvę architektūros koledžai (voortgezet Bouwkunstonderricht) (architect VBO); – pažymėjimas, nurodantis, kad atitinkamas asmuo išlaikė egzaminą, kurį organizavo „Bond van Nederlandse Architecten“ architektų taryba (Olandijos architektų ordinas, BNA) (architect); – Architektūros instituto fondo („Stichting Instituut voor Architectuur“) diplomas (IVA), išduotas baigus šio fondo organizuojamas studijas, trunkančias ilgiau nei ketverių metų minimalų laikotarpį (architect). Prie jo pridedamas kompetentingos institucijos išduotas pažymėjimas, patvirtinantis, kad atitinkamas asmuo išlaikė formalios kvalifikacijos egzaminą. Į šį pažymėjimą įeina kandidato sudarytų ir įvykdytų planų patvirtinimas per paskutiniuosius šešerius šio įstatymo 44 straipsnyje minimos tikrosios praktikos metus; – kompetentingos institucijos išduotas pažymėjimas, nurodantis, kad iki 1985 m. rugpjūčio 5 d. atitinkamas asmuo išlaikė „Kandidaat in de bouwkunde“ egzaminą mokslo laipsniui gauti, kurį surengė Delfto ir Eindhoveno technikos koledžai, ir ne trumpiau nei penkerius metus iki pat tos dienos jis vertėsi architekto veikla, kurios pobūdis ir reikšmė pagal Nyderlandų reikalavimus užtikrina, kad jis yra pakankamai kompetentingas verstis šia veikla (architect); – pažymėjimas, kompetentingos institucijos išduotas tik tiems asmenims, kurie iki 1985 m. rugpjūčio 5 d. sulaukė 40 metų, patvirtinantis, kad ne trumpiau nei penkerius metus iki pat tos dienos atitinkamas asmuo vertėsi architekto veikla, kurios pobūdis ir reikšmė pagal Nyderlandų reikalavimus garantuoja, kad jis yra pakankamai kompetentingas verstis šia veikla (architect); – septintojoje ir aštuntojoje įtraukoje minimi pažymėjimai nebeturi būti pripažįstami nuo tos dienos, kai Nyderlanduose įsigalioja įstatymai ir kiti teisės aktai, reglamentuojantys architekto veiklos pradžią ir užsiėmimą pagal architekto profesinę kvalifikaciją tiek, kiek pagal šias nuostatas šie pažymėjimai neleidžia pradėti tokios veiklos pagal šią profesinę kvalifikaciją;	1987–1988 m.

Valstybė	Formalios kvalifikacijos įrodymai	Atskaitos akademiniai metai
Austrija/ Österreich	– Vienos ir Graco technologijos universitetų, Insbruko universiteto Statybos inžinerijos („Bauingenieurwesen“) ir architektūros („Architektur“) fakulteto išduoti diplomai architektūros, statybos inžinerijos („Bauingenieurwesen“), statybos („Hochbau“) ir „Wirtschaftsingenieurwesen – Bauwesen“ srityse; – „Bodenkultur“ universiteto išduoti „Kulturtechnik und Wasserwirtschaft“ studijų diplomai; – Vienos universiteto Taikomojo meno kolegijos išduoti architektūros studijų diplomai; – Vienos dailės akademijos išduoti architektūros studijų diplomai; – aukštesniųjų technikos kolegijų arba statybos technikos kolegijų išduoti sertifikuotų inžinierių (Ing.) diplomai su „Baumeister“ licencija, patvirtinančia ne trumpesnę kaip šešerių metų profesinę patirtį Austrijoje ir išduodama išlaikius egzaminą; – Linco meninio ir pramonino profesinio rengimo universitetinės kolegijos išduoti architektūros studijų diplomai; – pagal Statybos technikų įstatymą (Ziviltechnikergesetz, BGBl. Nr. 156/1994) išduoti statybos inžinierių ar inžinierių konsultantų statybos srityje kvalifikacijos („Hochbau“, „Bauwesen“, „Wirtschaftsingenieurwesen - Bauwesen“, „Kulturtechnik und Wasserwirtschaft“) pažymėjimai;	1997–1998 m.
Lenkija/ Polska	diplomai, kuriuos išdavė šie architektūros fakultetai: – Varšuvos technologijos universiteto Architektūros fakultetas Varšuvoje (Politechnika Warszawska, Wydział Architektury); profesinį architekto vardą: inżynier architekt, magister nauk technicznych; inżynier architekt; inżyniera magistra architektury; magistra inżyniera architektury; magistra inżyniera architekta; magister inżynier architekt (nuo 1945 m. iki 1948 m. vardą: inżynier architekt, magister nauk technicznych; nuo 1951 m. iki 1956 m. vardą inżynier architekt; nuo 1954 m. iki 1957 m. antros pakopos vardą inżyniera magistra architektury; nuo 1957 m. iki 1959 m. vardą inżyniera magistra architektury; nuo 1959 m. iki 1964 m. vardą magistra inżyniera architektury; nuo 1964 m. iki 1982 m. vardą magistra inżyniera architekta; nuo 1983 m. iki 1990 m. vardą magister inżynier architekt; nuo 1991 m. vardą magistra inżyniera architekta); – Krokuvos technologijos universiteto Architektūros fakultetas Krokuvoje (Politechnika Krakowska, Wydział Architektury); profesinį architekto vardą magister inżynier architekt (nuo 1945 m. iki 1953 m. Kasybos ir metalurgijos universiteto Politechninis architektūros fakultetas – Akademia Górniczo- Hutnicza, Politechniczny Wydział Architektury); – Vroclavo technologijos universiteto Architektūros fakultetas Vroclave (Politechnika Wrocławska, Wydział Architektury); profesinį architekto vardą: inżynier architekt, magister nauk technicznych; magister inżynier architektury; magister inżynier architekt (nuo 1949 m. iki 1964 m. vardą: inżynier architekt, magister nauk technicznych; nuo 1956 m. iki 1964 m. vardą magister inżynier architektury; nuo 1964 m. vardą magister inżynier architekt); – Silezijos technologijos universiteto Architektūros fakultetas Glivicėse (Politechnika Śląska, Wydział Architektury); profesinį architekto vardą: inżynier architekt; magister inżynier architekt (nuo 1945 m. iki 1955 m. Inžinerijos ir statybos fakultetas – Wydział Inżynieryjno-Budowlany vardą inżynier architekt; nuo 1961 m. iki	2006–2007 m.

Valstybė	Formalios kvalifikacijos įrodymai	Atskaitos akademiniai metai
	1969 m. Pramoninės statybos ir bendrosios inžinerijos fakultetas – Wydział Budownictwa Przemysłowego i Ogólnego vardą magister inżynier architekt; nuo 1969 m. iki 1976 m. Civilinės inžinerijos ir architektūros fakultetas – Wydział Budownictwa i Architektury vardą magister inżynier architekt; nuo 1977 m. Architektūros fakultetas – Wydział Architektury vardą magister inżynier architekt, nuo 1995 m. vardą inżynier architekt); – Poznanės technologijos universiteto Architektūros fakultetas Poznanėje (Politechnika Poznańska, Wydział Architektury); profesinį architekto vardą: inżynier architektury; inżynier architekt; magister inżynier architekt (nuo 1945 m. iki 1955 m. Inžinerijos mokyklos Architektūros fakultetas – Szkoła Inżynierska, Wydział Architektury vardą inżynier architektury; nuo 1978 m. vardą magister inżynier architekt, nuo 1999 m. vardą inżynier architekt); – Gdansko technikos universiteto Architektūros fakultetas Gdanske (Politechnika Gdańska, Wydział Architektury); profesinį architekto vardą magister inżynier architekt (nuo 1945 m. iki 1969 m. Architektūros fakultetas – Wydział Architektury nuo 1969 m. iki 1971 m. Civilinės inžinerijos ir architektūros fakultetas – Wydział Budownictwa i Architektury; nuo 1971 m. iki 1981 m. Architektūros ir miestų planavimo institutas – Instytut Architektury i Urbanistyki; nuo 1981 m. Architektūros fakultetas – Wydział Architektury); – Balstogės technikos universiteto Architektūros fakultetas Balstogėje (Politechnika Białostocka, Wydział Architektury); profesinį architekto vardą magister inżynier architekt (nuo 1975 m. iki 1989 m. Architektūros institutas – Instytut Architektury); – Lodzės technikos universiteto Civilinės inžinerijos, architektūros ir aplinkos inžinerijos fakultetas Lodzėje (Politechnika Łódzka, Wydział Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska); profesinį architekto vardą: inżynier architekt; magister inżynier architekt (nuo 1973 m. iki 1993 m. Civilinės inžinerijos ir architektūros fakultetas – Wydział Budownictwa i Architektury, o nuo 1992 m. Civilinės inžinerijos, architektūros ir aplinkos inžinerijos fakultetas – Wydział Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska; vardą: nuo 1973 m. iki 1978 m., vardą inżynier architekt, nuo 1978 m. vardą magister inżynier architekt); – Ščecino technikos universiteto Civilinės inžinerijos ir architektūros fakultetas Ščecine (Politechnika Szczecińska, Wydział Budownictwa i Architektury); profesinį architekto vardą: inżynier architekt; magister inżynier architekt (nuo 1948 m. iki 1954 m. Aukštosios inžinerijos mokyklos Architektūros fakultetas – Wyższa Szkoła Inżynierska, Wydział Architektury vardą inżynier architekt, nuo 1970 m. vardą magister inżynier architekt, o nuo 1998 m. vardą inżynier architekt); Prie visų šių diplomų pridedamas narystės pažymėjimas, kurį išduoda atitinkamo regiono architektų rūmai Lenkijoje ir kuris suteikia teisę Lenkijoje verstis veikla architektūros srityje;	
Portugalija/ Portugal	– diplomas „diploma do curso especial de arquitectura“, kurį išdavė Lisabonos ir Porto dailės mokyklos; – architekto diplomas „diploma de arquitecto“, kurį išdavė Lisabonos ir Porto dailės mokyklos; – diplomas „diploma o curso de arquitectura“, kurį išdavė Lisabonos ir Porto aukštosios dailės mokyklos; – diplomas „diploma de licenciatura em arquitectura“, kurį išdavė	1987–1988 m.

Valstybė	Formalios kvalifikacijos įrodymai	Atskaitos akademiniai metai
	Lisabonos aukštoji dailės mokykla; – diplomas „carta de curso de licenciatura em arquitectura“, kurį išdavė Lisabonos technikos universitetas ir Porto universitetas; – civilinės inžinerijos universiteto diplomas, kurį išdavė Lisabonos technikos universiteto Aukštojo technikos mokslo institutas (licenciatura em engenharia civil); – civilinės inžinerijos universiteto diplomas, kurį išdavė Porto universiteto Inžinerijos (de Engenharia) fakultetas (licenciatura em enegenharia civil); – civilinės inžinerijos universiteto diplomas, kurį išdavė Koimbros universiteto Mokslų ir technologijos fakultetas (licenciatura em enegenharia civil); – civilinės inžinerijos (gamybos) universiteto diplomas, kurį išdavė Minjo universitetas (licenciatura em enegenharia civil, produção);	
Rumunija/ România	Bukarešto architektūros ir urbanistikos universitetas „Ion Mincu“ (Universitatea de Arhitectură şi Urbanism „Ion Mincu“ Bucureşti): – 1953–1966 m.: Bukarešto architektūros institutas „Ion Mincu“ (Institutul de Arhitectură „Ion Mincu“ Bucureşti), architektas (Arhitect); – 1967–1974 m.: Bukarešto architektūros institutas „Ion Mincu“ (Institutul de Arhitectură „Ion Mincu“ Bucureşti), architekto diplomas, specializacija – architektūra (Diplomă de Arhitect, Specialitatea Arhitectură); – 1975–1977 m.: Bukarešto architektūros institutas „Ion Mincu“, Architektūros fakultetas (Institutul de Arhitectură „Ion Mincu“ Bucureşti, Facultatea de Arhitectură), architekto diplomas, specializacija – architektūra (Diplomă de Arhitect, Specializarea Arhitectură); – 1978–1991 m.: Bukarešto architektūros institutas „Ion Mincu“, Architektūros ir sisteminimo fakultetas (Institutul de Arhitectură „Ion Mincu“ Bucureşti, Facultatea de Arhitectură şi Sistematizare), architekto diplomas, specializacija – architektūra ir sisteminimas (Diplomă de Arhitect, Specializarea Arhitectură şi Sistematizare); – 1992–1993 m.: Bukarešto architektūros institutas „Ion Mincu“, Architektūros ir urbanistikos fakultetas (Institutul de Arhitectură „Ion Mincu“ Bucureşti, Facultatea de Arhitectură şi Urbanism), architekto diplomas, specializacija – architektūra ir urbanistika (Diplomă de Arhitect, specializarea Arhitectură şi Urbanism); – 1994–1997 m.: Bukarešto architektūros institutas „Ion Mincu“, Architektūros ir urbanistikos fakultetas (Institutul de Arhitectură „Ion Mincu“ Bucureşti, Facultatea de Arhitectură şi Urbanism), Licenţă diplomas, architektūros studijos, specializacija – architektūra (Diplomă de Licenţă, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură); – 1998–1999 m.: Bukarešto architektūros institutas „Ion Mincu“, Architektūros fakultetas (Institutul de Arhitectură „Ion Mincu“ Bucureşti, Facultatea de Arhitectură), Licenţă diplomas, architektūros studijos, specializacija – architektūra (Diplomă de Licenţă, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură); – nuo 2000 m.: Bukarešto architektūros ir urbanistikos universitetas „Ion Mincu“, Architektūros fakultetas (Universitatea de Arhitectură şi Urbanism „Ion Mincu“ Bucureşti, Facultatea de Arhitectură), architekto diplomas, architektūros studijos, specializacija – architektūra (Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură, specializarea	2009–2010 m.

Valstybė	Formalios kvalifikacijos įrodymai	Atskaitos akademiniai metai
	Arhitectură); Klužo-Napokos technikos universitetas (Universitatea Tehnică din Cluj-Napoca): – 1990–1992 m.: Klužo-Napokos technikos universitetas, Civilinės inžinerijos fakultetas (Institutul Politehnic din Cluj-Napoca, Facultatea de Construcţii), architekto diplomas, architektūros studijos, specializacija – architektūra (Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură); – 1993–1994 m.: Klužo-Napokos technikos universitetas, Civilinės inžinerijos fakultetas (Universitatea Tehnică din Cluj-Napoca, Facultatea de Construcţii), architekto diplomas, architektūros studijos, specializacija – architektūra (Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură); – 1994–1997 m.: Klužo-Napokos technikos universitetas, Civilinės inžinerijos fakultetas (Universitatea Tehnică din Cluj-Napoca, Facultatea de Construcţii), Licenţă diplomas, architektūros studijos, specializacija – architektūra (Diplomă de Licenţă, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură); – 1998–1999 m.: Klužo-Napokos technikos universitetas, Architektūros ir urbanistikos fakultetas (Universitatea Tehnică din Cluj-Napoca, Facultatea de Arhitectură şi Urbanism), Licenţă diplomas, architektūros studijos, specializacija – architektūra Diplomă de Licenţă, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură; – nuo 2000 m.: Klužo-Napokos technikos universitetas, Architektūros ir urbanistikos fakultetas (Universitatea Tehnică din Cluj-Napoca, Facultatea de Arhitectură şi Urbanism), architekto diplomas, architektūros studijos, specializacija – architektūra (Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură); „Gh. Asachi“ technikos universitetas Jasuose (Universitatea Tehnică „Gh. Asachi“ Iaşi): – 1993 m.: „Gh. Asachi“ technikos universitetas Jasuose, Civilinės inžinerijos ir architektūros fakultetas (Universitatea Tehnică „Gh. Asachi“ Iaşi, Facultatea de Construcţii şi Arhitectură), architekto diplomas, architektūros studijos, specializacija – architektūra (Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură); – 1994–1999 m.: „Gh. Asachi“ technikos universitetas Jasuose, Civilinės inžinerijos ir architektūros fakultetas (Universitatea Tehnică „Gh. Asachi“ Iaşi, Facultatea de Construcţii şi Arhitectură), Licenţă diplomas, architektūros studijos, specializacija – architektūra (Diplomă de Licenţă, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură); – 2000–2003 m.: „Gh. Asachi“ technikos universitetas Jasuose, Civilinės inžinerijos ir architektūros fakultetas (Universitatea Tehnică „Gh. Asachi“ Iaşi, Facultatea de Construcţii şi Arhitectură), architekto diplomas, architektūros studijos, specializacija – architektūra (Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură); – nuo 2004 m.: „Gh. Asachi“ technikos universitetas Jasuose, Architektūros fakultetas (Universitatea Tehnică „Gh. Asachi“ Iaşi, Facultatea de Arhitectură), architekto diplomas, architektūros studijos, specializacija – architektūra (Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură); Timišoaros politechnikos universitetas (Universitatea Politehnica din Timişoara): – 1993–1995 m.: Timišoaros technikos universitetas, Civilinės	

Valstybė	Formalios kvalifikacijos įrodymai	Atskaitos akademiniai metai
	inžinerijos fakultetas (Universitatea Tehnică din Timişoara, Facultatea de Construcţii), architekto diplomas, architektūros ir urbanistikos studijos, specializacija – bendroji architektūra (Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură şi urbanism, specializarea Arhitectură generală); – 1995–1998 m.: Timišoaros politechnikos universitetas, Civilinės inžinerijos fakultetas (Universitatea Politehnica din Timişoara, Facultatea de Construcţii), Licenţă diplomas, architektūros studijos, specializacija – architektūra (Diplomă de Licenţă, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură); – 1998–1999 m.: Timišoaros politechnikos universitetas, Civilinės inžinerijos ir architektūros fakultetas (Universitatea Politehnica din Timişoara, Facultatea de Construcţii şi Arhitectură), Licenţă diplomas, architektūros studijos, specializacija – architektūra (Diplomă de Licenţă, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură); – nuo 2000 m.: Timišoaros politechnikos universitetas, Civilinės inžinerijos ir architektūros fakultetas (Universitatea Politehnica din Timişoara, Facultatea de Construcţii şi Arhitectură), architekto diplomas, architektūros studijos, specializacija – architektūra (Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură); Oradios universitetas (Universitatea din Oradea): – 2002 m.: Oradios universiteto Aplinkos apsaugos fakultetas (Universitatea din Oradea, Facultatea de Protecţia Mediului), architekto diplomas, architektūros studijos, specializacija – architektūra (Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură); – nuo 2003 m.: Oradios universiteto Architektūros ir civilinės inžinerijos fakultetas (Universitatea din Oradea, Facultatea de Arhitectură şi Construcţii), architekto diplomas, architektūros studijos, specializacija – architektūra (Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură); Bukarešto Spiru Haret universitetas (Universitatea Spiru Haret Bucureşti): – nuo 2002 m.: Bukarešto Spiru Haret universitetas, Architektūros fakultetas (Universitatea Spiru Haret Bucureşti, Facultatea de Arhitectură), architekto diplomas, architektūros studijos, specializacija – architektūra (Diplomă de Arhitect, profilul Arhitectură, specializarea Arhitectură);	
Slovėnija/ Slovenija	– universiteto architektūros diplomas, kurį išdavė Architektūros fakultetas („Univerzitetni diplomirani inženir arhitekture / univerzitetna diplomirana inženirka arhitekture“). Prie jo pridedamas kompetentingos institucijos architektūros srityje pažymėjimas, suteikiantis teisę verstis veikla architektūros srityje ir pripažįstamas įstatymu; – universiteto diplomas, kurį išdavė technikos fakultetai, suteikdami „univerzitetni diplomirani inženir (univ.dipl.inž.) / univerzitetna diplomirana inženirka“ vardą. Prie jo pridedamas kompetentingos institucijos architektūros srityje pažymėjimas, suteikiantis teisę verstis veikla architektūros srityje ir pripažįstamas įstatymu;	2006–2007 m.
Slovakija/ Slovensko	– architektūros ir pastatų statybos („architektúra a pozemné staviteľstvo“) studijų diplomas, kurį išdavė Slovakijos technikos universitetas (Slovenská vysoká škola technická) Bratislavoje 1950–1952 m. (vardas: Ing.); – architektūros („architektúra“) studijų diplomas, kurį išdavė	2006–2007 m.

Valstybė	Formalios kvalifikacijos įrodymai	Atskaitos akademiniai metai
	Slovakijos technikos universiteto Architektūros ir pastatų statybos fakultetas (Fakulta architektúry a pozemného staviteľstva, Slovenská vysoká škola technická) Bratislavoje 1952–1960 m. (vardas: Ing. arch.); – pastatų statybos („pozemné staviteľstvo“) studijų diplomas, kurį išdavė Slovakijos technikos universiteto Architektūros ir pastatų statybos fakultetas (Fakulta architektúry a pozemného staviteľstva, Slovenská vysoká škola technická) Bratislavoje 1952–1960 m. (vardas: Ing.); – architektūros („architektúra“) studijų diplomas, kurį išdavė Slovakijos technikos universiteto Civilinės inžinerijos fakultetas (Stavebná fakulta, Slovenská vysoká škola technická) Bratislavoje 1961–1976 m. (vardas: Ing. arch.); – pastatų statybos („pozemné stavby“) studijų diplomas, kurį išdavė Slovakijos technikos universiteto Civilinės inžinerijos fakultetas (Stavebná fakulta, Slovenská vysoká škola technická) Bratislavoje 1961–1976 m. (vardas: Ing.); – architektūros („architektúra“) studijų diplomas, kurį išdavė Slovakijos technikos universiteto Architektūros fakultetas (Fakulta architektúry, Slovenská vysoká škola technická) Bratislavoje nuo 1977 m. (vardas: Ing. arch.); – urbanistikos („urbanizmus“) studijų diplomas, kurį išdavė Slovakijos technikos universiteto Architektūros fakultetas (Fakulta architektúry, Slovenská vysoká škola technická) Bratislavoje nuo 1977 m. (vardas: Ing. arch.); – pastatų statybos („pozemné stavby“) studijų diplomas, kurį išdavė Slovakijos technikos universiteto Civilinės inžinerijos fakultetas (Stavebná fakulta, Slovenská technická univerzita) Bratislavoje 1977–1997 m. (vardas: Ing.); – architektūros ir pastatų statybos („architektúra a pozemné stavby“) studijų diplomas, kurį išdavė Slovakijos technikos universiteto Civilinės inžinerijos fakultetas (Stavebná fakulta, Slovenská technická univerzita) Bratislavoje nuo 1998 m. (vardas: Ing.); – pastatų statybos – specializacija: architektūra („pozemné stavby – špecializácia: architektúra“) studijų diplomas, kurį išdavė Slovakijos technikos universiteto Civilinės inžinerijos fakultetas (Stavebná fakulta, Slovenská technická univerzita) Bratislavoje 2000–2001 m. (vardas: Ing.); – pastatų statybos ir architektūros („pozemné stavby a architektúra“) studijų diplomas, kurį išdavė Slovakijos technikos universiteto Civilinės inžinerijos fakultetas (Stavebná fakulta – Slovenská technická univerzita) Bratislavoje nuo 2001 m. (vardas: Ing.); – architektūros („architektúra“) studijų diplomas, kurį išdavė Vaizduojamojo meno ir dizaino akademija (Vysoká škola výtvarných umení) Bratislavoje nuo 1969 m. (vardas: Akad. arch. iki 1990 m.; Mgr. 1990–1992 m.; Mgr. arch. 1992–1996 m.; Mgr. art. nuo 1997 m.); – pastatų statybos („pozemné staviteľstvo“) studijų diplomas, kurį išdavė Technikos universiteto Civilinės inžinerijos fakultetas (Stavebná fakulta, Technická univerzita) Košice 1981–1991 m. (vardas: Ing.); Prie visų pridedamas: – suteikiantis teisę dirbti pažymėjimas, kurį išdavė Slovakijos	

Valstybė	Formalios kvalifikacijos įrodymai	Atskaitos akademiniai metai
	architektų rūmai (Slovenská komora architektov) Bratislavoje, nenurodydami konkrečios srities arba pastatų statybos („pozemné stavby“) ar žemėtvarkos („územné plánovanie“) srityje; – suteikiantis teisę dirbti pažymėjimas, kurį išdavė Slovakijos civilinių inžinierių rūmai (Slovenská komora stavebných inžinierov) Bratislavoje pastatų statybos srityje („pozemné stavby“);	
Suomija/ Suomi/ Finland	– technologijos universitetų ir Oulu universiteto architektūros fakultetų išduoti diplomai (arkkitehti / arkitekt); – technologijos institutų išduoti diplomai (rakennusarkkitehti / byggnadsarkitekt);	1997–1998 m.
Švedija/ Sverige	– Karališkojo technologijos instituto Architektūros fakulteto, Chalmerso technologijos instituto ir Lundo universiteto Technologijos instituto išduoti diplomai (arkitekt, universiteto diplomas architektūros srityje); –„Svenska Arkiteters Riksförbund“ (SAR) nario pažymėjimas, jei atitinkami asmenys yra įgiję išsilavinimą valstybėje, kurioje taikoma Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2005/36/EB;	1997–1998 m.
Jungtinė Karalystė/ United Kingdom	– kvalifikacijos, suteikiamos išlaikius egzaminus: – Karališkajame Britanijos architektūros institute, – architektūros mokyklose, esančiose universitetuose, politechnikos universitetuose, koledžuose, akademijose, technologijos ir meno mokyklose, kurias nuo 1985 m. birželio 10 d. pripažino Jungtinės Karalystės architektų registracijos taryba, įtraukdama į registrą (architektas); – pažymėjimas, nurodantis, kad jo turėtojas turi įgytą teisę turėti architekto profesinį vardą pagal 1931 m. Architektų registracijos akto 6 straipsnio 1 dalies a punktą, 6 straipsnio 1 dalies b punktą arba 6 straipsnio 1 dalies d punktą (architektas); – pažymėjimas, nurodantis, kad jo turėtojas turi įgytą teisę turėti architekto profesinį vardą pagal 1938 m. Architektų registracijos akto 2 straipsnį (architektas).	1987–1988 m.

Lietuvos Respublikos reglamentuojamų
profesinių kvalifikacijų pripažinimo įstatymo
7 priedas

DOKUMENTAI IR PAŽYMĖJIMAI, KURIE GALI BŪTI REIKALINGI LAIKANTIS LIETUVOS RESPUBLIKOS REGLAMENTUOJAMŲ PROFESINIŲ KVALIFIKACIJŲ PRIPAŽINIMO ĮSTATYMO 46 STRAIPSNIO 1–3 DALIŲ

1. *Dokumentai*

a) Asmens pilietybę įrodantis dokumentas.

b) Asmens profesinę kompetenciją patvirtinančių dokumentų arba formalios kvalifikacijos įrodymų, suteikiančių teisę dirbti pagal atitinkamą profesiją, ir, kai taikoma, asmens profesinę patirtį patvirtinančių dokumentų kopijos. Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija gali prašyti asmenį pateikti reikalingą informaciją apie jo rengimą, siekdama nustatyti, ar yra esminių skirtumų palyginti su tos valstybės rengimu, kaip nustatyta šio įstatymo 14 straipsnyje. Jeigu asmuo negali pateikti tokios informacijos, Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija kreipiasi į kilmės valstybės narės kontaktinę instituciją, kompetentingą instituciją ar kitą reikiamą instituciją.

c) Šio įstatymo 16 straipsnyje minėtais atvejais reikiamas dokumentas apie profesinę patirtį ir jos trukmę, išduotas kilmės valstybės narės arba valstybės narės, iš kurios asmuo atvyko, kompetentingos institucijos, kitos reikiamos institucijos ar įstaigos.

d) Jeigu Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija iš asmenų, siekiančių dirbti pagal reglamentuojamą profesiją, reikalauja dokumentų, patvirtinančių, kad tie asmenys turi geras rekomendacijas ar yra geros reputacijos, nėra bankrutavę, ir jeigu Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija laikinai sustabdo arba uždraudžia tokių asmenų profesinę veiklą dėl sunkaus profesinio nusižengimo ar kriminalinio nusikaltimo, Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija kaip pakankamą įrodymą priima kilmės valstybės narės arba valstybės narės, iš kurios atvyksta asmuo, kompetentingų institucijų išduotus dokumentus, patvirtinančius, kad šie asmenys atitinka reikalavimus. Tos institucijos privalo pateikti reikiamus dokumentus per du mėnesius.

Jeigu kilmės valstybės narės arba valstybės narės, iš kurios atvyksta asmuo, kompetentingos institucijos neišduoda šiame punkte nurodytų dokumentų, tokie dokumentai pakeičiami pareiškimu prisiekiant arba valstybėse, kuriose netaikoma nuostata dėl pareiškimo prisiekiant, – oficialiu pareiškimu, kurį pateikia asmuo kompetentingai teisminei ar administracinei institucijai arba tam tikrais atvejais – kilmės valstybės narės arba valstybės narės, iš kurios atvyksta asmuo, notarui, arba kvalifikuotai profesinei institucijai; tokia institucija arba notaras išduoda pažymėjimą, patvirtinantį pareiškimo prisiekiant arba oficialaus pareiškimo autentiškumą.

e) Jeigu Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija iš savo piliečių, siekiančių dirbti pagal reglamentuojamą profesiją, reikalauja asmens fizinę ar psichinę sveikatą patvirtinančio dokumento, tai ji kaip pakankamą patvirtinimą priima kilmės valstybėje narėje reikalaujamą dokumentą. Jeigu kilmės valstybė narė neišduoda tokio dokumento, Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija priima tos valstybės narės kompetentingos institucijos išduotą pažymėjimą. Tokiu atveju kilmės valstybė narė privalo išduoti reikalaujamą dokumentą per du mėnesius.

f) Jeigu Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija iš savo piliečių, siekiančių dirbti pagal reglamentuojamą profesiją, reikalauja:

– asmens finansinės padėties patvirtinimo,

– patvirtinimo, kad asmuo yra apdraustas nuo finansinės rizikos, susijusios su jo profesiniais įsipareigojimais, laikantis Lietuvos Respublikoje galiojančių įstatymų ir kitų teisės aktų dėl draudimo sąlygų ir masto,

Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija kaip pakankamą patvirtinimą priima su

tuo susijusius dokumentus, kuriuos išdavė kitos valstybės narės bankai ir draudimo įmonės.

2. *Pažymėjimai*

Siekdama palengvinti šio įstatymo III dalies III skyriaus taikymą, Lietuvos Respublikos kompetentinga institucija gali numatyti, kad, be formalios kvalifikacijos įrodymų, rengimo reikalavimus atitinkantis asmuo privalo pateikti kilmės valstybės narės kompetentingų institucijų išduotą pažymėjimą, patvirtinantį, kad šiems formalios kvalifikacijos įrodymams taikoma Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2005/36/EB.

Lietuvos Respublikos reglamentuojamų
profesinių kvalifikacijų pripažinimo įstatymo
8 priedas

ĮGYVENDINAMI EUROPOS SĄJUNGOS TEISĖS AKTAI

2005 m. rugsėjo 7 d. Europos Parlamento ir Europos Tarybos direktyva 2005/36/EB dėl profesinių kvalifikacijų pripažinimo (OL 2005 L 255, p. 22) su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2006 m. lapkričio 20 d. Tarybos direktyva 2006/100/EB dėl Bulgarijos ir Rumunijos stojimo, adaptuojančia tam tikras direktyvas laisvo asmenų judėjimo srityje (OL 2006 L 363, p. 141).